

คู่มือ

การประกันคุณภาพการศึกษา

คณะวิทยาการจัดการ

คำนำ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม เริ่มดำเนินงานด้านประกันคุณภาพ การศึกษาอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2540 สืบเนื่องมาจนปัจจุบัน ในช่วงแรกได้ดำเนินการ ตามกรอบมาตรฐานของคณะกรรมการสภาสถาบันราชภัฏ

พ.ศ. 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ได้ปรับมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การ ประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินภายนอก บริบทของคณะฯ และมหาวิทยาลัยฯ จำแนกเป็น 9 มาตรฐาน 46 ตัวบ่งชี้ โดยเริ่มใช้สำหรับการรายงานผลการประเมินคุณภาพ การศึกษา ปีการศึกษา 2546 และ 2547

พ.ศ. 2549 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ได้ปรับเปลี่ยนมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินใหม่ มหาวิทยาลัยฯ จึงได้พัฒนา มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ของ สมศ. และสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จำแนกเป็น 8 มาตรฐาน 57 ตัวบ่งชี้ คณะวิทยาการจัดการได้ นำมาใช้สำหรับการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาปีการศึกษา 2548 และ 2549

ต่อมา พ.ศ. 2550 มหาวิทยาลัยฯ ได้พัฒนามาตรฐาน/ตัวบ่งชี้ เพื่อให้สอดคล้องกับเกณฑ์ การประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ซึ่งคณะวิทยาการจัดการจะนำมาใช้สำหรับการรายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ปี การศึกษา 2550 ต่อไป

คณะวิทยาการจัดการ ขอขอบคุณคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับ คณาจารย์คณะวิทยาการจัดการและกลุ่มงานวิจัยและพัฒนาระบบคุณภาพ สถาบันวิจัยและพัฒนา ที่ได้ เสียสละเวลาร่วมมือกัน เพื่อจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาเล่มนี้ ซึ่งคาดว่าจะประโยชน์ ต่องานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยฯ ได้เป็นอย่างดี

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา โรจน์รุ่งศิริธร)

คณบดี คณะวิทยาการจัดการ

เมษายน 2550

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1 บทนำ	
1. ประวัติความเป็นมาของคณะวิทยาการจัดการ	1
2. ข้อมูลทั่วไป	4
3. ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์	4
4. โครงสร้างองค์กร	7
5. โครงสร้างการบริหารงาน	8
บทที่ 2 การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	
1. ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ	8
2. การประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นผลมาจากพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545	10
3. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	11
4. ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและ การประเมินคุณภาพภายนอก	18
5. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	20
บทที่ 3 มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา	
1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา	24
2. องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน	27
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ	28
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน	32
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	61
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	66
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	79
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	86
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	97
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	119
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	131

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 แนวทางการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษา (SAR)	
ความหมายของรายงาน	136
วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษา	136
รูปแบบรายงาน	136
การเขียนรายงาน	137
ตัวอย่างการเขียนรายงานการประเมินตนเอง	157

ภาคผนวก

- ตารางแสดงค่าเป้าหมายตามองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ 2145/2550 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2550 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการจัดการความรู้และการประกันคุณภาพการศึกษา ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ 2146/2550 ลงวันที่ 21 พฤศจิกายน 2550 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะ โพรแกรมนวิชา สำนัก สถาบันฯ
- คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ที่ 262/2551 ลงวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2551 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานด้านการจัดการความรู้และการประกันคุณภาพการศึกษาระดับ โพรแกรมนวิชา (เพิ่มเติม)

บทที่ 1

บทนำ

1. ประวัติความเป็นมาของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

นับตั้งแต่เริ่มใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ.2518 ฉบับแก้ไขปรับปรุง พ.ศ.2527 ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมบางมาตราให้วิทยาลัยครูมีความสมบูรณ์ และปฏิบัติการสนองความต้องการของสังคมให้กว้างขวางขึ้น สาระสำคัญของการเปลี่ยนแปลงลักษณะหนึ่งในมาตรา 5 คือ “ให้วิทยาลัยครูจัดการศึกษาในสาขาวิชาการต่าง ๆ นอกเหนือจากการผลิตครูได้ด้วย” ซึ่งกำหนดบทบาทหน้าที่ของวิทยาลัยครูให้เปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาวิชาอื่น ๆ อีกสองสาขา นอกเหนือ จากครุศาสตรบัณฑิต คือ วิทยาศาสตร์บัณฑิตและศิลปศาสตรบัณฑิต ทำให้โครงสร้างของวิทยาลัยครูเปลี่ยนไปจากเดิมโดยได้มีการเปิดคณะวิชาใหม่ขึ้นมารองรับได้แก่ คณะวิชาวิทยาการจัดการ โดยมีพัฒนาการเป็นลำดับ ดังนี้

ก่อนปี พ.ศ. 2527 มีภาควิชาซึ่งเกี่ยวข้องกับวิชาการของคณะ คือ ภาควิชาสหกรณ์ชั้น แต่สังกัดคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ปี พ.ศ. 2527 เริ่มก่อตั้งคณะวิทยาการจัดการ

ปี พ.ศ. 2528 ตั้งคณะวิทยาการจัดการอย่างเป็นทางการ เริ่มมีการบริหารคณะวิทยาการจัดการอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารท่านแรก ได้แก่ ผศ.ดร.ระวีง เนตรโพธิ์แก้ว ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะวิชาและมีภาควิชาเดียวคือ ภาควิชาบริหารธุรกิจและสหกรณ์ และในช่วงเริ่มต้นมีคณาจารย์ 10 ท่าน คือ ผศ.ดร.ระวีง เนตรโพธิ์แก้ว อ.อารีย์ สิกขมาน อ.พงษ์ศักดิ์ ปัญจพรผล อ.พิภพ สุวรรณรักษ์ อ.จงจิต ปัญญาชนห์ อ.ชูเกียรติ ฤกษ์อุดม อ.สนธยา คงฤทธิ์ อ.เจียม เกษะรูป อ.บุญยืน แซ่หุ่่น และอ.เบญจมาศ วัชรเทวินทร์กุล

ต่อมาได้มีการแบ่งการบริหารออกเป็น 5 ภาควิชา ได้แก่ ภาควิชาบริหารธุรกิจและสหกรณ์ ภาควิชาการเงินและบัญชี, ภาควิชาการตลาด, ภาควิชาเศรษฐศาสตร์และภาควิชานิติศาสตร์ ตั้งแต่ปี พ.ศ.2528–2537 ในส่วนของการจัดการศึกษานั้น คณะวิชาวิทยาการจัดการ ได้ดำเนินการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาและสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ดังนี้

1. สาขาวิชาการศึกษา ได้แก่ การผลิตบัณฑิตโปรแกรมวิชาสหกรณ์ ระดับปริญญาตรี 4 ปี โดยเปิดรับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปีการศึกษา 2525 เป็นต้นมา และตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 ไม่มีนักศึกษาโปรแกรมวิชาสหกรณ์

2. สาขาวิชาศิลปศาสตร์ โดยคณะฯ ได้เปิดสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 ตามโปรแกรมวิชาต่อไปนี้

2.1 โปรแกรมวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ เปิดรับทั้งในระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี ทั้งภาคปกติและภาค กศ.พป. และได้ปิดรับนักศึกษาของโปรแกรมนี้นี้ในปีการศึกษา 2533

2.2 โปรแกรมวิชาวารสารศาสตร์และการประชาสัมพันธ์ ระดับอนุปริญญาสำหรับนักศึกษาภาคปกติ (ซึ่งได้ปิดรับนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2532) โดยเปลี่ยนมารับนักศึกษาโปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ (การประชาสัมพันธ์) ระดับปริญญาตรี 4 ปี แทนและตั้งแต่ปีการศึกษา 2539 โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ได้เปิดแขนงใหม่ คือ แขนงวิชาวารสารศาสตร์

2.3 โปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี 4 ปี ได้เปิดรับนักศึกษาภาคปกติตั้งแต่ปีการศึกษา 2532 จนกระทั่งปีการศึกษา 2536 ได้ปิดโปรแกรมวิชานี้ และเปิดรับโปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจระดับปริญญาตรี 4 ปี แทนส่วนโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป ระดับปริญญาตรี 2 ปี หลัง ได้เปิดรับนักศึกษา ภาค กศ.พป.

พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามวิทยาลัยครูว่า “สถาบันราชภัฏ” เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535

พ.ศ. 2538 ประกาศใช้ พ.ร.บ. สถาบันราชภัฏ วันที่ 25 มกราคม 2538

พ.ศ. 2540 เปิดโครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (กศ.พป.) และเปิดสอนระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู (ป.บัณฑิต) ในราวกลางภาคการศึกษาที่ 2/2542 คณะฯ ได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานวิชาการ จากภาควิชาเป็นโปรแกรมวิชาตามนโยบายของสถาบันฯ โดยแบ่งเป็น 6 โปรแกรมวิชา ดังนี้

1. โปรแกรมการบริหารธุรกิจและการจัดการทั่วไป
2. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ (การบัญชี)
3. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)
4. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ (การตลาด)
5. โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ (การประชาสัมพันธ์)
6. โปรแกรมวิชานิเทศศาสตร์ (วารสารศาสตร์)

คณะวิทยาการจัดการได้เริ่มนำมาตราฐานการประกันคุณภาพการศึกษามาใช้ โดยคณะฯ ได้จัดทำคู่มือการประกันคุณภาพและได้มอบหมายให้โปรแกรมวิชาทั้งหมดจัดทำคู่มือการศึกษาตนเอง และคู่มือนักศึกษาของโปรแกรมเพื่อมอบให้แก่แก่นักศึกษาของโปรแกรมวิชาด้วย

พ.ศ.2543 ได้เปลี่ยนแปลงหลักสูตรใหม่ ทั้งในส่วนของโปรแกรมวิชานิติศาสตร์และโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจตามนโยบายของสำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรมแห่งชาติ และมีการจัดทำคู่มือนักศึกษาของโปรแกรมตามหลักสูตรใหม่เป็นครั้งแรก

พ.ศ.2544 เปิดโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจและการจัดการทั่วไป (การบริหารทรัพยากรมนุษย์) และในปีเดียวกันนี้ คณะฯ ได้ สร้างห้องปฏิบัติการการเงินและการธนาคาร 1 ห้องและห้องปฏิบัติการบัญชี 1 ห้อง

พ.ศ.2545 เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจ (บช.บ.) 2 ปีหลังอนุปริญญา แขนงการบัญชี การเงิน และการธนาคาร การตลาด การบริหารทรัพยากรมนุษย์และยกเลิกการเปิดหลักสูตรการจัดการทั่วไป แขนงต่าง ๆ โดยเหลือเพียงโปรแกรมการจัดการทั่วไปเพียงโปรแกรมเดียว และในปีนั้นคณะฯ ได้สร้างห้องปฏิบัติการการจัดรายการวิทยุโทรทัศน์ 1 ห้อง

พ.ศ.2546 ในระดับปริญญาตรี เปิดหลักสูตรนิติศาสตร์ (การจัดรายการวิทยุโทรทัศน์)และนิติศาสตร์ (การโฆษณา)

พ.ศ. 2547 โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ) ได้ย้ายมาสังกัดคณะวิทยาการจัดการ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัยฯ โดยแบ่งเป็น 7 โปรแกรมวิชา ดังนี้

1. โปรแกรมการบริหารธุรกิจและการจัดการทั่วไป
2. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ (การบัญชี)
3. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)
4. โปรแกรมการบริหารธุรกิจ (การตลาด)
5. โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ (การประชาสัมพันธ์)
6. โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ (วารสารศาสตร์)
7. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)

พ.ศ. 2547 ระดับบัณฑิตศึกษาเปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) โดยรับนักศึกษารุ่นแรกในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2547 จำนวน 2 ห้อง

พ.ศ. 2549 ระดับบัณฑิตศึกษา เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) สำหรับผู้บริหาร รุ่นที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 1 ห้อง

ในปีการศึกษา 2549 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมากขึ้น โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พิจารณารับทราบการให้ความเห็นชอบหลักสูตรเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2549

2. ข้อมูลทั่วไป

ที่ตั้ง

อาคาร เอ 6 คณะวิทยาการจัดการ เลขที่ 85 หมู่ 3 ถนนมาลัยแมน ตำบลนครปฐม
อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม รหัสไปรษณีย์ 73000

3. ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์

ปรัชญา

เพิ่มคุณค่าบุคคลด้วยการศึกษา สร้างสมภูมิปัญญาเพื่อท้องถิ่น

วิสัยทัศน์

คณะวิทยาการจัดการมุ่งที่จะเป็นคณะวิชาที่ใช้ความรู้เป็นฐานการพัฒนาและบูรณาการองค์
ความรู้สู่ชุมชน เพื่อพัฒนาคนและท้องถิ่นให้เป็นมืออาชีพ

พันธกิจ

คณะวิทยาการจัดการ มีพันธกิจที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. ผลิตบัณฑิตที่มีปัญญา มีคุณธรรมและเป็นกำลังหลักของท้องถิ่น
2. สร้างงานวิจัยเพื่อสังส่องค์ความรู้เชิงบูรณาการ
3. บริการทางวิชาการและกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่ชุมชน
4. ปรับปรุง ถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีด้านวิทยาการจัดการและการประกันคุณภาพ
5. บำรุงศาสนา สร้างเสริมจริยธรรม อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปะและวัฒนธรรม

เป้าหมายและวัตถุประสงค์

ด้านจัดการศึกษา

เป้าหมาย

1. บัณฑิต ของคณะวิทยาการจัดการมีความรู้ความสามารถ ขยัน อดทน มีคุณธรรม
จริยธรรม เป็นผู้นำของท้องถิ่นได้
2. บัณฑิตของคณะวิทยาการจัดการ มีความรู้ ความสามารถด้านภาษาอังกฤษในระดับที่
ใช้งานได้
3. บัณฑิตของคณะวิทยาการจัดการ มีความรู้ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์

4. ผลิตบัณฑิตในแต่ละสาขา ให้มีจำนวนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและ
แผนพัฒนาของประเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาให้บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถเป็นผู้นำ และเป็นแบบอย่างของสังคมได้
2. เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อสื่อความหมายได้อย่าง
มั่นใจ
3. เพื่อให้บัณฑิตมีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ในงานต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม
4. เพื่อให้บัณฑิตรู้จักพัฒนาตนเอง ให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและมีทักษะ
ในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ด้านการวิจัย

เป้าหมาย

1. บัณฑิตของคณะได้รับการอบรมปฏิบัติการวิจัย และการฝึกอบรม
2. อาจารย์และบุคลากรของคณะ ได้รับการฝึกอบรมปฏิบัติการวิจัยและทำการวิจัยทุกปี
3. มีผลงานวิจัยเผยแพร่ต่อสาธารณชน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้บัณฑิตได้ทำงานวิจัยพื้นฐานอันเป็นแนวทางในการวิจัยประยุกต์ต่อไป
2. เพื่อนำผลงานวิจัยมาใช้ในการจัดการศึกษา การพัฒนาท้องถิ่น และการปรับปรุงระบบ
บริหารของคณะ
3. เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลของท้องถิ่น

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

เป้าหมาย

1. สามารถให้การบริการทางวิชาการแก่ชุมชนด้วยรูปแบบที่หลากหลายตามความ
ต้องการของชุมชน
2. สามารถให้การฝึกอบรมวิชาชีพพระยะสั้น ๆ ตามความต้องการของชุมชน
3. มีการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมระยะสั้นเพื่อบริการชุมชนให้มีความรู้ความสามารถ
ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ชุมชนได้รับโอกาสในการศึกษาเท่าเทียมกัน
2. เพื่อให้ชุมชนได้มีโอกาสพัฒนาตนเองและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
3. เพื่อให้คณะได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนหรือท้องถิ่น

ด้านการปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี

เป้าหมาย

1. คณะมีระบบเครือข่ายข้อมูล (LAN) เครือข่ายอินเทอร์เน็ต (INTERNET) ใช้ในงานบริหารและงานจัดการศึกษา
2. คณะมีผลงานการประดิษฐ์คิดค้น ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาทุกปี
3. คณะจัดฝึกอบรมปฏิบัติการถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมแก่ชุมชนในท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้พัฒนาระบบบริหารและการจัดการศึกษา
2. เพื่อให้มีการประดิษฐ์ คิดค้นและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมในท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
3. เผยแพร่เทคโนโลยีใหม่ ๆ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมให้กับชุมชน เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน โดยไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

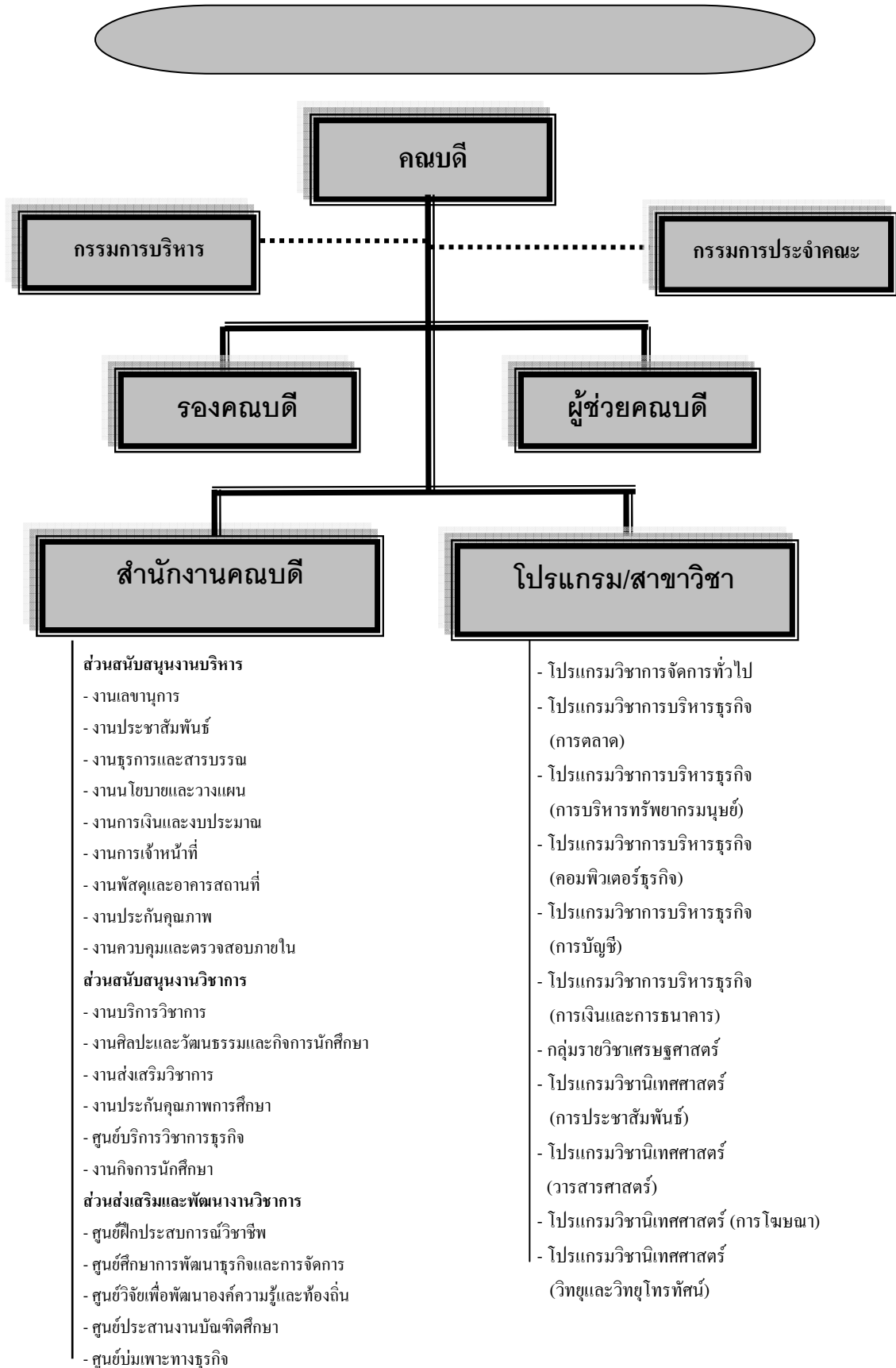
เป้าหมาย

1. คณะเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอไม่น้อยกว่า 3 ครั้งต่อปี
2. บุคลากรของคณะตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่ออนุรักษ์ ส่งเสริม เผยแพร่วัฒนธรรมของท้องถิ่นระดับชาติและนานาชาติ
2. เพื่อปลูกฝังเอกลักษณ์ทางประเพณีวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ
3. เพื่อส่งเสริมและปลูกฝังค่านิยมที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมของชาติให้กับนักศึกษาและชุมชนในท้องถิ่น

4. โครงสร้างองค์กรมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

5. โครงสร้างการบริหารคณะวิทยาการจัดการ

คณบดี	ผศ.ดร.จันทนา ไรจน์รุ่งศศิธร
รองคณบดี	อาจารย์ ดร.ไพรัช มากกาญจนกุล
รองคณบดี	อาจารย์สุกฤตา ชัชวาลกิจกุล
รองคณบดี	อาจารย์พงษ์สันต์ ตันหยง
ผู้ช่วยคณบดี	อาจารย์ณัชชา ศิริรัตนาร
ผู้ช่วยคณบดี	อาจารย์ผ่องใส สิ้นธุสกุล
ประธานโปรแกรมวิชาการจัดการทั่วไป	อาจารย์ ดร.ธงชัย พงศ์สิทธิ์กาญจนา
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)	อาจารย์แพรวพรรณ ตรีชั้น
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การตลาด)	ผศ.ดร.สมใจ บุญทานนท์
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)	อาจารย์ ดร.ไพรัช มากกาญจนกุล
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การเงินและการธนาคาร)	อาจารย์วันเพ็ญ คงวัฒนกุล
ประธานโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การบัญชี)	อาจารย์วีรภิจ อุฑารสกุล
ประธานโปรแกรมวิชานิติศาสตร์	ผศ.เยาวภา บัวเวช
ผู้ประสานงานกลุ่มรายวิชาเศรษฐศาสตร์	ผศ.ปิยะพร บุญเพ็ญ

คณะกรรมการบริหารโปรแกรมวิชา คณะวิทยาการจัดการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การจัดการทั่วไป)

ดร.ธงชัย	พงศ์สิทธิกาญจนา	ประธานโปรแกรมวิชา
อ.ฝ่องใส	สินธุสกุล	รองประธานโปรแกรมวิชา
อ.สิริพงศ์	ไชยชนะ	รองประธานโปรแกรมวิชา
ดร.ไพรัช	มากกาญจนกุล	กรรมการ
อ.ชูเกียรติ	ฤกษ์อุดม	กรรมการ
อ.สุกฤดา	ัชชวาลกิจกุล	กรรมการ
อ.พงษ์สันต์	ตันหยง	กรรมการ
อ.สุรภัทร	แจ้งดี	กรรมการ
อ.ดวงใจ	คงคาหลวง	กรรมการ
อ.จันทนา	พงศ์สิทธิกาญจนา	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การตลาด)

ผศ.ดร.สมใจ	บุญทานนท์	ประธานโปรแกรมวิชา
ผศ.ดร.สุวัฒน์	นิมะสังคนันท์	กรรมการ
อ.พิชามณูชัย	เลิศวัฒน์พรชัย	กรรมการ
อ.ชญาพรรณธน์	เนตรโพธิ์แก้ว	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การเงินการธนาคาร)

อ.วันเพ็ญ	คงวัฒนกุล	ประธานโปรแกรมวิชา
ผศ.ดร.จันทนา	โรจน์รุ่งศศิธร	กรรมการ
รศ.โสรัจ	กายบริบูรณ์	กรรมการ
ผศ.ปิยะพร	บุญเพ็ญ	กรรมการ
ผศ.ศักดิ์ชัย	สหกุลบุญญรักษ์	กรรมการ
อ.นุศรา	เจนลาภวัฒนกุล	กรรมการ
อ.ร่วมเกล้า	ศิลาธรรม	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (การบริหารทรัพยากรมนุษย์)

อ.แพรวพรรณ	ตรีษฐ์	ประธานโปรแกรมวิชา
ผศ.สุนันท์	จรรยารัตน์	กรรมการ
อ.ประสาน	สุขจรณี	กรรมการ
ดร.แสงแข	บุญศิริ	กรรมการ
อ.จุฑารัตน์	ชัยพัฒนาการ	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)

ดร.ไพรัช	มากกาญจนกุล	ประธานโปรแกรมวิชา
อ.เดช	ธรรมศิริ	กรรมการ
อ.กุสุมา	ชนะสุข	กรรมการ
อ.สุกฤตา	��ชวาลกิจกุล	กรรมการ
อ.สุรภัทร	แจ้งดี	กรรมการ
อ.ณัฐชามณูษ์	ศรีจำเรญรัตน์	กรรมการ
อ.จิรวรรณ	นกเอียงทอง	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชาการบัญชี

อ.วีรภิจ	อุฑารสกุล	ประธานโปรแกรมวิชา
ผศ.ดร.สุภาณี	อินทน์จันท์	กรรมการ
ผศ.จงจิต	ปัญญชุนท์	กรรมการ
อ.พิมพ์นารา	พิบูลจิระกานต์	กรรมการ
อ.ปาริชาติ	จำเรื่อง	กรรมการ
อ.สุทิสา	ไพบูลย์วัฒนกิจ	กรรมการ
อ.บุษบงค์	สุวรรณณะ	กรรมการและเลขานุการ

โปรแกรมวิชานิติศาสตร์

นายสุวัฒน์	มาศภากรณ์	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
นายสุกรี	นิโครธางกูร	กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ผศ.เขาวภา	บัวเวช	ประธานโปรแกรมวิชา
อ.ชูวิทย์	ลิมไพบุลย์	กรรมการ
อ.เบญจมาศ	วัชรเทวินทร์กุล	กรรมการ
ผศ.ดร.เกศินี	ประทุมสุวรรณ	กรรมการ
อ.สุชาดา	แสงดวงดี	กรรมการ
ผศ.กฤติยา	รุจิโชค	กรรมการ
ผศ.ปิยะพร	บุญเพ็ญ	กรรมการ
อ.ณัชชา	ศิรินชนาธร	กรรมการ
ดร.มาริษา	สุจิตวานิช	กรรมการและเลขานุการ

บทที่ 2

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา

1. ความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ

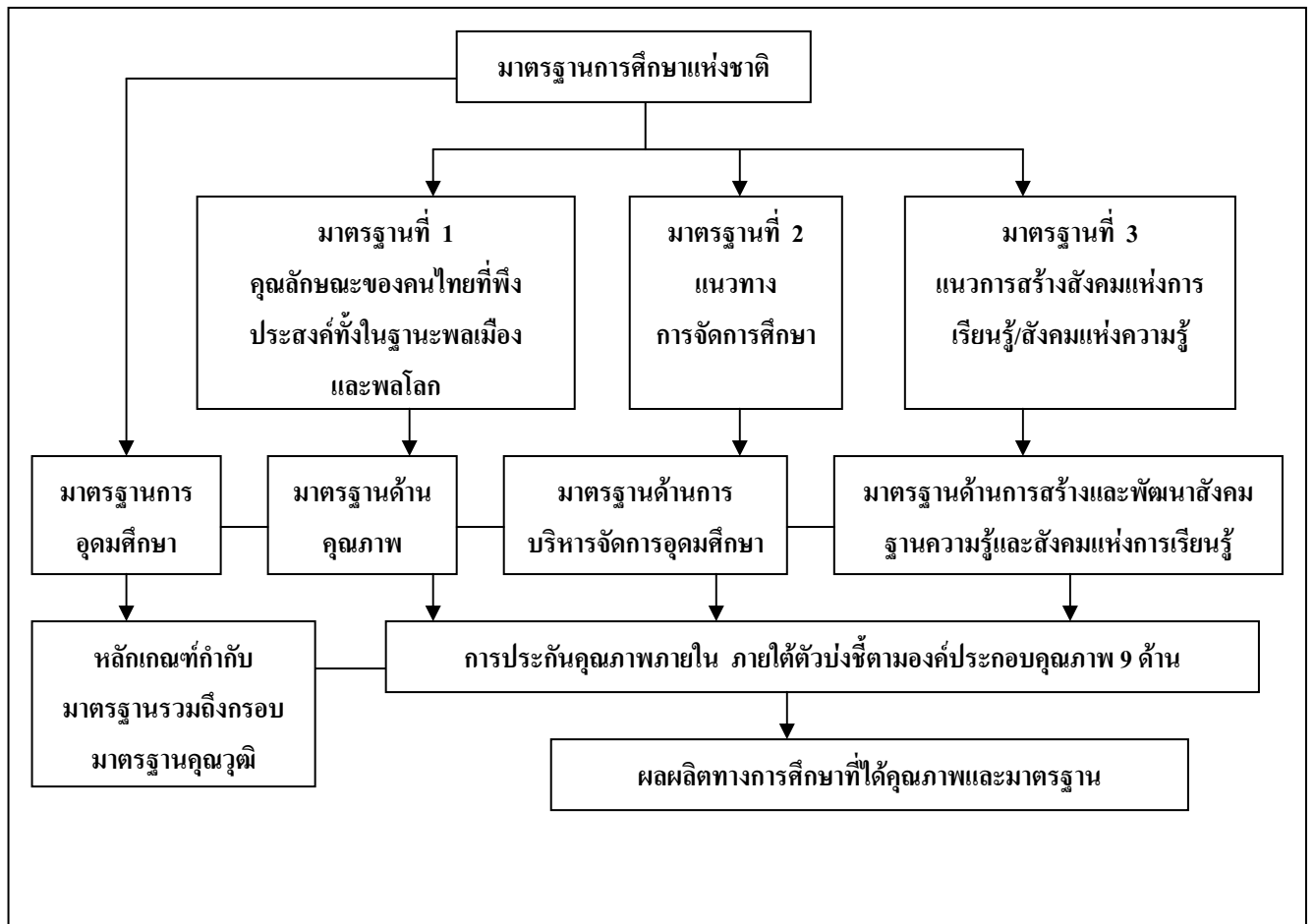
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 5 ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 31 ได้กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการ มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา โดยในมาตรา 34 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา เพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการอุดมศึกษาต่อไป มาตรฐานการอุดมศึกษานี้ ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนา โดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทย และเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหาร จัดการ การอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐาน เช่นกัน คือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับ มาตรฐานย่อยของ มาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา บรรลุตามจุดมุ่งหมาย และหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกจากมาตรฐานการอุดมศึกษาแล้ว ยังมีมาตรฐานอื่นๆ ที่คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำเกณฑ์ เพื่อส่งเสริมความเป็นอิสระและความเป็นเลิศของสถาบันอุดมศึกษา อาทิ เกณฑ์ มาตรฐาน หลักสูตรระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท มีคุณภาพและมาตรฐานตามที่กำหนด พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ ในหมวด 6 จึงได้กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษา ซึ่ง ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก เป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารจัดการศึกษา การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษาได้คำนึงถึง มาตรฐานการศึกษาของชาติและมาตรฐานการอุดมศึกษาเป็นแนวทางใน การพัฒนาตัวบ่งชี้ภายใต้ องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 ทั้งยัง สัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่น ๆ รวมถึงกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งเป้าหมาย ไปยังการพัฒนาผลผลิตทางการศึกษาให้มีคุณภาพและ มาตรฐานตามที่คาดหวัง ความเชื่อมโยงระหว่าง มาตรฐานการศึกษา หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องและการ ประกันคุณภาพการศึกษาสามารถแสดงในแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกัน

2. การประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นผลมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนด จุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน โดยกำหนด รายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการผดุงรักษา คุณภาพ และมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบและ ประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตาม มาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและ/หรือหน่วยงานต้นสังกัด โดยหน่วยงานต้นสังกัดและ สถานศึกษากำหนดให้มี ระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกัน คุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการ จัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอกเป็นการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพและ มาตรฐาน การศึกษาของสถานศึกษาโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การ มหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอก อย่าง น้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน สมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544-2548) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง (พ.ศ.2549- 2553) การประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองมีความแตกต่างที่สำคัญจากการประเมินรอบแรก 3 ประการ ประการแรก เป็นการประเมินทั้งระดับสถาบันและกลุ่มสาขาวิชา ประการที่สอง เป็นการ ประเมินตามจุดเน้นของสถาบันว่าสถาบันจะเลือกเน้นด้านการวิจัย หรือพัฒนาสังคม หรือพัฒนา ศิลปะและวัฒนธรรมหรือจะเลือกเน้นเฉพาะการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดตัวบ่งชี้เฉพาะ จำนวนหนึ่งที่สถาบันจะต้องถูกประเมินตามจุดเน้นนอกเหนือจากตัวบ่งชี้ร่วม ประการที่สาม การ ประเมินภายนอก รอบที่สองเป็นการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพทั้งระดับสถาบันและกลุ่ม

สาขาวิชา นั้นหมายถึง ทุกตัวบ่งชี้จำเป็นต้องมีเกณฑ์กำกับเพื่อตัดสินคุณภาพว่าผ่านการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ หรือ ผ่านการรับรองแบบมีเงื่อนไข หรือไม่ผ่านการรับรอง

รูปแบบและวิธีการดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) โดยมีหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสินการจับผิด หรือการให้โทษ
2. ยึดหลักความเที่ยงตรง เป็นธรรม โปร่งใส มีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (Evidence – based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)
3. มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริม และประสานงาน ในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม
4. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง
5. มุ่งสร้างความสมดุล ระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการศึกษามาตรฐานที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบาย แต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ โดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

3. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

สาระสำคัญที่ระบุในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คือ การประกันคุณภาพภายในจะดำเนินการโดยบุคลากรของสถานศึกษาร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา ประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อส่งเสริม

สนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามก่อนมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยก็ได้ตระหนักดีถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติ ในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยอยู่ภายใต้หลักการสำคัญสามประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability)

3.1 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษา ได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้ออกคล้อยกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศเรื่องระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติสาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาจัดทำ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาขึ้น ในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษาเพื่อกำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ.2545 ไประยะหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสอง โดยสาระสำคัญ

เกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯ ฉบับ พ.ศ. 2545 แต่ได้เพิ่มเติมให้มีคณะกรรมการชุดหนึ่ง คือ คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เรียกโดยย่อว่า “ ค.ป.ภ.” ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นประธานผู้ทรงคุณวุฒิสาขาวิชาต่าง ๆ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ ให้ผู้อำนวยการสำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา เป็นกรรมการและเลขานุการ ค.ป.ภ. มีหน้าที่กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติต่างๆ เพื่อส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา การดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษา วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ตลอดจนมีหน้าที่เสนอแนะวิธีการตรวจสอบและประเมินผลระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ของแต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและคณะวิชา และหน้าที่อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

3.1.1 หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

1) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะวิชา/สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จะคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ใช้เป็นแนวทางในการควบคุม การตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษาทั้ง 9 ด้าน คือ (1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ (2) การเรียนการสอน (3) กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงิน และงบประมาณ และ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ทั้งนี้ ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จัดทำรายงานการศึกษาตนเอง (Self - Study Report) ที่ครอบคลุมการดำเนินงานตามองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษากำหนดเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายในและภายนอก

2) ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพที่กำหนดไว้

3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

3.1.2 วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

1) ให้คณะวิชา/สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้น โดยมีหน้าที่พัฒนา บริหารและติดตามการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาระดับต่างๆ จะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถานศึกษา เพื่อใช้กำกับ ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพการศึกษา ให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

3) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไก ควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (4) ห้องสมุด และแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษาต่างๆ (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ทั้งนี้ แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอาจจัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินการขึ้นเป็นการภายในได้ตามที่จะเห็นสมควร โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

3.1.3 การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่อง สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาประจำปี (ซึ่งอาจใช้รายงานการศึกษาตนเองที่สถานศึกษาจัดทำไว้แล้ว) เสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 120 วัน นับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถานศึกษาและเปิดเผยต่อสาธารณชน โดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545

3.2 ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าว มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาว ประกอบกับมีปัจจัยภายนอกและภายในหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการ ปัจจัยดังกล่าวประกอบด้วยรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิต มีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่ประเทศไทยโดยส่วนรวมในระยะยาว
- 2) มีการแข่งขันกันในเรื่องคุณภาพของการจัดการศึกษาและคุณภาพของบัณฑิตในวงการอุดมศึกษาทั้งภายในประเทศและนอกประเทศมากขึ้น
- 3) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นสากล เพื่อให้ได้รับการยอมรับจากนานาชาติมากขึ้น
- 4) สถาบันอุดมศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจให้แก่สังคมว่าสามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ
- 5) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (Public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ผู้จ้างงาน ผู้ปกครอง รัฐบาล และประชาชนทั่วไป
- 6) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่มีความโปร่งใส (Transparency) และความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (Accountability)
- 7) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน รวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอก โดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- 8) คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2547 ได้ให้ความเห็นชอบมาตรฐานการศึกษาของชาติที่เสนอโดยสภาการศึกษา และให้หน่วยงานด้านการศึกษาทุกระดับนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดการศึกษา
- 9) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษา เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงาน โดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าวสถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของคณะวิชา หน่วยงานและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆ กำหนดขึ้น โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

2) เพื่อให้คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (Targets) และเป้าประสงค์ (Goals) ที่ตั้งไว้และเป็นสากล

3) เพื่อให้คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าในสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็ง จุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็ง และพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของสถาบันอย่างต่อเนื่อง

4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทำให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษามีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

3.3 ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

เพื่อให้การดำเนินการเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษาบรรลุผลสำเร็จและเกิดประสิทธิผล สถาบันอุดมศึกษาพึงพิจารณาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และการกำหนดตัวบ่งชี้ประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อใช้เป็นสารสนเทศในการตัดสินใจดำเนินการ ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาให้การดำเนินงานประกันคุณภาพเกิดประสิทธิผลสูงสุด

กิตติยา สีอ่อน (2547) ทำการศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสถาบันอุดมศึกษา โดยสังเคราะห์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ คุณลักษณะของบุคลากรด้านความตระหนักถึงความสำคัญและการมีทัศนคติที่ดีต่อการประกันคุณภาพภายใน การทำงานเป็นทีม การฝึกอบรมพัฒนา บุคลากร ความพร้อมด้านทรัพยากรทั้งด้านจำนวนบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างองค์กรและการกำหนดให้มีผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานประกันคุณภาพ วัฒนธรรมคุณภาพ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร และขนาดขององค์กร ส่วนประสิทธิผลการประกันคุณภาพการศึกษามี 2 ส่วน คือ ประสิทธิภาพระหว่างทาง (Intermediate outcome) ได้แก่

การบริหารจัดการแบบกระจายอำนาจ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การปฏิบัติงานแบบวงจรคุณภาพ และความพึงพอใจในงานของบุคลากร สำหรับประสิทธิผลสุดท้าย (End outcome or ultimate outcome) ได้แก่ การบรรลุพันธกิจของสถาบัน

3.4 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

3.4.1 ระบบการประกันคุณภาพ

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบัน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติ หรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผน การดำเนินงานตามแผน การตรวจสอบประเมิน และการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

3.4.2 มาตรฐาน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐานสำคัญที่เป็นกรอบในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาคือ มาตรฐานการอุดมศึกษา อย่างไรก็ตามในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ ยังต้องดำเนินการให้ได้ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอีกมาก เช่น เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของ สมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ด้วยเหตุดังกล่าว ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นในทุกองค์ประกอบคุณภาพทั้ง 9 ด้าน จึงต้องสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้นๆ ได้ทั้งหมด ดังนั้นในบทที่ 3 ของคู่มือฉบับนี้จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้ ที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ประเมินคุณภาพภายในทั้งตัวบ่งชี้และข้อมูลที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้เหล่านี้จะสามารถนำไปใช้ได้ทั้งเพื่อการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในและภายนอก โดยเฉพาะ การประเมินของ สมศ. และ ก.พ.ร. นอกจากนั้นสำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการยังได้นำเสนอ แนวปฏิบัติที่ดีและตัวอย่างแนวทางการพัฒนาไว้ด้วย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาในการนำตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปใช้

สำหรับเกณฑ์การประเมินในแต่ละตัวบ่งชี้ได้กำหนดเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ ส่วนหนึ่ง พัฒนามาจากแนวปฏิบัติที่ดี อีกส่วนหนึ่งเป็นเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ หรือโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ สมศ., ก.พ.ร. เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

3.4.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพ ผู้ที่มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องคือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับ โดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะไปจนถึงระดับสถาบัน โดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงาน แต่ที่สำคัญ คณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

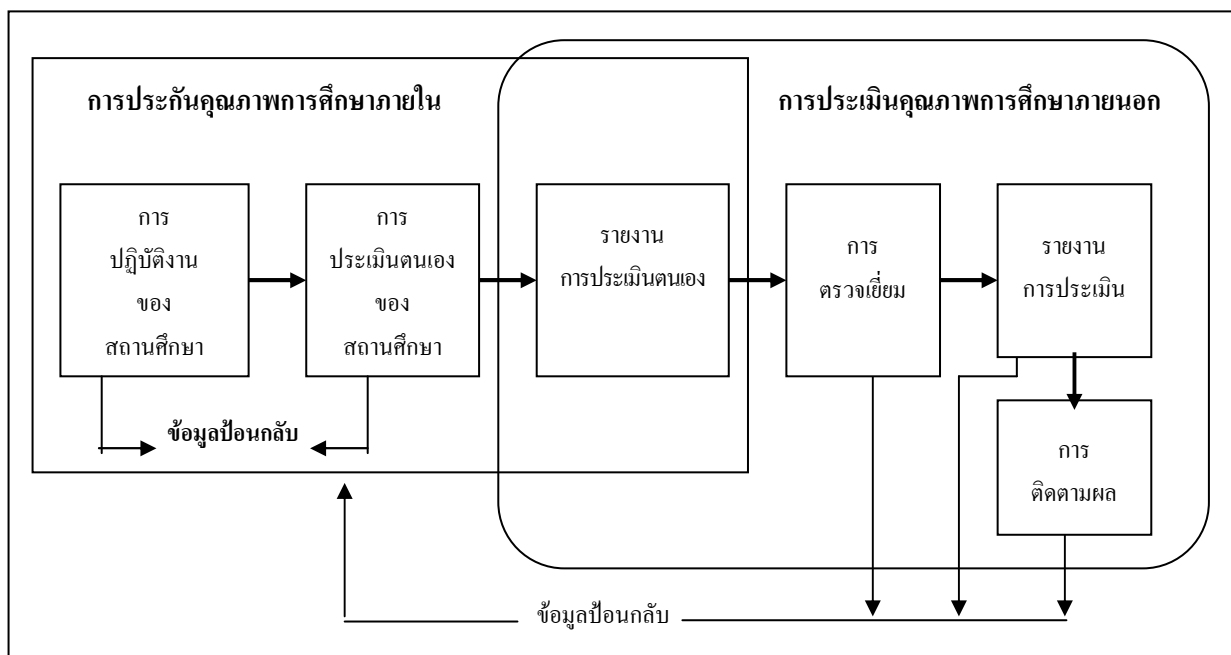
3.4.4 ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ

เป็นที่ทราบกันดีว่าการวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพ การวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เป็นจริง ถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดี มีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษา และส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผน การปฏิบัติงานประจำ การตรวจสอบประเมิน ตลอดจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

4. ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

ตามมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ระบุว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” ในขณะที่มาตรา 49 ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันระบุถึงการประเมินคุณภาพภายนอกไว้ว่า “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา”

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (Output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมิน คุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษา (Output/outcome) ดังนั้น ความเชื่อมโยง ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็น โดย ได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่ 4

แผนภาพที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

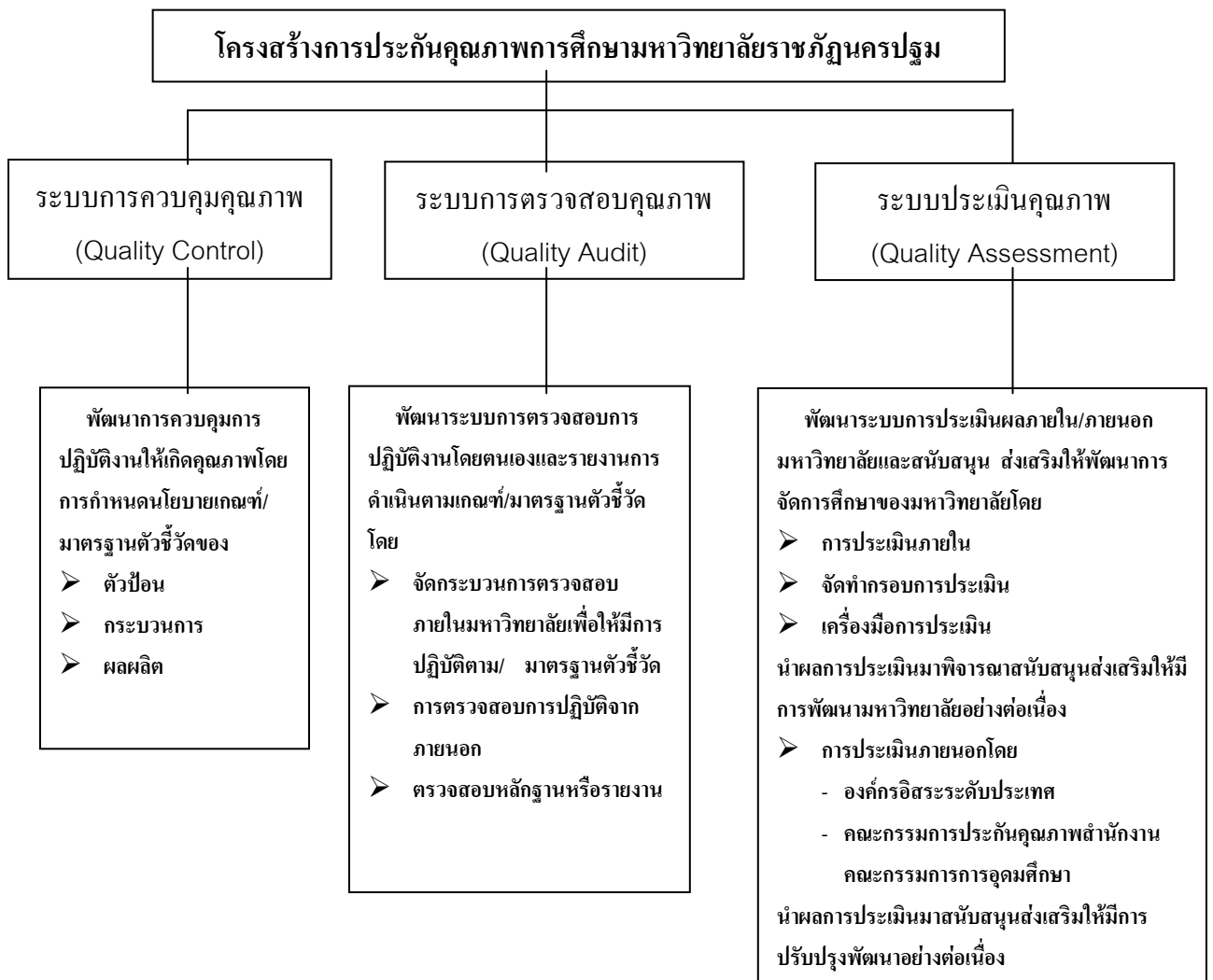
จากแผนภาพที่ 4 จะเห็นว่า เมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้ว จำเป็นต้องจัดทำรายงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประจำปี ซึ่งเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่ารายงานการประเมินตนเอง (Self- Assessment Report : SAR) เพื่อนำเสนอหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือ สมศ. จะนำไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินคุณภาพภายนอก ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึก สะท้อนภาพที่แท้จริงของสถานศึกษาในทุกองค์ประกอบคุณภาพ

5. ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

1. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน หมายถึง การดำเนินการภายในที่ทำให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ โดยมีระบบควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพทั้งระดับ มหาวิทยาลัย คณะ ศูนย์ สำนัก โปรแกรมวิชา และฝ่าย อย่างต่อเนื่อง และพัฒนาเพื่อให้เชื่อมั่นว่ามหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานครบถ้วนตามพันธกิจและบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนภาพที่ 5 โครงสร้างการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

2. การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก หมายถึง การที่องค์กรภายนอก ได้ดำเนินการตรวจสอบประเมินระบบ/กลไกและการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในของมหาวิทยาลัย เพื่อให้สังคมมั่นใจว่ามหาวิทยาลัย มีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน

การประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก ในทางปฏิบัติจะเป็นการประเมินคุณภาพการศึกษา โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.)

ในการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น สมศ. ดำเนินการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย โดยพยายามใช้ประโยชน์จากการประกันคุณภาพภายในให้มากที่สุด ดังนี้

1. ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินคุณภาพและกำกับกำกับการดำเนินการให้มีการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา มาตรฐานและผลสัมฤทธิ์ของผู้สำเร็จการศึกษา และประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษา

2. ส่งเสริม สนับสนุนการประกันคุณภาพภายใน ร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับสถาบันอุดมศึกษาเพื่อรับการประเมินคุณภาพภายนอก

ทั้งนี้การดำเนินงานดังกล่าวมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์การประเมินคุณภาพ

1. เพื่อให้ทราบระดับคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินภารกิจด้านต่างๆ
2. กระตุ้นเตือนให้สถาบันอุดมศึกษาพัฒนาคุณภาพการศึกษา และประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยเสนอแนะแนวทางปรับปรุง และพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
3. เพื่อให้ทราบความก้าวหน้าของการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
4. รายงานสถานภาพและพัฒนาการในด้านคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาต่อสาธารณชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

รูปแบบ “กัลยาณมิตรประเมินคุณภาพภายนอก” (Amicable Assessment Model)

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน) หรือ สมศ. ได้กำหนดรูปแบบกัลยาณมิตรประเมินขึ้น เพื่อให้การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพสูงสุด พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม ตามนัยของความเกื้อกูลกันสู่การพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังมีขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 คือการสร้างเจตคติที่ดีและพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอก : รูปแบบการส่งเสริมและพัฒนาสถานศึกษาให้พร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอก

ขั้นที่ 2 คือการสร้างศรัทธา มีความไว้วางใจต่อผู้ประเมินภายนอกและมีความเป็นมิตรต่อกัน : รูปแบบการคัดเลือกและพัฒนาผู้ประเมินภายนอกให้เป็นผู้ประเมินภายนอกที่มีคุณลักษณะกัลยาณมิตร

ขั้นที่ 3 คือการประเมินสภาพจริงเพื่อพัฒนาสู่มาตรฐาน : บูรณาการรูปแบบการประเมิน Self Assessment, Realistic Assessment, Empowerment Evaluation และ Conformity Assessment

ขั้นที่ 4 คือการช่วยเหลืออย่างจริงใจและให้แรงเสริม : รายงานผลการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างตรงไปตรงมา โดยการชื่นชมความสำเร็จของสถานศึกษา ซึ่งจุดพัฒนาและให้ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาสู่มาตรฐานการศึกษาที่พึงประสงค์ (ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 51) โดยให้หนังสือรับรองคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาในอนาคต

มิติในการประเมิน

มิติในการประเมินประกอบด้วย 3 มิติ ได้แก่ ความตระหนักถึงความสำคัญ (Awareness) ความพยายาม (Attempt) และการบรรลุผลสัมฤทธิ์ (Achievement) จะประเมินแต่ละมิติทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพเพื่อสะท้อนภาพความเป็นจริงของแต่ละมาตรฐาน

1. ความตระหนักถึงความสำคัญ (Awareness) ของการพัฒนาการศึกษาให้ได้มาตรฐาน ความเข้าใจในสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และมีจิตใจที่อยากพัฒนาให้ดีขึ้น
2. ความพยายาม (Attempt) ที่จะทำให้ความตระหนักนั้นเป็นความจริง โดยมีร่องรอยความพยายามในการปรับปรุงแก้ไข พัฒนาคุณภาพการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้ดีขึ้น
3. การบรรลุผลสัมฤทธิ์ (Achievement) จากความพยายามที่ได้ดำเนินการมาและเกิดผลตามสภาพจริงในแต่ละมาตรฐานและตัวบ่งชี้

บทที่ 3

มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษา

1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา มีหลักการสำคัญ 6 ประการ คือ

1. เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546
2. เป็นตัวบ่งชี้ที่ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ภายใต้หลักการสำคัญ คือ *ไม่ให้เป็นการซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา*
3. เป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถประเมินได้ครบทุกมิติของระบบประกันคุณภาพ คือ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ สำหรับตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการ จะมีการกำหนดแนวปฏิบัติที่ดี พร้อมทั้งเสนอแนะตัวอย่างแนวทางการพัฒนาไว้ด้วย
4. เป็นตัวบ่งชี้ที่มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ 1) ด้านนักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 2) ด้านกระบวนการภายใน 3) ด้านการเงิน และ 4) ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม
5. จำนวนตัวบ่งชี้และเกณฑ์กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น เป็นเพียงจำนวนและเกณฑ์ขั้นต่ำ สถาบันอุดมศึกษาสามารถเพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน
6. ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภททั่วไปที่ใช้กับทุกสถาบันอุดมศึกษา และประเภทที่แยกใช้เฉพาะกับสถาบันที่มีจุดเน้นต่างกัน ได้แก่ สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม สถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม และสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตเพียงอย่างเดียว ตามนิยามที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้

1. ศึกษากฎหมาย เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

1.1 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

1.2 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546

1.3 มาตรฐานการศึกษาของชาติ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

1.4 มาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.5 เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.6 มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอก ระดับอุดมศึกษาของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

1.7 กรอบการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ ของสถาบันอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ

1.8 รายงานผลการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.9 ร่างกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.10 Benchmarking : A manual for Australian Universities

2. วิเคราะห์และประมวลข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในข้อ 1 เพื่อนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้ โดยจำแนกตามมิติของระบบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และ ผลลัพธ์ ทั้งนี้ได้ยึดองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านตามกฎกระทรวงฯ เป็นกรอบในการพัฒนาตัวบ่งชี้ เพื่อให้ครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพและสามารถวัดคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา ได้ครบทุกมาตรฐาน

3. กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา จำนวน 44 ตัวบ่งชี้ ซึ่งมีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพและทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา ดังปรากฏในตารางที่ 1 และ 2 ตามลำดับ

4. ตรวจสอบความสมดุลของตัวบ่งชี้ที่กำหนดตามมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม ดังปรากฏในตารางที่ 3

5. กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 3 ระดับ มีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 3 โดยมีความหมายดังนี้
คะแนน 1 หมายถึง มีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดบางส่วนและต่ำกว่า มาตรฐานที่ควรจะเป็น หรือผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐานที่ควรจะเป็น

คะแนน 2 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดในระดับที่ยอมรับได้ และใกล้เคียงกับมาตรฐาน หรือมีผลการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับมาตรฐาน

คะแนน 3 หมายถึง มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดครบถ้วนเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด หรือมีผลการดำเนินงานที่ได้มาตรฐาน

ในกรณีที่ยังไม่มีผลการดำเนินการ หรือไม่มีผลการดำเนินงาน หรือผลการดำเนินงานไม่ถึงเกณฑ์การประเมินคะแนน 1 ให้ถือว่าได้คะแนน 0

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสำหรับบางตัวบ่งชี้ปรับเปลี่ยนไปตามจุดเน้นของสถาบันอุดมศึกษา ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ทั่วไป ซึ่งใช้สำหรับทุกสถาบัน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์เฉพาะ ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาสามารถเลือกใช้ตามจุดเน้นของสถาบัน การแบ่งกลุ่มสถาบันยึดตามนิยามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มผลิตบัณฑิต กลุ่มผลิตบัณฑิตและวิจัย กลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคมและกลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม กำหนดเน้นกลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

ตารางที่ 1 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาตาม
องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

องค์ประกอบ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต	รวม
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และ แผนการ ดำเนินการ	-	1	1	2
2. การเรียนการสอน	4	6	12	22
3. กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา	-	2	1	3
4. การวิจัย	3	2	4	9
5. การบริการวิชาการแก่สังคม	1	2	4	7
6. การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	-	2	2	4
7. การบริหารและการจัดการ	4	7	3	14
8. การเงินและงบประมาณ	5	4	1	10
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	-	2	2	4
รวม	17	28	30	75

ตารางที่ 2 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา
ตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐาน	ปัจจัย นำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิต	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	-	-	4	4
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ การอุดมศึกษา				
ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาล ของการบริหารการอุดมศึกษา	1	10	5	16
ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของ การบริหารการอุดมศึกษา	6	9	7	22
3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และ สังคมแห่งการเรียนรู้	-	2	-	2
รวม	7	21	16	44

ตารางที่ 3 สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา
ตามมุมมองการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ

มุมมองด้านการบริหารจัดการ	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	2	6	8	16
2. ด้านกระบวนการภายใน	1	7	3	11
3. ด้านการเงิน	1	2	-	3
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และนวัตกรรม	3	6	5	14
รวม	7	21	16	44

2. องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน

วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ตั้งแต่ปี การศึกษา 2550 ให้เป็นไปตามนโยบายและตัวบ่งชี้เกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบของการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเป็นแนวปฏิบัติในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาที่ชัดเจน โดยให้มีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพตามกฎกระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 สามารถประเมินได้ครบทุกมิติของระบบ มีความสมดุลของมุมมองของการบริหารจัดการทุกด้าน และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ 75 ตัวบ่งชี้

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ :

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดมาตั้งแต่เริ่มตั้งสถาบัน และอาจปรับเปลี่ยนได้ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ควรระบุให้ชัดเจน ให้สมาชิกทุกกลุ่มในสถาบันได้รับทราบทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ให้บริการและสังคมโดยรวม ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ควรสอดคล้องกันและเป็นแนวทางการดำเนินงาน สนับสนุนภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษา แห่งชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) และสถาบันต้องจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของสถาบัน และให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีภารกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินภารกิจหลักแต่ละด้านต้องคำนึงถึงหลักการของการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ ตลอดจนมาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง รวมถึงยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติ ดังนั้น ในการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนการพัฒนากลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของสถาบัน จึงจำเป็นต้องให้สอดคล้องกับหลักการและมาตรฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องที่ระบุข้างต้น อีกทั้งต้องคำนึงถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณภาพในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับของสังคม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน และมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องซึ่งกันและกัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบัน หลักการ

อุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ยุทธศาสตร์ของชาติในด้านต่างๆ ตลอดจนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ (KPI) ของการดำเนินงาน ตลอดจนกำหนดเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ (การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม)

3. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เป็นประจำอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานต่อผู้บริหารระดับสถาบันและต่อที่ประชุมสภาสถาบัน

4. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนดำเนินงาน เป้าประสงค์ (goal) เป้าหมาย (target) กับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

5. มีการนำผลการประเมินและการวิเคราะห์ในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. ปรัชญาหรือปณิธานของสถาบัน
2. แผนกลยุทธ์ แผนดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบัน
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีกลไกการดำเนินงานเพื่อกำหนดปรัชญา หรือปณิธาน กลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของสถาบัน
4. รายงานการวิเคราะห์ความสอดคล้องของปรัชญา ปณิธาน และกลยุทธ์กับภารกิจหลักของสถาบัน หลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) มาตรฐานการศึกษาของชาติ ยุทธศาสตร์ด้านต่างๆ ของชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
5. รายชื่อตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนทุกภารกิจ ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการทางวิชาการ และด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
6. เอกสารรายงานผลการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถาบัน
7. เอกสารหรือรายงานการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีการรายงานการดำเนินงานตัวบ่งชี้นี้ต่อผู้บริหารระดับสถาบันและต่อที่ประชุมสภาสถาบัน
8. เอกสารวิเคราะห์และปรับปรุงกลยุทธ์ให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องซึ่งกันและ

- กัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบัน ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และกำหนดเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน
  4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ
  5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้งและ รายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบัน
  6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
  7. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

พิจารณาจากระดับความสำเร็จของการบรรลุเป้าหมายแต่ละตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติงานของสถาบัน โดยประเด็นของการประเมินผลได้แก่ ด้านมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ด้านการบริการวิชาการ ด้านงานอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. เอกสารการกำหนดรายการตัวบ่งชี้ของแผนการปฏิบัติงานในรอบปีงบประมาณ เป้าหมายในแต่ละตัวบ่งชี้และผลการดำเนินงานในตัวบ่งชี้เหล่านั้น
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกลไกเพื่อประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปี
  - 2.1 คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ
  - 2.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงานของตัวบ่งชี้และความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ได้รับ รวมถึงระบบการเก็บรักษาและดูแลเอกสารหรือข้อมูล
  - 2.3 การมีส่วนร่วมของผู้บริหารระดับสูงของสถาบัน

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณที่บรรลุเป้าหมาย}}{\text{จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
บรรลุเป้าหมายร้อยละ 60-74	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 75-89	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 90-100

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

หลักการ :

การบริหารกิจการวิชาการ (academic affair) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ภารกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการกำหนดปัจจัยป้อนเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งองค์กรภายในและภายนอกสถาบัน นอกจากนี้ยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันมีระบบและกลไกในการเปิดหลักสูตรใหม่หรือปิดหลักสูตรเดิมให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของสถาบัน ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตและสังคมส่วนรวม ทั้งนี้โดยกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรไว้ในแผนการผลิตบัณฑิตของสถาบัน
2. สถาบันมีการจัดเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรใหม่ให้อย่างน้อยเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. สถาบันจัดระบบและกลไกการพัฒนาและประกันคุณภาพให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงประเด็นต่อไปนี้ ได้แก่ การกำหนดทิศทางและวัตถุประสงค์หลักสูตร การบริหารกิจการของหลักสูตร การดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา การประเมินและพัฒนาหลักสูตร การบริหาร

ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน การบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล และการใช้ระบบสารสนเทศ ในการบริหารหลักสูตร

4. มีการรายงานและวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานหลักสูตรระดับต่างๆ ประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานครบทุกข้อ ร้อยละของบัณฑิตที่ผลิตได้ตรงตามแผน ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา ทั้งนี้ เพื่อนำมาปรับปรุงการบริหารหลักสูตรก่อนรับนักศึกษา รุ่นใหม่

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. เอกสาร หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีแผนการผลิตบัณฑิตและมีระบบและกลไกในการ พัฒนาการบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร โดยคำนึงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และความต้องการของสังคม ตลอดจนคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการเรียนการสอน
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิต ภาวะการมีงานทำและการทำงานตรงสาขาของบัณฑิต
3. หลักฐานการประกันคุณภาพหลักสูตรใน 4 ประเด็น คือ การบริหารหลักสูตร ทรัพยากร ประกอบการเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และความต้องการของ ตลาดแรงงาน สังคม และหรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร
2. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต
3. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง
4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ร้อยละ ของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา
5. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตร และหรือปรับปรุงระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร
6. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่อง และมีการประกัน คุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผน (ก) และปริญญาเอก) ที่ เปิด สอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบ 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.1 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา หมายถึง ร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรี (ทุกหลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรปกติ หลักสูตรต่อเนื่อง หลักสูตรสมทบ) ที่ได้งานทำตรงหรือสอดคล้องกับสาขาที่สำเร็จการศึกษาเทียบกับบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษานี้ในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำ โดยให้นับเฉพาะบัณฑิตที่ไม่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาต่อ

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลได้จากการสำรวจภาวะการมีงานทำของบัณฑิตทั้งในระดับสถาบันและระดับกลุ่มสาขาที่มีการสำรวจและรวบรวมไว้ ซึ่งอาจเป็นแบบสำรวจที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือสถาบันอุดมศึกษาจัดเก็บขึ้น ทั้งนี้หากไม่สามารถเก็บข้อมูลจากบัณฑิตได้ทั้งหมด สถาบันอาจจัดเก็บข้อมูลในวันซ้อมรับพระราชทานปริญญาบัตร หรือวันรับพระราชทานปริญญาบัตร โดยต้องแสดงให้เห็นว่าบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามนั้นมีความเป็นตัวแทนของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษานี้ในปีนั้นได้ที่ได้งานทำทั้งหมด ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่

1. จำนวนบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา
3. จำนวนบัณฑิตที่ได้งานทำตรงสาขาภายใน 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษา

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา}}{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีในปีการศึกษานั้นที่ได้งานทำทั้งหมด}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 59	60 – 79	≥ 80

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.2 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ไม่นับภาคนิพนธ์หรือสารนิพนธ์

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น ที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
2. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นทั้งหมด

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$\frac{\text{บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่}}{\text{จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทของมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น}} \times 100$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 24	25 – 39	≥ 40

หมายเหตุ :

1. ผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ

2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้งให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings)
5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆ โดยระบุรายละเอียดดังนี้ ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์ ชื่อบทความ ชื่อผู้เขียน เลขหน้า

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.3 ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของคณาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษาที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของคณาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้ ไม่นับภาคนิพนธ์หรือสารนิพนธ์

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของคณาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ
2. จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของคณาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้นทั้งหมด

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

<p>บทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกของคณาจารย์ที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษานั้นที่ได้ตีพิมพ์เผยแพร่</p> <hr/> <p>จำนวนวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอกของคณาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น</p>	<p>x 100</p>
---	--------------

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 39	40 – 59	≥ 60

หมายเหตุ :

1. ผลงานที่ตีพิมพ์เผยแพร่ รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้งให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสาร นับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ
4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings)
5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆ โดยระบุรายละเอียดดังนี้ ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์ ชื่อบทความ ชื่อผู้เขียน เลขหน้า

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1.4 ร้อยละของหลักสูตรที่ได้มาตรฐานต่อหลักสูตรทั้งหมด (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ร้อยละของหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนที่ได้มาตรฐานหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ (ตุลาคม 2548) เมื่อเทียบจากหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีงบประมาณนั้น โดยการนับหลักสูตรที่ได้รับมาตรฐานหลักสูตรให้นับสะสม และการแจกแจงให้นับตามสาขาวิชาที่เปิดสอน มิให้นับตามชื่อปริญญา

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนหลักสูตรที่ได้มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ}}{\text{จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 79	80 – 99	100

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนหลักสูตรที่ได้มาตรฐานหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการทั้งหมด
2. หลักสูตรทั้งหมดที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดสอนในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น ตลอดจนการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความกระหายใคร่รู้และต่อสมรรถนะในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปแบบโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ พร้อมทั้งมีการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนอาจมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้ การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning : PBL) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study) การเรียนรู้แบบสรรรคนิยม (Constructivism) การสอนแบบเอส ไอ ที การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self – Study) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work – Based Learning) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research – Based Learning) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal – Based Approach)
2. การเรียนการสอนยึดหลักการมีปฏิสัมพันธ์ทางวิชาการระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และระหว่างนักศึกษากับนักศึกษา ทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น

3. มีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ แต่ยืดหยุ่นและหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งความยืดหยุ่นด้านช่วงเวลาเรียน และหรือด้านตำแหน่งและสถานที่เรียน และหรือด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลและหรือด้านอื่นๆ

4. มีการติดตามผลการเรียน ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้เป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง และนำมาใช้ในการพัฒนาผู้เรียนให้สามารถเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. เอกสารหลักสูตร แผนการสอน ประมวลรายวิชา บทเรียน e-learning
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาทิ สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน คอมพิวเตอร์ ระบบเครือข่าย งบประมาณสนับสนุน ตารางการเปิดให้บริการนักศึกษาใช้ห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ต่อวัน
3. เพิ่มประวัตินักศึกษา ผลงานของนักศึกษา ตลอดจนกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
4. เอกสารการสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และหลักฐานการนำผลที่ได้มาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน
5. สถิติข้อมูลหรือรายงานผลการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนคณาจารย์ที่ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ จำนวนวิชาที่ทำ senior project วิชาสัมมนาหรือวิชาที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จำนวนชั่วโมงภาคสนาม จำนวนโปรแกรมหรือรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายบุคคล เป็นต้น
6. รายงานการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน
7. ผลงานอาจารย์ที่เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกลไกให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกหลักสูตร
2. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
3. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทุกหลักสูตร
4. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ที่จะสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน

5. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร
6. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร
7. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2.1 ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการสอนของอาจารย์ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ระดับความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในแต่ละรายวิชา ซึ่งประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการถ่ายทอดความรู้ การเตรียมเนื้อหา การบูรณาการ และความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน

ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งมีแบบฟอร์มสำหรับประเมินการสอนของคณาจารย์ตามรูปแบบของทบวงมหาวิทยาลัย โดยนิสิต นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนจะเป็นผู้ให้ความเห็นต่อการสอนของอาจารย์ ทั้งในระหว่างเรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ดังกล่าวเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพการสอนของคณาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของนิสิต นักศึกษา ถือเป็นตัววัดในด้านทรัพยากร (Input) เนื่องจากเชื่อว่าคุณภาพครูและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่ดีจะมีผลทำให้คุณภาพของนิสิตนักศึกษาดีด้วย ทั้งนี้ ในการประเมินจะต้องคำนึงถึงปรัชญา พันธกิจ และลักษณะการเรียนการสอนของแต่ละสถาบันการศึกษาด้วย

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลค่าเฉลี่ยความพึงพอใจของนักศึกษาต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ที่ฝ่ายวิชาการหรือฝ่ายบริหารได้รวบรวมไว้จากการส่งแบบสำรวจให้นิสิตนักศึกษาตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ให้มีการประเมินอาจารย์โดยผู้เรียน โดยให้คำนวณความพึงพอใจของนิสิต นักศึกษาที่มีต่อคุณภาพการสอนของอาจารย์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ย

สำหรับอาจารย์แต่ละท่าน ทั้งนี้สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีการสำรวจดังกล่าว โดยใช้มาตร 5 ระดับ และแสดงให้เห็นว่าได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเป็นตัวแทนของนิสิตนักศึกษาทั้งหมด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 2.49	2.5 – 3.49	≥ 3.5

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2.2 ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (ก.พ.ร.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนิสิตนักศึกษา และการจัดให้นิสิตนักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด เช่น การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปแบบโครงการวิจัยส่วนบุคคล การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรียนได้หลากหลายวิชาทั้งในและนอกคณะ การเปิดรายวิชาเลือกเสรีที่ครอบคลุมองค์ความรู้ต่างๆ จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเป็นตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพที่ต้องอาศัยความละเอียดในการพิจารณาและมีลักษณะแตกต่างจากตัวบ่งชี้อื่นๆ ที่กล่าวมาแล้ว อย่างไรก็ตาม ตัวบ่งชี้ที่มีความสำคัญเนื่องจากเป็นตัวบ่งชี้ที่จะบอกให้ทราบว่าสถาบันการศึกษาได้จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตามมาตรา 22 หรือไม่ ซึ่งมาตรา 22 กำหนดไว้ว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด”

ผู้ประเมินอาจจะพิจารณาหาร่องรอยหลักฐานด้วยวิธีการอื่นๆ เช่น การสังเกตการณ์เรียนการสอน วิธีการตั้งปัญหา และพิจารณาจากงานที่ผู้สอนมอบหมายด้วย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. คณาจารย์มีความรู้ความเข้าใจ รู้เป้าหมายของการจัดการศึกษาและหลักสูตรการศึกษา อุดมศึกษา
2. คณาจารย์มีการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล
3. คณาจารย์มีความสามารถในการจัดประสบการณ์ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

4. คณาจารย์มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองและผู้เรียน
5. คณาจารย์มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและ
อิงพัฒนาการของผู้เรียน
6. คณาจารย์มีการนำผลประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตาม
ศักยภาพ
7. คณาจารย์มีการวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน				
1	2	3	4	5
1 – 2 ประเด็นย่อย	3 – 4 ประเด็นย่อย	5 ประเด็นย่อย	6 ประเด็นย่อย	7 ประเด็นย่อย

ข้อมูลที่ต้องการ :

ข้อมูลที่แสดงให้เห็นหลักฐานของการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น จำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติที่แสดงถึงการให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ตามความสนใจ การสอบแบบ Problem Based Learning, Project-Based Learning เป็นต้น การทำ Senior project การสอนแบบสัมมนา และการที่มอบหมายให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งจำนวนชั่วโมงในภาคสนาม จำนวนโปรแกรม/รายวิชาที่เป็นวิชาเลือกเสรี ผลการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผลการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน และมีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

นอกจากนั้นยังรวมถึงผลงานอาจารย์ที่เป็นงานวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อและการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน จำนวนรายวิชาที่มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) จำนวนชั่วโมงที่เปิดให้บริการให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์ต่อวัน เป็นต้น รวมถึงแผนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีบทบาทในการเรียนรู้

แนวทางการประเมิน :

ประเด็นย่อยที่ใช้	ระดับคะแนน	แนวทางการประเมินผล
1 – 2 ประเด็นย่อย	1	เอกสาร/หลักฐานแสดงถึงการดำเนินงานโดยต้องได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจ 1 – 2 ประเด็นย่อยใน 7 ประเด็น
3 – 4 ประเด็นย่อย	2	เอกสาร/หลักฐานแสดงถึงการดำเนินงานโดยต้องได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจ 3 – 4 ประเด็นย่อยใน 7 ประเด็น

ประเด็นย่อยที่ใช้	ระดับคะแนน	แนวทางการประเมินผล
5 ประเด็นย่อย	3	เอกสาร/หลักฐานแสดงถึงการดำเนินงานโดยต้องได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจ 5 ประเด็นย่อยใน 7 ประเด็น
6 ประเด็นย่อย	4	เอกสาร/หลักฐานแสดงถึงการดำเนินงานโดยต้องได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจ 6 ประเด็นย่อยใน 7 ประเด็น
7 ประเด็นย่อย	5	เอกสาร/หลักฐานแสดงถึงการดำเนินงานโดยต้องได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจทั้ง 7 ประเด็น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 19 ได้ระบุถึงการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการเรียนรู้จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ สถาบันจึงควรให้บุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการสนับสนุนหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยจัดโครงการและกิจกรรมต่างๆ ตั้งแต่ช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ช่วยในการเรียนการสอน และการฝึกงาน ตลอดจนเรียนรู้กรณีศึกษาต่างๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. แสวงหาบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอกมาสนับสนุนการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรและการเรียนการสอน
2. จัดหลักสูตรที่ทันสมัย มีโครงสร้างหลักสูตรที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยร่วมมือกับบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอก
3. ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล รวมทั้งมีการนำผลการประเมิน ไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. โครงการหรือกิจกรรมที่มีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร การฝึกงาน และการปฏิบัติงานในองค์กรภายนอก
2. แผนการสอนที่ระบุการมีส่วนร่วมสนับสนุนของบุคคล องค์กรและชุมชนภายนอก
3. รายละเอียดการติดตาม ตรวจสอบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงานของโครงการหรือกิจกรรมในข้อ 1

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมีส่วนร่วมทุกหลักสูตร
3. มีการจัดโครงการ กิจกรรมทางการศึกษา ทั้งที่กำหนด และไม่กำหนดในหลักสูตร โดยความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก
4. มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือชุมชนภายนอกสถาบันทุกหลักสูตร
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และ ชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.4 จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดคุณภาพนั้น ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะต้องคำนึงถึง คือ สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา ซึ่งจะต้องมีความสอดคล้องกับศาสตร์ในแต่ละสาขาวิชาและลักษณะการเรียนการสอนที่ใช้ด้วย สัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษายังมีความเชื่อมโยงกับการวางแผนต่างๆ อาทิ เป้าหมายการผลิต

บัณฑิต การวางแผนอัตรากำลังและภาระงานอาจารย์ รวมทั้งทรัพยากรต่างๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอน
ตัวบ่งชี้นี้ต้องการทราบสัดส่วนของนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้นี้ให้ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำที่
ปฏิบัติงานจริงและตัวเลขนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่ารวมทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ โดยปรับค่าจำนวน
นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับบัณฑิตศึกษาเป็นจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าระดับปริญญาตรี

การปรับค่าดังกล่าวมีวิธีการดังที่ปรากฏในตารางและตัวอย่างต่อไปนี้ (ในตารางประกอบด้วยสอง
ส่วนคือ ตัวปรับค่าและเกณฑ์มาตรฐานระหว่างอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา
มาตรฐานสากล (International Standard Classification of Education : ISCED))

ตาราง ตัวปรับค่า FTES ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก ให้เป็นหน่วยวัดเดียวกับ FTES
ระดับปริญญาตรี และเกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

สาขา	ตัวปรับค่า (นำไปคูณกับค่า FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)	เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ระดับปริญญาตรีต่อจำนวน อาจารย์ประจำ
1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ	1	8 : 1
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ	2	20 : 1
3. วิศวกรรมศาสตร์	2	20 : 1
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง	1	8 : 1
5. เกษตร ป่าไม้และประมง	2	20 : 1
6. บริหารธุรกิจ พาณิชยศาสตร์ บัญชี การจัดการ การท่องเที่ยว เศรษฐศาสตร์	1.8	25 : 1
7. ครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์	1.5	25 : 1
8. ศิลปกรรมศาสตร์ ทัศนศิลป์และประยุกต์ศิลป์	1.8	8 : 1
9. สังคมศาสตร์/มนุษยศาสตร์	1.8	25 : 1

ตัวอย่างในการปรับค่านักศึกษาเต็มเวลาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นระดับปริญญาตรี

นักศึกษาเต็มเวลาในหน่วยนับปริญญาตรี	
1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + FTES ระดับบัณฑิตศึกษา
2. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์กายภาพ	= FTES ระดับปริญญาตรี + (2 x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)
3. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์	= FTES ระดับปริญญาตรี + (1.8 x FTES ระดับบัณฑิตศึกษา)

เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบัน : คำนวณมาจาก

เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบัน (เป็นเกณฑ์ค่าเฉลี่ยของสถาบัน โดยถ่วงน้ำหนักด้วยเกณฑ์จำนวน FTES ของแต่ละสาขา)	$= \frac{(\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาที่ 1}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่ 1}) + (\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาที่ 2}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่ 2}) + (\text{เกณฑ์มาตรฐานของ FTES ต่ออาจารย์ประจำของกลุ่มสาขาที่ } \dots \text{ n}) \times (\text{FTES ของกลุ่มสาขาที่ } \dots \text{ n})}{\text{ผลรวมของ FTES ทุกกลุ่มสาขาวิชาของสถาบัน}}$
--	--

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
$\geq +10\%$ หรือ $\leq -10\%$ ของเกณฑ์มาตรฐาน	6 ถึง 9.99% และ -6 ถึง (-9.99)% ของเกณฑ์มาตรฐาน	(-5.99) ถึง 5.99 % ของเกณฑ์มาตรฐาน

หมายเหตุ :

การหาค่าร้อยละของความแตกต่างระหว่างจำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบันกับเกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ยที่คำนวณข้างต้น คำนวณได้จากสูตร

ร้อยละของความแตกต่าง =	$\frac{\text{จำนวน FTES ต่ออาจารย์ประจำของสถาบัน} - \text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}}{\text{เกณฑ์มาตรฐานเฉลี่ย}} \times 100$
------------------------	---

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความมุ่งมั่นทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของสถาบันในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น สัดส่วนคณาจารย์จึงต้องมีความ

เหมาะสมต่อพันธกิจ รวมทั้งหลักสูตรที่เปิดสอนด้วย ซึ่งตัวบ่งชี้นี้จะแสดงให้เห็นถึงสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ประจำที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนพันธกิจของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

การคิดสัดส่วนตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาตรี/ปริญญาโท/ปริญญาเอกหรือเทียบเท่า}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ 1-19 หรือ วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่างร้อยละ 20-29 แต่วุฒิปริญญาตรีมากกว่า ร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกอยู่ระหว่าง ร้อยละ 20-29 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5 หรือ 1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30 และ 2. วุฒิปริญญาตรีมากกว่าร้อยละ 5	1. วุฒิปริญญาเอกมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30 และ 2. วุฒิปริญญาตรีเท่ากับหรือน้อยกว่าร้อยละ 5

ตัวบ่งชี้ที่ 2.5.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ (ก.พ.ร.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

- ให้เปรียบเทียบจำนวนอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกกับจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับ โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ
- อาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ให้นำรวมอาจารย์ประจำทั้งหมดที่มีวุฒิปริญญาเอกในปีงบประมาณนั้น ที่ยังคงมีสถานภาพเป็นอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา โดยจะนับรวมอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่าหรือสูงสุดในสาขานั้นๆ เช่น ทางด้านสาขาวิชาศิลปกรรมมีปริญญา MFA (Master of Fine Arts) ซึ่งเป็นวุฒิการศึกษาสูงสุดของวิชาชีพด้านนี้ เป็นต้น โดยจะต้องได้รับวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) รับรอง

- อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำทุกระดับ ได้แก่ อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมถึงอาจารย์พิเศษที่มีสัญญาการจ้างทั้งปีงบประมาณ (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน) ทั้งนี้ ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ :

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำในปีงบประมาณที่ประเมิน}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5
8 %	10 %	12 %	15 %	30 %

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีงบประมาณ ให้นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย
2. จำนวนอาจารย์ประจำที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก หรือเทียบเท่าตามที่ ก.พ. รับรอง ในปีงบประมาณ ให้นับรวมอาจารย์ปริญญาเอกที่ลาศึกษาต่อด้วย

ทั้งนี้ ต้องรายงานข้อมูลดังกล่าวย้อนหลัง 3 ปี เช่น ถ้าประเมินในปีงบประมาณ 2550 จะต้องรายงานข้อมูลดังกล่าวของปีงบประมาณ 2547, 2548 และ 2549

ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาถือเป็นขุมปัญญาของประเทศ และมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐาน (ใช้ตัวเลขจำนวนอาจารย์ประจำรวมทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ) และ เอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง

การคิดสัดส่วนตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์/ผศ./รศ./ศ.}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด (ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ)}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่าง ร้อยละ 1-39 หรือ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่างร้อยละ 40-59 แต่ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 10	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันอยู่ระหว่าง ร้อยละ 40-59 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า ร้อยละ 10 หรือ 1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปน้อยกว่าร้อยละ 10	1. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ผศ. รศ. และ ศ. รวมกันมากกว่า หรือเท่ากับร้อยละ 60 และ 2. ผู้ดำรงตำแหน่งระดับ รศ. ขึ้นไปเท่ากับหรือมากกว่า 10

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันพึงกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ อันแสดงถึงความมีเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พร้อมทั้งกำหนดกลไกที่จะกำกับดูแลให้คณาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ รวมทั้งมีมาตรการในการให้โทษกับผลการปฏิบัติจรรยาบรรณของคณาจารย์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะทำงาน หรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เพื่อกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ที่เหมาะสมกับสถาบันอุดมศึกษา
2. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและได้รับอนุมัติจากสภาคณาจารย์หรือที่ประชุมคณบดี
3. มีคู่มือการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์พร้อมการเผยแพร่ให้คณาจารย์ทราบโดยทั่วกัน
4. มีระบบการกำกับติดตาม ประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในด้านความสำเร็จ และมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
5. มีการนำผลการกำกับติดตาม ประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ของสถาบันตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการกำหนดคู่มือจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ การกำกับดูแล และประเมินผล กระบวนการส่งเสริมและกำกับการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ กระบวนการติดตามประเมินผลและมาตรการสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน
4. จำนวนคณาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. สถาบันมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
4. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
5. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7.1 ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ของสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.ร.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

พิจารณาจากการที่สถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดและให้แนวทางวิธีการให้อาจารย์ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ โดยมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ โดยมีเอกสารประกอบหรือมีพยานหลักฐานชัดเจนพร้อมให้วินิจฉัยได้

เกณฑ์การให้คะแนน :

กำหนดเป็นระดับขั้นของความสำเร็จ (Milestone) แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ พิจารณาจากความก้าวหน้าของขั้นตอนการดำเนินงานตามเป้าหมายแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับขั้นของความสำเร็จ (Milestone)				
	ขั้นตอนที่ 1	ขั้นตอนที่ 2	ขั้นตอนที่ 3	ขั้นตอนที่ 4	ขั้นตอนที่ 5
1	✓				
2	✓	✓			
3	✓	✓	✓		
4	✓	✓	✓	✓	
5	✓	✓	✓	✓	✓

รายละเอียดการดำเนินการตามขั้นตอน :

ขั้นตอน	รายละเอียดการดำเนินการ
1	มีการแต่งตั้งกรรมการดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา
2	มีระบบการกำกับติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ ในด้านความสำเร็จและมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
3	มีการประเมินระบบการกำกับติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
4	มีการประเมินการดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ว่าสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5	มีการนำผลการกำกับติดตามประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันผลกระทบที่ผิดจรรยาบรรณ รวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

แนวทางการประเมินผล :

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน	แนวทางการประเมินผล
1	มีการแต่งตั้งกรรมการดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา	ประเมินผลจากข้อมูล เอกสาร หลักฐานต่างๆ - คำสั่งแต่งตั้งกรรมการดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษา - เอกสารและหลักฐานที่แสดงต้องได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจ
2	มีระบบการกำกับติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในด้านความสำเร็จและมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์	เอกสาร หลักฐานที่แสดงถึงการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเหมือนขั้นตอนที่ 1 พร้อมทั้งมีเอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการมีระบบการกำกับติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในขั้นตอนที่ 2 ดังนี้ - รายงานสรุปที่แสดงถึงการมีระบบการกำกับติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในด้านความสำเร็จและมาตรการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ - รายงานวิเคราะห์ความสำเร็จและมาตรการดำเนินการกับรายงานสรุปที่แสดงถึงวิธีการ/แนวทางการได้รับอนุมัติจากสภาคณาจารย์/ที่ประชุมคณบดีในการดำเนินการกับผู้ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์

ระดับคะแนน	เกณฑ์การให้คะแนน	แนวทางการประเมินผล
3	มีการประเมินระบบการกำกับติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์	<p>เอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเหมือนขั้นตอนที่ 2 พร้อมทั้งมีเอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการดำเนินงานประเมินระบบการกำกับติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ในขั้นตอนที่ 3 ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายงานสรุปการประเมินระบบการกำกับติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ - เอกสาร/หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันอุดมศึกษามีแต่งตั้งกรรมการกำกับติดตามประเมินผลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์
4	มีการประเมินการดำเนินงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ว่าสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	<p>เอกสาร หลักฐานที่แสดงถึงการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเหมือนขั้นตอนที่ 3 พร้อมทั้งมีเอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการดำเนินงานการนำผลการประเมินตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไปใช้ในขั้นตอนที่ 4 ดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายงานสรุปการประเมินการดำเนินงานและการนำผลการประเมินไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ - เอกสารและหลักฐานที่แสดงต้องได้รับการรับรองจากผู้มีอำนาจ
5	มีการนำผลการกำกับติดตามประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณรวมทั้งการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น	<p>เอกสาร หลักฐานที่แสดงถึงการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเหมือนขั้นตอนที่ 4 พร้อมทั้งมีเอกสารหลักฐานที่แสดงถึงการดำเนินงานการนำผลการกำกับติดตามประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ</p> <ul style="list-style-type: none"> - รายงานสรุปหรือแผนภาพที่แสดงถึงการนำผลการกำกับติดตามประเมินผลไปใช้ในการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันการกระทำผิดจรรยาบรรณ - รายงานการทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพให้เหมาะสมทันสมัยยิ่งขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

โดยที่การจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามหลักการของกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อาจารย์จึงต้องมีการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา งานวิจัยประเภทนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามหลักสูตรที่กำหนด มีการจัดการเรียนการสอนที่สนองความต้องการของผู้เรียน ส่งเสริมทักษะการแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ การสนับสนุนให้อาจารย์ทุกคนทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จะส่งผลให้เกิดนวัตกรรมการเรียนการสอนที่มีคุณค่า นวัตกรรมเหล่านี้อาจเป็นเทคนิคการสอนใหม่ๆ แบบฝึก สื่ออุปกรณ์ หรือเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาใหม่ๆ ที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอน

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน
2. สถาบันวางกลไกการบริหารวิชาการที่กระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอนอยู่ตลอดเวลา
3. สถาบันจัดให้มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างสม่ำเสมอเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
4. สถาบันส่งเสริมการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบดำเนินการ กำกับดูแลและประเมินผล กระบวนการส่งเสริม กระบวนการติดตามประเมินผล ข้อมูลการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน เวทีเผยแพร่ผลงาน เครือข่ายวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน
4. จำนวนอาจารย์ที่ได้รับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนาวัตกรรมการเรียนการสอน

5. ข้อมูลผลงานวิจัยและนวัตกรรมการเรียนการสอนของคณาจารย์ เช่น การจัดการเรียนการสอนแบบ e-learning การพัฒนาเครื่องมือวินิจฉัยมโนทัศน์ที่คลาดเคลื่อน (misconceptions) ในรายวิชาต่างๆ การพัฒนารูปแบบการสอนแบบโมดูล การสอนแบบ problem – based learning แบบ research – based learning

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาอาจารย์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมการเรียนการสอน
2. มีกลไกการบริหารวิชาการที่จะกระตุ้นให้อาจารย์คิดค้นพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ในด้านการเรียน การสอน
3. มีแหล่งทุนสนับสนุนการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา
4. มีผลงานวิจัยด้านการเรียนการสอนและมีการจัดเวทีแลกเปลี่ยนและเผยแพร่
5. มีการสร้างเครือข่ายวิจัยด้านนวัตกรรมการเรียนการสอนทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 2.9 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

หลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตรจะมีการกำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการผลิตบัณฑิตไว้อย่างชัดเจน อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิต ความรู้ ความเชี่ยวชาญและทักษะในการประกอบอาชีพ ตัวบ่งชี้นี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สะท้อนให้เห็นว่าวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตรของสถาบันบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่อย่างไร รวมทั้งสะท้อนคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักสูตรอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง อาทิ เอกสารหลักฐานการสำรวจภาวะการทำงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา จำแนกเป็น

- จำนวนบัณฑิตทั้งหมด (นับตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น)
- จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำพร้อมเงินเดือนเริ่มต้นหรือรายได้ประจำจากการเป็นผู้ประกอบการ
- ข้อมูลบัณฑิตที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

หมายเหตุ :

จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำ หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีที่เรียนในหลักสูตรภาคปกติและภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาราชการในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจกรรมของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาโดยไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษานับการมีงานทำให้สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้ สำหรับการนับจำนวนผู้ที่มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น ไม่นับผู้ที่มีงานทำหรือมีกิจกรรมของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 59	ร้อยละ 60 – ร้อยละ 79	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

ตัวบ่งชี้ที่ 2.10 ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของการผลิตบัณฑิตอาจพิจารณาได้หลายประการ อาทิ คุณลักษณะของบัณฑิตที่เห็นได้อย่างชัดเจนเชิงประจักษ์ การได้งานทำในระยะเวลาที่สมควร การได้รับการยอมรับจากสังคม การได้งานทำตรงสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้การได้รับเงินเดือนตรงตามคุณวุฒิหรือสูงกว่าคุณวุฒิก็ถือเป็นตัวบ่งชี้หนึ่งที่แสดงถึงคุณภาพของบัณฑิตด้วย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องที่ระบุไว้ในตัวบ่งชี้ที่ 2.9

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 74 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.	ร้อยละ 75 – ร้อยละ 99 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.	ร้อยละ 100 ได้รับเงินเดือนเท่ากับหรือสูงกว่าเกณฑ์ ก.พ.

ตัวบ่งชี้ที่ 2.11 ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันถือเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพของบัณฑิตและการตอบสนองความต้องการของสังคม โดยทั่วไปแล้ว การประเมินคุณภาพของบัณฑิตจะพิจารณาคุณสมบัติหลัก 3 ด้าน ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขานั้นๆ ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงานและคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณในวิชาชีพ โดยอย่างน้อยต้องเก็บข้อมูลในรอบการพัฒนาหลักสูตร โดยระดับความพึงพอใจให้สำรวจโดยใช้คะแนน 5 ระดับ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต โดยเป็นค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจ (เทียบจากค่า 5 ระดับ) ที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่ทำงานด้วย ตั้งแต่ 1 – 3 ปี ทั้งนี้ การประเมินต้องครอบคลุมทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ความสามารถทางวิชาการตามลักษณะงานในสาขา ความรู้ความสามารถพื้นฐานที่ส่งผลต่อการทำงาน และคุณธรรมจริยธรรมตลอดจน จรรยาบรรณวิชาชีพ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1-2.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.50-3.49	ระดับความพึงพอใจมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12 ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เจตนารมณ์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกระดับ ล้วนมีหลักการสำคัญเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ มีความรู้ความสามารถในเชิงวิชาการและหรือวิชาชีพ มีคุณธรรมจริยธรรมและเป้าหมายสูงสุด คือ ให้ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข การจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายดังกล่าว สถาบันพึงจัดหลักสูตรการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมต่างๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพและสอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน สัมฤทธิ์ผลจากการดำเนินการดังกล่าวสะท้อนได้จากคุณภาพของนักศึกษาและศิษย์เก่าในเรื่องของการได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรมและด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จำนวนและชื่อนักศึกษาและหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ (รวมถึงรางวัลผลงานวิทยานิพนธ์) ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านกีฬาและสุขภาพ ด้านศิลปวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อม โดยเป็นรางวัลระดับชาติและนานาชาติที่มีลายลักษณ์อักษรปรากฏ ทั้งนี้ ให้นำรางวัลที่ได้รับในรอบปีปัจจุบันจากนักศึกษาปัจจุบัน และศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี การศึกษาที่ผ่านมา การนับรางวัลสามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษาภาคพิเศษทุกระดับการศึกษา และหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ และการนับสามารถนับซ้ำได้หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้นได้รับรางวัลหรือการประกาศเกียรติคุณหลายครั้ง

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา}}{\text{ทั้งหมดทุกระดับการศึกษาที่ได้รับรางวัลทุกประเภทในปีการศึกษาปัจจุบัน}} \times 100$$

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาที่ได้รับรางวัลในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา}}{\text{ทั้งหมดทุกระดับการศึกษา}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.003 – ร้อยละ 0.015	ร้อยละ 0.016 – ร้อยละ 0.029	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 0.030

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12.1 จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปี (ชิ้นงาน) (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา หมายถึง จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์หรืองานวิชาการของนักศึกษาหรือของบัณฑิตไม่ว่าจะเป็นระดับปริญญาตรี โท หรือเอก ทั้งนักศึกษาภาคปกติ และนักศึกษาภาคนอกเวลาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้ในการประเมินจะนับเฉพาะจำนวนวิทยานิพนธ์หรือจำนวนชิ้นงานวิชาการเท่านั้น และสามารถนับซ้ำจำนวนครั้งที่ได้รับรางวัล หากผลงานนั้นได้รับรางวัลหลายครั้งในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

การได้รับรางวัล ต้องเป็นรางวัลของหน่วยงานที่มีพันธกิจหลักในการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัยของประเทศ เช่น สภาวิจัยแห่งชาติ สกว. หรือหน่วยงาน/องค์กรวิชาการ/วิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับนานาชาติ เป็นต้น โดยมีลักษณะอักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติสร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 ชิ้นงาน	2 ชิ้นงาน	≥ 3 ชิ้นงาน

ข้อมูลที่ต้องการ

1. จำนวนผลงานวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
2. ชื่อนักศึกษา ชื่อวิทยานิพนธ์/ผลงานวิชาการ ชื่อรางวัล หน่วยงานที่ให้ และเดือน ปีที่ได้รับรางวัล

ตัวบ่งชี้ที่ 2.12.2 จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติหรือระดับนานาชาติในรอบ 3 ปี (ก.พ.ร.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

- จำนวนนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณยกย่องในปีงบประมาณนั้น ต้องเป็นรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณของต่างหน่วยงาน เช่น หน่วยงานของภาครัฐในระดับกระทรวง ทบวง กรม หรือจังหวัด หน่วยงานของรัฐและเอกชนที่เป็นองค์กรทางวิชาการ หรือองค์กรวิชาชีพ หรือหน่วยงาน หรือองค์กรวิชาการหรือวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติ เป็นต้น โดยมีลักษณะอักษรปรากฏ ซึ่งแสดงถึงการเชิดชูเกียรติ สร้างชื่อเสียงให้กับบุคลากรและหน่วยงาน สามารถนับรวมรางวัล ผลงานวิทยานิพนธ์ได้ด้วย

- การนับรางวัลของนักศึกษาหรือศิษย์เก่า สามารถนับได้ทั้งรางวัลของนักศึกษาภาคปกติ และรางวัลของนักศึกษาภาคนอกเวลา ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก และหากผู้ได้รับรางวัลนั้นเป็นศิษย์เก่าหลายสถาบัน สถาบันเหล่านั้นต่างก็สามารถนับรางวัลนั้นได้ แต่ไม่สามารถนับซ้ำได้ หากนักศึกษาหรือศิษย์เก่าผู้นั้น ได้รับรางวัลหลายครั้งในปีงบประมาณนั้น

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ที่ได้รับรางวัลและประกาศเกียรติคุณฯ ในปีงบประมาณนั้น
2. ชื่อนักศึกษา ศิษย์เก่า และชื่อรางวัลหรือประกาศเกียรติคุณ หน่วยงานที่ให้ และเดือนและปีที่ได้รับในปีงบประมาณนั้น รวมทั้งคำประกาศเกียรติคุณ

ทั้งนี้ต้องรายงานข้อมูลดังกล่าวย้อนหลัง 3 ปี เช่น ถ้าประเมินในปีงบประมาณ 2550 จะต้องรายงานข้อมูลของปีงบประมาณ 2547, 2548 และ 2549

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
1 คน	2 คน	3 คน	4 คน	5 คน

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

หลักการ :

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษา ซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์ และการสื่อสาร และ การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดความครบถ้วนของการบริการที่สถาบันจัดให้กับนักศึกษาและศิษย์เก่า สถาบันต้องให้บริการแก่นักศึกษาในกิจกรรมต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย ได้แก่ (1) การบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น การจัดสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนักศึกษานานาชาติ (2) การบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพักนักศึกษา สภาพแวดล้อม ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร (3) การบริการ

ด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษา (4) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกสถาบันที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (5) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่างๆ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สำรวจความต้องการจำเป็น (needs assessment) ของนักศึกษาปีที่ 1
2. จัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา เช่น ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ คอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ศูนย์การเรียนรู้และสื่อการเรียน เป็นต้น
3. จัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น หอพัก สภาพแวดล้อมในสถาบัน สภาพห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกายและบริการอนามัย เป็นต้น
4. จัดบริการด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาทั้งเกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ
5. จัดบริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ศูนย์ยืมการศึกษา การบริการจัดหางาน แหล่งทุนศึกษาต่อ เป็นต้น
6. จัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. ประเมินคุณภาพของการให้บริการเป็นประจำทุกปี เพื่อนำไปพัฒนาการบริการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าใน 5 เรื่อง ได้แก่ บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ บริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต บริการให้คำปรึกษา บริการแหล่งข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ดังต่อไปนี้

1. เอกสารหรือหลักฐานการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. เอกสารหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
3. หลักฐานการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดบริการให้แก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ได้แก่ ประกาศ แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ หรือ website ของสถาบัน
4. ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนหนังสือ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อการสืบค้นข้อมูลที่จัดหาเข้าห้องสมุด หรือจัดให้บริการแก่นักศึกษา
5. หลักฐานโครงการความร่วมมือของสถาบันกับองค์กรต่างๆ ในการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
6. ข้อมูลหลักฐานเกี่ยวกับการบริการนักศึกษาและศิษย์เก่าจากฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะและสถาบัน

7. รายชื่อหน่วยบริการและ โครงการหรือกิจกรรมบริการที่แต่ละหน่วยจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและศิษย์เก่าเกี่ยวกับการบริการที่ได้รับ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา
3. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
4. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
5. มีการบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า
6. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องข้างต้นเป็นประจำทุกปี
8. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 7 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตัวบ่งชี้นี้ต้องการให้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาอย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษาหมายถึงกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) ความรู้ (2) ทักษะการคิด (3) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (4) ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และ (5) การพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการส่งเสริมการจัดกิจกรรม ทั้งโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา

2. มีการส่งเสริมและติดตามผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบถ้วนอย่างน้อยในกิจกรรมต่อไปนี้
กิจกรรมวิชาการ

กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ

กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีแกวเดลิอม

กิจกรรมนันทนาการ

กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. มีการจัดทำรายงานผลการติดตามและประเมินโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่ดำเนินการโดยสถาบันและโดยองค์การนักศึกษาต่อผู้บริหารและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องทุกสิ้นปีการศึกษา

4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถาบันมีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ อาทิ

1. คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หน่วยงานเพื่อทำหน้าที่กำหนดแนวทางการส่งเสริมการจัดกิจกรรมนักศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

2. จำนวนและรายชื่อโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา จำแนกตามประเภทกิจกรรม อาทิ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีแกวเดลิอม กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. หลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการจัดกิจกรรมนักศึกษา

4. เอกสารประกาศ กฎระเบียบ หลักเกณฑ์ นโยบายของสถาบันเกี่ยวกับการส่งเสริมงานกิจการนักศึกษาของสถาบัน

5. คู่มือนักศึกษาจากฝ่ายกิจการนักศึกษา

6. เอกสารรายงานการประเมินผลการจัดกิจกรรมนักศึกษาทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษา

7. เอกสาร สื่อสิ่งพิมพ์เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษาของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของ สถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา
2. มีการส่งเสริมให้สถาบันและองค์การนักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบทุกประเภท โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการใน 5 ประเภท ดังนี้ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม กิจกรรมนันทนาการ และกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม
3. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา
4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2.1 ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษา (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ร้อยละของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาต่อจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมด โดยไม่นับนักศึกษาซ้ำ แม้ว่านักศึกษาคนนั้นจะเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาหลายโครงการก็ตาม

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในปีการศึกษานั้น

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการพัฒนานักศึกษาในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 39 %	40 – 59 %	≥ 60 %

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ :

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้จุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบันเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญสามประการ คือ (1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน (2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็ง โดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอน และพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน (3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สมองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ โดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัย การส่งเสริมพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัย การสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรการเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องต่างๆ ตลอดจนจัดระบบสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัยอย่างเหมาะสม

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการบูรณาการและสอดคล้องไปในแนวเดียวกันกับภารกิจด้านอื่นของสถาบัน เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามแผนของสถาบันและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างครบถ้วน และใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดหาทรัพยากรสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอ ทั้งทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้ำค้ำ ห้องปฏิบัติการและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ
4. มีกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัย กับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชนและภาคอุตสาหกรรมในการทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ร่วมกัน
5. มีการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัย มีการควบคุมนักวิจัยให้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ มีการสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีการสร้างทีมวิจัยเพื่อผลิตผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับสากล

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานวิจัยของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. จำนวนโครงการบริหารงานวิจัยของสถาบัน ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับมาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัย เช่น ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดหาแหล่งทุน ข้อมูลการจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนการวิจัย ข้อมูลการสนับสนุนทรัพยากรด้านอื่นๆ ต่อ

การวิจัย ข้อมูลทุนวิจัยที่คณาจารย์ได้รับพร้อมชื่อคณาจารย์ ข้อมูลเกี่ยวกับผลการวิจัยที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ในลักษณะอื่นๆ หรือการนำไปใช้ประโยชน์ ตลอดจนข้อมูลหรือหลักฐานการสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักวิจัย เป็นต้น

4. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาสมรรถนะนักวิจัยและทีมวิจัย
5. เอกสารหลักฐานความร่วมมือในการวิจัยกับหน่วยงานต่างๆ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดทำระบบบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนของสถาบัน และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ
2. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ใช้ประโยชน์ได้จริง
3. มีการจัดสรรทรัพยากรการเงิน ทรัพยากรบุคคล แหล่งค้นคว้าต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
4. มีระบบและกลไกพัฒนาทรัพยากรบุคคลด้านการวิจัย
5. มีระบบสร้างขวัญและกำลังใจและยกย่องนักวิจัยที่มีผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ดีเด่น
6. มีระบบและกลไกส่งเสริมความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคอุตสาหกรรม

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์ นักศึกษาวงการวิชาการ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันต้องจัดระบบส่งเสริม สนับสนุนให้มีระบบการรวบรวม เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยอย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่ม โดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพเชื่อถือได้ และรวดเร็วทันเหตุการณ์

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการส่งเสริม สนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในวงการวิชาการทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์
3. มีเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังนักวิชาการ นักศึกษาและชุมชนภายนอกสถาบัน
4. มีกลไกในการส่งเสริม สนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบัน ทั้งภาครัฐและเอกชนทั้งในและต่างประเทศ ในการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์
5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

เอกสารหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสถาบันมีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ ประกอบด้วย

1. คำสั่งหรือการมอบหมายคณะกรรมการ คณะทำงาน หรือหน่วยงานจัดทำระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อเป็นศูนย์กลางสารสนเทศงานวิจัยรวมทั้งระบบ intranet, internet และ website ที่เกี่ยวกับงานวิจัยของสถาบัน
3. กระบวนการดำเนินการเพื่อเผยแพร่หรือถ่ายทอดความรู้ไปสู่วงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์ทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือระหว่างสถาบันหรือนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบัน
5. เอกสารการดำเนินงานด้านการจัดการและคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาของสถาบัน
6. ระเบียบ กฎเกณฑ์ และหรือแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรวบรวม คัดสรร เผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินด้านความรู้จากการวิจัยไปยังทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งคณาจารย์ นักศึกษา ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่นๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
7. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ในวงวิชาการหรือนำไปใช้ประโยชน์
8. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการคัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้เพื่อประโยชน์แก่ชุมชนและสังคมผ่านช่องทางต่างๆ

9. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันสนับสนุนให้จดสิทธิบัตรหรือซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา

10. ชื่อเครือข่ายหรือหน่วยงานที่สถาบันมีความร่วมมือทางวิชาการอันเป็นผลมาจากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งในวงการวิชาการและการนำไปใช้ประโยชน์
2. มีระบบรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เชื่อถือได้และรวดเร็วทันต่อการใช้ประโยชน์
3. มีการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปยังผู้เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
4. มีระบบและกลไกการสนับสนุนความร่วมมือระหว่างนักวิจัยกับองค์กรภายนอกสถาบันเพื่อนำผลงานไปใช้ประโยชน์
5. มีกลไกสนับสนุนการจดสิทธิบัตรการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา ตลอดจนการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัย หรือสิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมให้แก่นักวิจัยเจ้าของผลงาน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดถึงจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งที่สถาบันจัดสรรให้เองและที่ได้รับจากภายนอก เพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีการศึกษาค้นคว้า ซึ่งเป็นที่ยอมรับหรือมีการนำไปใช้ประโยชน์ และจำนวนเงินที่ได้รับการสนับสนุนอาจารย์รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาล้างของนั้น

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง สำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและจำนวนเงินให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำให้นับรวมนักวิจัย และไม่รวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกเป็นเงินสนับสนุนจากสถาบันและจากแหล่งทุนต่างๆ ภายนอกสถาบัน ดังนี้

จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัย โดยให้นับเฉพาะจำนวนเงินที่ได้รับอนุมัติให้มีการเบิกจ่าย ไม่ใช่ตัวเลขงบประมาณที่จัดสรร

จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้

- แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. เป็นต้น
- แหล่งทุนต่างประเทศ
- หน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- หน่วยงานภาคเอกชน
- แหล่งอื่นๆ

หมายเหตุ :

1. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้คิดตามปีการศึกษา
2. กรณีมีผู้ร่วมทำหลายคนหลายหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
3. กรณีโครงการวิจัยนั้นได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า 1 ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่าง 1 บาท ถึง 16,999 บาท	17,000 บาท ถึง 24,999 บาท	มากกว่าหรือเท่ากับ 25,000 บาท

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3.1 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ของสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันจัดสรรเพื่อการสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด โดยให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับ

คำนวณมาจาก :

$$\frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ภายในที่สถาบันจัดสรรให้กับอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 บาท ถึง 9,999 บาท	10,000 บาท ถึง 14,999 บาท	≥ 15,000 บาท

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย และไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สถาบันได้จัดสรรให้กับอาจารย์และนักวิจัยในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ :

เงินที่ได้รับการจัดสรรครอบคลุมถึงงบประมาณแผ่นดิน และรายได้ของสถาบันที่ได้จัดสรรให้อาจารย์และนักวิจัยเพื่อทำวิจัยและงานสร้างสรรค์

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3.2 เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับจากหน่วยงานภายนอกต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง จำนวนเงิน รวมถึงวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ต่างๆ ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัยได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ใน กรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

เงินสนับสนุนที่ได้จากแหล่งทุนภายนอก จำแนกได้ดังนี้

1. แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. สสส. เป็นต้น
2. แหล่งทุนต่างประเทศ
3. จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
4. จากภาคเอกชน
5. จากแหล่งอื่นๆ

คำนวณมาจาก :

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่อาจารย์ประจำและนักวิจัย ได้รับจากภายนอกสถาบันในปีการศึกษานั้น
จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 บาท ถึง 9,999 บาท	10,000 บาท ถึง 14,999 บาท	≥ 15,000 บาท

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

2. จำนวนเงินสนับสนุนการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ จำแนกตามแหล่งเงินทุน ดังนี้

- 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. สสส. เป็นต้น

- 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
  - 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
  - 4) จากภาคเอกชน
  - 5) จากแหล่งอื่นๆ
3. ชื่อผู้ทำผลงาน ชื่องานวิจัย งบประมาณที่ได้รับจริงในปีการศึกษานั้นๆ

หมายเหตุ :

1. กรณีมีผู้ร่วมทำหลายคน หลายหน่วยงาน ให้แบ่งสัดส่วนเงินเป็นค่าเฉลี่ยตามจำนวนผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย
2. กรณีที่โครงการวิจัยนั้นได้รับทุนสนับสนุนเป็นเวลามากกว่า 1 ปี ให้รายงานจำนวนเงินเฉลี่ยตามสัดส่วนในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3.3 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ร้อยละของอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน เทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับเฉพาะอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ หรือเครื่องมือต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายในสถาบันเพื่อการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
จากภายในสถาบันในปีการศึกษานั้น

x 100

จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 29 %	30 – 44 %	≥ 45 %

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นำรายนามนักวิจัยไปด้วย ทั้งนี้ให้นำอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบันในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ :

จำนวนอาจารย์ประจำให้นำรายนามนักวิจัย และไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 4.3.4 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ร้อยละของอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบันเทียบกับอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นำอาจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

การได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ หมายถึง การได้รับเงิน วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ในกรณีที่เป็นวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคาของสิ่งนั้นๆ

แหล่งทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน จำแนกดังนี้

- 1) แหล่งทุนในประเทศ เช่น สวทช. สกว. สกอ. วช. สสส. เป็นต้น
- 2) แหล่งทุนต่างประเทศ
- 3) จากหน่วยงานภาคอุตสาหกรรม กระทรวง จังหวัด อื่นๆ ที่ไม่ใช่แหล่งทุนวิจัย
- 4) จากภาคเอกชน
- 5) จากแหล่งอื่นๆ

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
จากภายนอกสถาบันในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 14 %	15 – 19 %	≥ 20 %

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกในปีการศึกษานั้น

หมายเหตุ :

ในการประเมินจะนับจำนวนอาจารย์ที่ได้รับทุนทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพียงครั้งเดียว แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นจะได้รับทุนมากกว่า 1 ทุนในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่หรือได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เป็นผลผลิตของสถาบันอุดมศึกษา เกิดจากการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องของคณาจารย์ จึงเป็นผลงานที่มีคุณค่า สมควรส่งเสริมให้มีการเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในเชิงวิชาการและการแข่งขันของประเทศ การสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างระบบบริหารจัดการทรัพย์สินทางปัญญาของผลิตภาพดังกล่าว อาทิ การจดทะเบียน

ทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร จะช่วยสนับสนุนให้งานวิจัยและงานสร้างสรรค์มีความคุ้มค่าและเกิดมูลค่าเพิ่ม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องสำหรับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและผลงานให้ใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ
2. จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรหรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติ

หมายเหตุ :

1. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียงครั้งเดียว โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
2. การตีพิมพ์ในวารสารนับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารตอบรับแล้ว
3. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุมหรือสัมมนาวิชาการระดับชาติหรือระดับนานาชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceeding)
4. การรายงานข้อมูลบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ให้จำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆ โดยระบุรายละเอียด ดังนี้
  - ชื่อ เล่มที่ และวัน เดือน ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์
  - ชื่อบทความและเลขหน้า
  - ชื่อผู้เขียน
5. การนับจำนวนการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ ให้นับเฉพาะที่ได้รับการจดทะเบียนในปีนั้น โดยไม่นับรวมกรณีอยู่ในระหว่างยื่นจดทะเบียน และไม่นับรวมการจดลิขสิทธิ์และการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 19	ร้อยละ 20 – ร้อยละ 29	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 30

ตัวบ่งชี้ที่ 4.4.1 ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัย ทั้งนี้ให้นับบอจารย์ประจำและนักวิจัยเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษา ค้นคว้า หรือ แสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับ ทั้งนี้ให้นับรวมผลงานของนักวิจัยได้ด้วย

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 19 %	20 – 29 %	≥ 30 %

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. งานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และ/หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติในปีการศึกษานั้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ให้นับรวมนักวิจัยได้ด้วย และไม่นับรวมอาจารย์และนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ :

1. ผลงานที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ และใช้ประโยชน์รวบรวมจากผลงานในปีการศึกษานั้นๆ
2. การเผยแพร่ผลงาน 1 เรื่อง ที่เผยแพร่มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับเพียง 1 ครั้ง โดยควรนำเสนอผลการเผยแพร่ที่มีคุณภาพเชิงวิชาการมากที่สุด
3. การตีพิมพ์ในวารสารนับเมื่อกองบรรณาธิการวารสารนั้นตอบรับ

4. บทความที่ได้รับการนำเสนอในการประชุม/สัมมนาวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ หมายถึง บทความที่ไม่ใช่บทความคัดย่อสำหรับบทความที่ได้รับการคัดเลือกตีพิมพ์รวมเล่มในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceeding)

5. การรายงานข้อมูลบทความจากที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทั้งหมดในปีการศึกษาที่ได้รับการประเมิน โดยจำแนกตามประเภทผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับต่างๆ โดยระบุรายละเอียด ดังนี้

ชื่อ เล่มที่ และวัน/เดือน/ปี ของวารสารที่ตีพิมพ์

ชื่อบทความ และเลขหน้า

ชื่อผู้เขียน

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการทางด้านวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม ให้ทั้งองค์การภาครัฐและเอกชน องค์การอิสระ องค์การสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางการจัดการเรียนการสอน และการวิจัยพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบันจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงมีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมที่เป็นรูปธรรม กำหนดเป้าหมายในการให้บริการทางวิชาการให้ชัดเจนเพื่อเป็นกรอบในการจัดทำแผนดำเนินงานในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมของคณะวิชา หน่วยงาน มีการติดตาม กำกับ สนับสนุนการปฏิบัติงานตามภารกิจด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมของบุคลากร หรือของสถาบันให้สอดคล้องกับเป้าหมายของสถาบัน

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันจัดระบบและกลไกเพื่อให้สามารถดำเนินงานตามนโยบายและแผนงานด้านการบริการทางวิชาการแก่สังคม
2. มีการกำหนดสัดส่วนภาระงานการบริการทางวิชาการแก่สังคมของบุคลากรตามจุดเน้นของสถาบัน
3. มีการประเมินผลการดำเนินงานบริการทางวิชาการแก่สังคมตามนโยบายและแผนงาน
4. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลของความเชื่อมโยงสนับสนุนซึ่งกันและกัน และบูรณาการระหว่างการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับภารกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน
5. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนา ปรับปรุงการบริการทางวิชาการแก่สังคมให้เกิดประโยชน์ต่อทั้งสังคมภายนอกและภารกิจทุกด้านของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการทางวิชาการแก่สังคมและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการการบริหารงานบริการทางวิชาการแก่สังคมของสถาบัน ตลอดจนระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบริการทางวิชาการแก่สังคม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานดำเนินการกำหนดสัดส่วนมาตรฐานภาระงานด้านการบริการวิชาการแก่คณาจารย์และบุคลากร
4. ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุนการบริการทางวิชาการ
5. ข้อมูลหรือหลักฐานการพัฒนาอาจารย์ให้มีสมรรถนะในการบริการทางวิชาการแก่สังคม
6. แผนบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน การวิจัยและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

7. จำนวนโครงการหรือกิจกรรม ที่มีการนำความรู้ประสบการณ์จากการบริการทางวิชาการแก่สังคมมาใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

8. รายงานผลการประเมินสัมฤทธิ์ผลของการเชื่อมโยงการบริการทางวิชาการแก่สังคม กับการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำนโยบาย แผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงานของการบริการทางวิชาการแก่สังคม
2. มีคณะกรรมการ คณะทำงานหรือหน่วยงานดำเนินการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมตามแผนที่กำหนด
3. มีการกำหนดหลักเกณฑ์และหรือระเบียบในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม
4. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนด
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริการทางวิชาการแก่สังคม
6. มีการจัดทำแผนการเชื่อมโยงและบูรณาการการบริการทางวิชาการแก่สังคมเข้ากับการเรียนการสอน หรือการวิจัย หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
7. มีการประเมินสัมฤทธิ์ผลและนำผลการประเมินไปพิจารณาปรับปรุงความเชื่อมโยงและบูรณาการระหว่างการบริการทางวิชาการแก่สังคมกับภารกิจอื่น ๆ ของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1.1 มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการเรียน การสอนและการวิจัย (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การที่สถาบันได้นำองค์ความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชนและประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. แผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยที่เป็นรูปธรรม เช่น แผนการสอน แผนงานวิจัย หลักสูตร เป็นต้น

2. โครงการ กิจกรรม หรือหลักฐานที่แสดงว่าได้นำองค์ความรู้และมวลประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการแก่สังคม ชุมชนและประเทศชาติมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการวิจัย

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนในการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัย
2. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างน้อย 1 โครงการ
3. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการวิจัยอย่างน้อย 1 โครงการ
4. มีการนำความรู้และประสบการณ์จากการบริการวิชาการและวิชาชีพมาใช้ในการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างน้อย 1 โครงการ
5. มีการบูรณาการการจัดการเรียนการสอนหรือการวิจัยกับการบริการวิชาการ/วิชาชีพอย่างน้อย 1 โครงการ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ≥ 4 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.1.2 ระดับความสำเร็จในการบริการวิชาการและวิชาชีพตามพันธกิจของสถาบัน (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันมีระดับความสำเร็จในการให้บริการวิชาการ การเป็นที่พึ่งทางวิชาการที่เหมาะสม ให้แก่สังคม ชุมชน ท้องถิ่นและประเทศชาติ ซึ่งเป็นไปตามพันธกิจของสถาบัน และได้ใช้องค์ความรู้จากการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและสังคมไปใช้ในการให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน รวมทั้งได้นำองค์ความรู้จากการวิจัยหรือการค้นคว้าไปใช้ในการให้บริการทางวิชาการ วิชาชีพแก่ชุมชน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. แผนในการให้บริการวิชาการที่สถาบันได้ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. หลักฐานที่แสดงว่าการให้บริการทางวิชาการของสถาบันได้เป็นไปตามพันธกิจของสถาบัน อาทิ รายงานประจำปี โครงการบริการวิชาการ การวิเคราะห์ทดสอบ การวิจัยและให้คำปรึกษา ผลการประเมินโครงการ งานวิจัยเชิงประเมินโครงการ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนหรือโครงการในการให้บริการวิชาการอย่างครบถ้วนตามพันธกิจของสถาบัน
2. มีการให้บริการวิชาการแก่สังคมตามแผนหรือโครงการในการให้บริการวิชาการอย่างครบถ้วนตามพันธกิจของสถาบัน
3. มีการบูรณาการการเรียนการสอน การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมในการให้บริการวิชาการแก่สังคม อย่างน้อย 1 โครงการ
4. มีผลงานวิจัย/ผลงานสร้างสรรค์หรือการพัฒนาองค์ความรู้ที่เกิดจากการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคม อย่างน้อย 1 โครงการ
5. เกิดเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษาและองค์กรในชุมชนในการพัฒนาความเข้มแข็งของชุมชน และพัฒนาสังคมแห่งการเรียนรู้ อย่างน้อย 1 โครงการ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ 1 – 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ ≥ 4 ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 5.2 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

อาจารย์พึงมีภาระงานด้านบริการทางวิชาการแก่สังคมและดำเนินงานตามภาระงานที่สถาบันกำหนด โดยสถาบันสร้างระบบจูงใจให้อาจารย์สนใจให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริม สนับสนุนให้อาจารย์

ให้บริการทางวิชาการ จัดทำกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการและมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อสนับสนุนการให้บริการทางวิชาการ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้การนับจำนวนอาจารย์ที่มีส่วนร่วมในการบริการทางวิชาการจะไม่นับซ้ำ แม้ว่าอาจารย์ท่านนั้นมีส่วนร่วมในกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยหลายกิจกรรมหรือหลายโครงการหรือเป็นที่ปรึกษาหรือกรรมการหลายตำแหน่ง และสามารถนับอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย ดังนั้น ตัวเปรียบเทียบจึงเป็นจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 24	ร้อยละ 25 – ร้อยละ 34	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 35

ตัวบ่งชี้ที่ 5.3 ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการทางวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ตัวบ่งชี้นี้ต้องการวัดจำนวนกิจกรรมหรือโครงการที่สถาบันได้จัดขึ้นเพื่อให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชนหรือเพื่อตอบสนองความต้องการของสังคม ชุมชน ประเทศชาติ และนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง (การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง)

หมายเหตุ :

การนับจำนวน หากโครงการใดมีกิจกรรมย่อยแทรกอยู่ในหนึ่งโครงการ ให้สามารถนับกิจกรรมย่อยแทนการนับโครงการได้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
อยู่ระหว่าง ร้อยละ 1 – ร้อยละ 24	ร้อยละ 25 – ร้อยละ 39	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 40

ตัวบ่งชี้ที่ 5.4 ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคม เป็นการตอบสนองและแสดงความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งถือเป็นบทบาทของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสากลของการอุดมศึกษา การตอบสนองดังกล่าวจะมีคุณภาพมากน้อยเพียงใด สามารถสะท้อนได้จากความพึงพอใจของผู้รับบริการ ทั้งประชาชนผู้มารับบริการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ซึ่งการสำรวจความพึงพอใจโดยทั่วไปจะพิจารณา 4 ประเด็นสำคัญ คือ

1. ความพึงพอใจด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ
2. ความพึงพอใจด้านเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ
3. ความพึงพอใจด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
4. ความพึงพอใจต่อคุณภาพการให้บริการ

แต่สำหรับสถาบันอุดมศึกษา นอกจากความพึงพอใจในสี่ประเด็นข้างต้นแล้ว ยังรวมถึงความพึงพอใจต่อบทบาทของสถาบันอุดมศึกษา 3 ด้าน คือ การเป็นผู้เตือนสติสังคม การชี้นำสังคม และการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและรายงานผลสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการ (ทั้งนี้ ให้นำผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้รับบริการของสถาบันอุดมศึกษา โดยสำนักงาน ก.พ.ร. มาใช้ในตัวบ่งชี้นี้ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้ใช้ผลสำรวจของสถาบัน)

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 65 - ร้อยละ 74	ร้อยละ 75 – ร้อยละ 84	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 85

ตัวบ่งชี้ที่ 5.5 จำนวนแหล่งให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันพึงทำหน้าที่เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เป็นที่พึ่งพาในทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ หรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาขึ้นของชุมชนในด้านวิชาการและการพัฒนาความรู้ ซึ่งได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้แหล่งให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ หมายถึง ศูนย์หรือหน่วยงานที่ให้บริการทางวิชาการ และวิชาชีพเป็นประจำ เป็นที่พึ่งพาของสังคม จนเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 2 แหล่ง	3 แหล่ง	มากกว่าหรือเท่ากับ 4 แหล่ง

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

หลักการ :

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้นสถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับการผลิตบัณฑิต งานวิจัยและบริการวิชาการ รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านนโยบาย ด้านการส่งเสริม ด้านการสนับสนุน ด้านการสร้างมาตรฐาน และด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเชื่อมโยงความรู้ท้องถิ่นสู่สากลอันจะเป็นกลไกในการฟื้นฟู อนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1 มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องมีนโยบาย แผนงาน โครงสร้าง และการบริหารจัดการงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสานเผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยมีความสมดุลระหว่างการปฏิบัติงานภายในและภายนอกตามจุดเน้นของสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันมีการดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่ส่งเสริมการบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคมและเกิดผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายและแผนงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
2. สถาบันมีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่นำไปสู่การสร้างสรรค้งานด้านศิลปวัฒนธรรม
3. สถาบันมีการสนับสนุนงบประมาณ การจัดหาแหล่งทุนเพื่อการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม
4. สถาบันมีการจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
5. สถาบันมีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม
6. สถาบันมีการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผนตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารงานด้านศิลปวัฒนธรรมของสถาบัน ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการ และแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานศิลปวัฒนธรรม เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์และบุคลากรทำงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และบูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับวิถีชีวิตประชาคม ข้อมูลและหลักฐานการจัดกิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรม การจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและงานสร้างสรรค์ด้านศิลปวัฒนธรรม แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน
4. เอกสารหลักฐานความร่วมมือและการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม หลักฐานการเผยแพร่ผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งระดับชาติและนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนปฏิบัติได้ และมีแผนงานรองรับ
2. มีการกำหนดกิจกรรมหรือโครงการที่เป็นประโยชน์สอดคล้องกับแผนงาน และมีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
3. มีการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมกับภารกิจด้านอื่น ๆ
4. มีการส่งเสริมการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ การจัดทำฐานข้อมูลด้านศิลปวัฒนธรรม การสร้างบรรยากาศศิลปะและวัฒนธรรม การจัดกิจกรรม ประชุมเสวนาทางวิชาการ การจัดสรรงบประมาณสนับสนุนอย่างพอเพียงและต่อเนื่อง
5. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยผู้เชี่ยวชาญ และมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติหรือนานาชาติ
6. มีการเผยแพร่และบริการด้านศิลปวัฒนธรรมในระดับชาติและนานาชาติ อาทิ มีสถานที่หรือเวทีแสดงผลงาน จัดทำวารสารศิลปวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ มีความร่วมมือในการให้บริการวิชาการด้านศิลปวัฒนธรรมกับสังคมในระดับต่าง ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1.1 ร้อยละของโครงการ/กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (สมศ.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ร้อยละของกิจกรรมที่สถาบันดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา สร้างเสริมวัฒนธรรมรวมถึงศิลปวัฒนธรรมและชีวิตวัฒนธรรมให้นักศึกษา ทั้งนี้ในการสนับสนุนดังกล่าวอาจกระทำโดยผ่านกระบวนการสร้างบัณฑิต งานวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ หรืออาจเป็นการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง ต่อจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่า ลักษณะกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ประกอบด้วย

1. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย
2. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ทั้งของท้องถิ่นและของชาติ
3. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา
4. โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรม จริยธรรม
5. โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย
6. การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนนักศึกษาในระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่าในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 14 %	15 – 19 %	≥ 20 %

หมายเหตุ :

1. กรณีเป็นโครงการของสถาบัน และกลุ่มสาขาวิชาจัดกิจกรรมร่วมด้วย แต่ละกลุ่มสาขาวิชาสามารถนับเป็นกิจกรรมได้
2. กรณีงานที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันไปช่วยให้สามารถนับได้
3. ลักษณะโครงการ/กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม
  - โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจ ในวิถีชีวิตและภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย ซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต คือ อาหารพื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/โครงการที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดนกเขาชวา นกกรงหัวจุก การ

ประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือ กิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลักอื่นๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้าน ในงานสัมมนาในระดับต่างๆ หรือการรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษาแต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาดัดเป็นเสื้อ 5 สี หรือแบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ขึ้นในหน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

- โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ

ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนประเพณีปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาลต่างๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้อิทธิพลของความเข้าใจที่ถูกต้องถึงศรัทธาความเชื่อ และค่านิยม เพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย

ตัวอย่างกิจกรรมได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

- โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้นับได้ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

- โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรมจริยธรรมในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่างๆ ที่เรื่อนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของไทยหรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิตการเข้าค่าย/กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

- โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทย และพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงของไทยและพื้นบ้าน ประดิษฐ์ศิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ อาจเป็นโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่หน่วยงานต่างๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแสดงโนรา การ

แสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากรไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

- การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก

ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น ดนตรี ศิลปะการแสดง ประติมากรรม งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่างๆ ที่อาจจะสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแสดงภาพยนตร์ ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่นๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชนชาติต่างๆ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่างๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1.2 ร้อยละของโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมต่อจำนวนโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมด (ก.พ.ร.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

- เปรียบเทียบโครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา สร้างเสริมวัฒนธรรม รวมถึงศิลปวัฒนธรรมและชีวิตวัฒนธรรมให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ในการสนับสนุนดังกล่าวอาจกระทำโดยผ่านกระบวนการสร้างบัณฑิต งานวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ หรืออาจเป็นการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง กับจำนวนโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมด แสดงในรูปร้อยละ

- ลักษณะโครงการหรือกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่

1. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การเกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทยซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต คือ

อาหารพื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ใน ชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น อาจเป็นกิจกรรม/โครงการที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือนิทรรศการทางวัฒนธรรม กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดนกเขาชวา นกกรงหัวจุก การ ประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือ กิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลัก อื่นๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้าน ในงานสัมมนาในระดับต่างๆ หรือการรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษา แต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือแบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ขึ้นในหน่วยงาน เช่น กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

2. โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียมประเพณี ไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนประเพณีปฏิบัติในโอกาส หรือเทศกาลต่างๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้อรรถศัพน์ที่ถูกต้องถึงศรัทธา ความเชื่อ และค่านิยมเพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ วัน ไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

3. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้ นับได้ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ เช่น งานหล่อ เทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจ ตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

4. โครงการ/กิจกรรมที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรม จริยธรรมในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่างๆ ที่เรื่อนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึง ควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของไทย หรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบ แล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความ ตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่าย พัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิตการเข้าค่าย/กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับ กลุ่มเป้าหมายต่างๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

5. โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น ดนตรีไทย และพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงของไทยและพื้นบ้าน ประดิษฐ์ศิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่น พื้นบ้านต่างๆ อาจเป็นโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่ หน่วยงานต่างๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การแสดงโนรา การ

แสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากรไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

6. การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น ดนตรี ศิลปะการแสดง ประติมากรรม งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่างๆ ที่อาจจะสื่อสารออกมาในรูปแบบของการแสดงภาพยนตร์ ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่นๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชนชาติต่างๆ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่างๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

- กรณีสถานที่จัดขึ้น โดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันไปช่วยให้อาคารสามารถนับได้
- จำนวนโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษา หมายถึง โครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาจัดขึ้นเพื่อพัฒนานักศึกษาทั้งด้านการเรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม รวมทั้งกิจกรรมอื่นๆ ที่จัดให้นักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติ ในปีงบประมาณนั้น

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีงบประมาณที่ประเมิน}}{\text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมทั้งหมดของนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติ ในปีงบประมาณที่ประเมิน}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
20 %	22.5 %	25 %	27.5 %	30 %

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมใน
ปีงบประมาณที่ประเมิน
2. จำนวน โครงการหรือกิจกรรมนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติ ในปีงบประมาณที่ประเมิน
ทั้งนี้ ต้องรายงานข้อมูลดังกล่าวย้อนหลัง 3 ปี เช่น ถ้าประเมินในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550
จะต้องรายงานข้อมูลของปีงบประมาณ พ.ศ. 2547, 2548 และ 2549

ตัวบ่งชี้ที่ 6.1.3 ร้อยละเฉลี่ยของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้าง
เสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมด (ก.พ.ร.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

- เปรียบเทียบโครงการหรือกิจกรรมที่สถาบันดำเนินการอนุรักษ์ พัฒนา สร้างเสริมวัฒนธรรม
รวมถึงศิลปวัฒนธรรมและชีวิตวัฒนธรรมให้แก่นักศึกษา ทั้งนี้ในการสนับสนุนดังกล่าวอาจกระทำโดยผ่าน
กระบวนการสร้างบัณฑิต งานวิจัยและนวัตกรรม การบริการวิชาการ หรืออาจเป็นการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการ
ทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมโดยตรง กับจำนวนโครงการหรือกิจกรรมนักศึกษาทั้งหมด แสดงในรูป
ร้อยละ

- ลักษณะโครงการหรือกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่

1. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและความภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิ
ปัญญาไทย กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศทางวัฒนธรรม ซึ่งจะนำไปสู่การ
เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจในวิถีชีวิต และภูมิปัญญาไทยซึ่งเกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต คือ
อาหารพื้นบ้าน ยารักษาโรคและการรักษาโรคแบบพื้นบ้าน เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนเครื่องใช้ใน
ชีวิตประจำวัน บ้านเรือนหรือการตกแต่งอาคาร สถานที่ โดยเน้นวัฒนธรรมไทยหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น
อาจเป็นกิจกรรม/โครงการที่หน่วยงานจัดขึ้นเองโดยตรง เช่น การจัดงานหรือนิทรรศการทางวัฒนธรรม
กิจกรรมการประกวดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมหรือวิถีชีวิต เช่น การประกวดนกเขาชวา นกกรงหัวจุก การ
ประกวดทำอาหารไทย เป็นต้น หรือ กิจกรรมที่หน่วยงานจัดสอดแทรกเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมหลัก
อื่นๆ เช่น การจัดเลี้ยงอาหารพื้นบ้าน ในงานสัมมนาในระดับต่างๆ หรือการรณรงค์ให้บุคลากรและนักศึกษา
แต่งกายชุดพื้นบ้าน การนำผ้าพื้นบ้านมาตัดเป็นเสื้อ 5 ส หรือแบบฟอร์มประจำหน่วยงาน เป็นต้น
ตลอดจนการสนับสนุนให้มีกลุ่มหรือชมรมผู้สนใจกิจกรรมทางวัฒนธรรมด้านต่างๆ ขึ้นในหน่วยงาน เช่น
กลุ่มดนตรีไทย กลุ่มวรรณกรรม เป็นต้น

2. โครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและภาคภูมิใจ ในขนบธรรมเนียมประเพณีไทยทั้งของท้องถิ่นและของชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี หมายถึง แบบแผนประเพณีปฏิบัติในโอกาสหรือเทศกาลต่างๆ ที่สืบทอดมาจากบรรพบุรุษของชุมชนท้องถิ่น ภายใต้ความเข้าใจที่ถูกต้องถึงศรัทธา ความเชื่อ และค่านิยมเพื่อให้สามารถนำมาปฏิบัติอย่างเหมาะสมกับยุคสมัย ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ วันไหว้ครู วันลอยกระทง วันสงกรานต์ วันทำบุญเดือนสิบ การทำบุญวันว่าง เป็นต้น

3. โครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจและศรัทธาในสถาบันทางศาสนา โดยให้นับได้ทุกศาสนาที่มุ่งเน้นเป้าหมายเพื่อก่อให้เกิดสันติสุขในปัจเจกบุคคลและสังคมโลก ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมการสวดมนต์และการตักบาตร การปฏิบัติธรรมในวันสำคัญทางศาสนาต่างๆ เช่น งานหล่อเทียนพรรษา การทอดกฐิน การทอดผ้าป่า วันคริสต์มาส วันฮารีรายอ การส่งเสริมการปฏิบัติศาสนกิจ ตลอดจนการสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนการปฏิบัติศาสนกิจ เช่น ห้องละหมาด ห้องฝึกสมาธิ เป็นต้น

4. โครงการ/กิจกรรม ที่ก่อให้เกิดระบบคุณค่าหรือค่านิยมที่นับถือความดีงามและคุณธรรมจริยธรรมในยุคปัจจุบัน ซึ่งต้องคำนึงถึงบริบทและเงื่อนไขต่างๆ ที่เรื่อนั้นตั้งอยู่ในยุคปัจจุบัน ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ ซึ่งอยู่นอกขอบเขต รูปแบบงานในเรื่องวิถีชีวิตของไทยหรือประเพณีไทย หรือที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทางศาสนา ซึ่งนอกจากเป็นการส่งเสริมให้เกิดการสร้างสรรค์ให้เกิดกิจกรรมหลากหลายรูปแบบแล้วยังช่วยสร้างกิจกรรมเพื่อการดึงดูดให้เยาวชนไทยเกิดความตระหนักในเรื่องระบบคุณค่าและคุณธรรม จริยธรรมมากยิ่งขึ้น ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ กิจกรรมค่ายพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ค่ายพัฒนาทักษะชีวิตการเข้าค่าย/กิจกรรมพัฒนาจิต เป็นต้น ซึ่งอาจจัดสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ เช่น นักเรียน นักศึกษา เยาวชน บุคลากร สมาชิกในชุมชน เป็นต้น

5. โครงการ/กิจกรรมการแสดงศิลปวัฒนธรรมไทย เช่น คนตรีไทย และพื้นบ้าน ศิลปะการแสดงของไทยและพื้นบ้าน ประดิษฐ์ศิลป์ไทยและพื้นบ้าน งานหัตถกรรมกีฬาและการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ อาจเป็นโครงการ/กิจกรรม ทั้งในส่วนที่จัดขึ้นเองโดยตรง หรือการให้บริการการแสดงแก่หน่วยงานต่างๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงนาฏศิลป์ คนตรีไทย การแสดงโนรา การแสดงหนังตะลุง และการละเล่นพื้นบ้านต่างๆ เช่น ตะกร้อไทย สะบ้า หมากขุม เป็นต้น หรือการนำกลุ่มนักศึกษา/บุคลากรไปร่วมกิจกรรมดังกล่าวที่หน่วยงานอื่นจัดขึ้น เพื่อสร้างโอกาสในการมีส่วนร่วมทางศิลปะและวัฒนธรรมขึ้นเป็นต้น

6. การแสดงศิลปวัฒนธรรมสากลและของชาติอื่นๆ อันเป็นการแสดงถึงความเข้าใจวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ซึ่งมีความสำคัญต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ดังนั้นการจัดให้นักศึกษา เยาวชน ประชาชน มีประสบการณ์และการเรียนรู้วัฒนธรรมนานาชาติผ่านกิจกรรมรูปแบบต่างๆ นั้น มีความสำคัญต่อการดำรงอยู่อย่างมีความเข้าใจที่ชัดเจนต่อวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของชาติอื่นๆ อันเป็นวัฒนธรรมโดยรวมของโลก ศิลปวัฒนธรรมสากลและชีวิตวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ที่สื่อออกมาในรูปแบบต่างๆ เช่น คนตรี ศิลปะการแสดง ประดิษฐ์ศิลป์ งานหัตถกรรม ศิลปกรรมต่างๆ ที่อาจจะสื่อสาร

ออกมาในรูปแบบของการแสดงภาพยนตร์ ภาพถ่าย ภาพเขียนนิทรรศการวัฒนธรรมต่างๆ ซึ่งอาจเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานจัดขึ้นโดยตรง หรือการให้บริการแก่หน่วยงานอื่นๆ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ได้แก่ การแสดงดนตรีสากลและดนตรีประจำชนชาติต่างๆ การแสดงจินตลีลาประกอบเพลง การประกวดดนตรีสากล การจัดการแสดงผลงานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรมประเภทต่างๆ เช่น นิทรรศการศิลปกรรม ประติมากรรม เป็นต้น

- ภารกิจที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานภายนอกและขอความร่วมมือให้สถาบันไปช่วยให้สามารถนับได้

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\sum \text{จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติที่เข้าร่วม โครงการแต่ละโครงการ}}{\sum \text{จำนวนโครงการหรือกิจกรรมในการอนุรักษ์ พัฒนา และส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม}} \times 100$$

จำนวนนักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรีภาคปกติเต็มเวลาเทียบเท่า
ในปีงบประมาณที่ประเมิน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
30 %	35 %	40 %	45 %	50 %

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติที่เข้าร่วมในโครงการหรือกิจกรรมอนุรักษ์ พัฒนาและส่งเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ในปีงบประมาณที่ประเมิน

2. จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีภาคปกติในปีงบประมาณที่ประเมิน

ทั้งนี้ ต้องรายงานข้อมูลดังกล่าวย้อนหลัง 3 ปี เช่น ถ้าประเมินในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550 จะต้องรายงานข้อมูลของปีงบประมาณ พ.ศ. 2547, 2548 และ 2549

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ :

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่สถาบันอุดมศึกษาจะทำหน้าที่บริหารจัดการให้มีคุณภาพได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance)

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 สภาสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของสถานศึกษาจะมีทิศทางที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคตได้อย่างดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับว่ามีสภาสถาบันที่รับผิดชอบ ให้ความสำคัญ และโปร่งใส ติดตามกำกับดูแลสถานศึกษาอย่างใกล้ชิด มีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ นโยบายของสถาบัน ดูแลติดตามกำกับกำกับการดำเนินงานของสถานศึกษา มีการประชุมสภาสถาบันการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ พิจารณาและให้ข้อเสนอแนะรายงานทางการเงินที่สถาบันนำเสนอ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สภาสถาบันกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ และนโยบายของสถาบันร่วมกับสถาบัน
2. สภาสถาบันติดตามผลการดำเนินงานที่สำคัญของภารกิจหลักของสถาบันอย่างครบถ้วน
3. มีการประชุมกรรมการสภาสถาบันอย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และต้องส่งเอกสารให้กรรมการสภาสถาบันอย่างน้อย 7 วัน ก่อนการประชุม
4. มีการประเมินงานของอธิการบดีหรือผู้บริหารสูงสุด โดยมีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนและตกลงกันไว้ล่วงหน้า

5. สถานสถาบันบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตาม การปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรม การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมและมีการตรวจสอบการดำเนินงาน เป็นต้น
6. มีการประเมินผลการดำเนินงานของสถานสถาบัน และเปิดเผยต่อสาธารณชนเป็นประจำทุกปี

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนการประชุม รายงานการประชุมและเอกสารประกอบการประชุมสถานสถาบัน
2. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถานสถาบันมีการบริหารจัดการประชุมอย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ ร้อยละของจำนวนครั้ง และร้อยละของการเข้าร่วมประชุมของกรรมการในการประชุมจริงของสถานสถาบัน หลักฐานจำนวนวันที่ส่งเอกสารให้กรรมการสถานสถาบัน
3. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถานสถาบันมีการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เช่น การปกป้องผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะในประเด็นของคุณภาพการศึกษา การส่งเสริมและตรวจติดตามการปฏิบัติตามกฎหมายภายใต้หลักคุณธรรม จริยธรรมภายในองค์กร การเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบสถานสถาบัน ตลอดจนการเปิดเผยผลการดำเนินงานของสถานสถาบันต่อสาธารณชน เป็นต้น
4. เอกสารหลักฐานที่แสดงว่าสถานสถาบันมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสถานสถาบัน และผู้บริหารสถานสถาบัน เช่น เกณฑ์การประเมินผลงานของผู้บริหารสูงสุดของสถานสถาบัน รวมทั้งรายงานการนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการบริหารสถานสถาบัน
5. ความสำเร็จของความร่วมมือระหว่างสถานสถาบันและสถาบันในการพัฒนาศาสตร์ นวัตกรรม และแผนพัฒนาสถานบันสู่ความเป็นเลิศและการแข่งขันได้
6. ความสำเร็จของการถ่ายทอดนโยบายหรือทิศทางการบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลของสถานสถาบันไปสู่สถานบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. สถานสถาบัน มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาศาสตร์และนโยบายของสถานบัน
2. สถานสถาบัน มีการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถานบันมากกว่าปีละ 2 ครั้ง
3. มีการประชุมคณะกรรมการสถานบัน อย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยมีการส่งเอกสารให้กรรมการสถานบัน อย่างน้อย 7 วันก่อนการประชุม
4. สถานสถาบัน จัดให้มีการประเมินผลงานของอธิการบดี หรือผู้บริหารสูงสุด ตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า
5. สถานสถาบัน มีการดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการบริหารงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลทั่วทั้งองค์กร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.2 ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของสถาบันอุดมศึกษา คือผู้บริหารทุกระดับของสถาบันนั้นๆ หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์เป็นผู้นำที่ดีมีธรรมาภิบาล รับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้า ดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของสถาบันไปในทิศทางที่ถูกต้อง จะทำให้สถาบันเจริญ รุดหน้าอย่างรวดเร็ว

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ และสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาสถาบัน
2. มีความสามารถในการบริหารโดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบัน นักศึกษา และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีธรรมาภิบาล มีความสามารถในการกำกับดูแล ติดตามผลการทำงานของสถาบันและสามารถตัดสินใจแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีความสามารถด้านการบริหารงานงบประมาณ บริหารรายได้ บริหารงานบุคคลและทรัพยากรอื่นๆ
5. สนับสนุนให้บุคลากรในสถาบันและชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสมและจงใจให้รักสถาบัน
6. สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบปฏิบัติและมีจริยธรรม

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานและหรือหลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา วิธีการพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ดังกล่าว ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง

2. จำนวนกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ระเบียบ ข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาผู้บริหารสถาบัน เช่น หลักเกณฑ์การประเมินผลการปฏิบัติงานและภาวะผู้นำของผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ หลักฐานการส่งเสริมสนับสนุน ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานและรางวัลด้านการบริหารของผู้บริหาร

4. รายงานผลการประเมินผู้บริหารหน่วยงานทุกระดับ

5. จำนวนผู้บริหารที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพและภาวะผู้นำ

6. ความสำเร็จของแผนพัฒนาสมรรถนะและภาวะผู้นำของผู้บริหาร และการเตรียมผู้บริหารในอนาคต

7. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากร และสภาสถาบันที่มีต่อการบริหารงานสถาบันของผู้บริหาร

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีกระบวนการสรรหาผู้บริหารที่เป็นระบบ โปร่งใส ตรวจสอบได้
2. ผู้บริหารดำเนินการบริหารด้วยหลักธรรมาภิบาลและใช้ศักยภาพภาวะผู้นำที่มีอยู่ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของสถาบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
3. มีกระบวนการประเมินศักยภาพและผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับในสถาบัน
4. มีการจัดทำแผนและกลไกการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารตามผลการประเมินและดำเนินการตามแผนอย่างครบถ้วน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์กรเรียนรู้ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้สถาบันมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในองค์กรซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบ เพื่อให้ทุกคนในองค์กรสามารถเข้าถึงความรู้ และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้ รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้สถาบันอุดมศึกษามีความสามารถในเชิงแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรประกอบด้วย การระบุนวัตกรรม การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูลและการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกองค์กร การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในองค์กร การกำหนดแนววิปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในองค์กรให้ดียิ่งขึ้น

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันมีการจัดทำแผนและกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่ชัดเจนในการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ประชาคมของสถาบันรับทราบและเข้าใจตรงกันอย่างทั่วถึง
2. สถาบันมีการดำเนินงานตามแผน ประเมินแผนและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้ตามระบบ PDCA อย่างต่อเนื่อง
3. สถาบันมีระบบและกลไกในการนำเอาผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงพัฒนาการจัดการความรู้ของสถาบัน
4. สถาบันมีการนำองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สถาบันและสังคม รวมทั้งมีการเผยแพร่ให้สังคมรับทราบ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารงานด้านการจัดการความรู้ของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการความรู้ของสถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงานหรือคณะกรรมการผู้รับผิดชอบ หลักด้านการจัดการความรู้ ฐานข้อมูลด้านการจัดการความรู้ หลักฐานการส่งเสริม สนับสนุน เอกสารและสื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่างๆ

4. จำนวนบุคลากรและหน่วยงานที่มีการนำความรู้ด้านการจัดการความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

5. จำนวนชุมชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้

6. จำนวนองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ของสถาบัน

7. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงความสำเร็จในการจัดการความรู้ของสถาบัน เช่น จำนวนรางวัลต่างๆ ที่บุคลากรได้รับจากการจัดการความรู้ ประสิทธิภาพของการทำงานที่เพิ่มขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการทบทวนและจัดแผนการจัดการความรู้ เพื่อมุ่งสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ และประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ให้ประชาคมของสถาบันรับทราบ
2. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้ และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายไม่น้อยกว่า ร้อยละ 50
3. มีการดำเนินการตามแผนจัดการความรู้และประสบความสำเร็จตามเป้าหมายร้อยละ 100
4. มีการติดตามประเมินผลความสำเร็จของการจัดการความรู้
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการปกติและปรับปรุงแผนการจัดการความรู้

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4 มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนาและธำรงรักษาไว้ให้บุคลากร
มีคุณภาพและประสิทธิภาพ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนระยะสั้นและระยะยาวในการจัดเตรียมบุคลากร พัฒนาและรักษาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ (มีการวิเคราะห์การเข้าออกของบุคลากรทุกระดับ ทุกประเภทของสถาบัน)
2. มีการวิเคราะห์ภาระงานและส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทุกระดับให้มีความรู้ ความสามารถตรงกับภารกิจและสาขาวิชาชีพ ทั้งด้านการฝึกอบรม การเข้าร่วมประชุมหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การศึกษาต่อ ตลอดจนมีการส่งเสริม สนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพและความสามารถสูงสุดให้ประสบความสำเร็จ
3. มีการมอบหมายงานให้เป็นไปตามภารกิจของสถาบันและตามศักยภาพ ความถนัด ความสนใจของแต่ละคน รวมทั้งมีการพัฒนาระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี
4. มีคู่มือการปฏิบัติงาน มีการให้โอกาสบุคลากรทุกคนก้าวหน้าในการทำงาน โดยมีการกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (Career Path) ทุกสายงาน
5. มีการจัดสวัสดิการและสร้างเสริมสุขภาพที่ดีแก่บุคลากร รวมทั้งการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน และสร้างบรรยากาศที่ดีที่จะทำให้บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
6. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรในองค์กรและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการบริหารงาน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิง เช่น

1. แผนงานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติในการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน เช่น หลักเกณฑ์การรับเข้า สวัสดิการ และสิทธิประโยชน์ ระบบพิจารณาความดี ความชอบ เป็นต้น
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทรัพยากรบุคคลของสถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงานหรือคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลักด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูลบุคลากรของสถาบัน สภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการทำงาน ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน

4. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการพัฒนาและเลื่อนตำแหน่ง เช่น การฝึกอบรม การศึกษาต่อ การเข้าร่วมประชุมวิชาการ ตลอดจนการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งวิชาการ
5. สถิติการเข้าออก (turnover) ของบุคลากรทุกประเภท
6. สถิติเกี่ยวกับการได้รับสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของบุคลากร
7. ความสำเร็จในการบรรลุแผนการพัฒนากุศลกรทุกกลุ่ม ทั้งแผนระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว
8. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับ และนำผลการประเมินไปปรับปรุง
9. รายงานผลการปฏิบัติงานที่แสดงถึงระดับคุณภาพการปฏิบัติงาน เช่น ระดับความสำเร็จของการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ จำนวนบุคลากรที่ได้รับรางวัลต่างๆ ทั้งในระดับสถาบัน ระดับชาติ และนานาชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการจัดทำแผนการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรม ภายใต้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลที่เป็นการส่งเสริมสมรรถนะในการปฏิบัติงาน เช่น การสรรหา การจัดวางคนลงตำแหน่ง การกำหนดเส้นทางเดินของตำแหน่ง การสนับสนุนเข้าร่วมประชุม ฝึกอบรม และหรือเสนอผลงานทางวิชาการ การประเมินผลการปฏิบัติงาน มาตรการสร้างขวัญกำลังใจ มาตรการลงโทษ รวมทั้งการพัฒนา และรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพ
3. มีระบบสวัสดิการและเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างบรรยากาศที่ดีให้ บุคลากรทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่อย่างมีความสุข
4. มีระบบส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรที่มีศักยภาพสูงให้มีโอกาสประสบความสำเร็จและก้าวหน้าในอาชีพอย่างรวดเร็วตามสายงาน
5. มีการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรทุกระดับอย่างเป็นระบบ
6. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจเสนอผู้บริหารระดับสูง และมีแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาเพื่อใหดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4.1 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ร้อยละอาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ การแฉกนับอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการ ในแต่ละปีการศึกษา จะไม่นับซ้ำ ถึงแม้ว่าอาจารย์ผู้นั้นจะเข้าร่วมประชุมวิชาการนำเสนอผลงานหลายครั้ง

ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ ได้แก่

1. ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการ ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชา
2. การแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติและระดับชาติ
3. งานที่ได้รับสิทธิบัตร/อนุสิทธิบัตรทั้งในประเทศและต่างประเทศ
4. การแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชา หรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิดของผลงาน หรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น
5. สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรม และจิตรกรรม

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่เข้าร่วมประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 34	ร้อยละ 35 – ร้อยละ 49	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น เฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง
2. จำนวนอาจารย์ประจำที่นำเสนอผลงานทางวิชาการในประเทศ ในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนอาจารย์ประจำที่นำเสนอผลงานทางวิชาการในต่างประเทศ ในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4.2 ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ร้อยละของบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ต่อบุคลากรประจำสายสนับสนุนทั้งหมด โดยนับรวมบุคลากรที่ลาศึกษาต่อด้วย แต่จะไม่นับซ้ำแม้ว่าบุคลากรสายสนับสนุนท่านนั้นจะได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพหลายครั้งในปีการศึกษานั้นก็ตาม

บุคลากรสายสนับสนุน (Non-academic) หมายถึง บุคลากรสายช่วยวิชาการ สายการจัดการและ
ธุรการ

การพัฒนาความรู้และทักษะในวิชาชีพ ได้แก่

1. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปศึกษาต่อ
2. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปอบรม สัมมนาหรือดูงาน
3. การฝึกอบรมที่สถาบันจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสาย

สนับสนุน

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้
และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น

x 100

จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 1 – ร้อยละ 44	ร้อยละ 45 – ร้อยละ 69	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 70

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนในปีการศึกษานั้น นับรวมบุคลากรสายสนับสนุนที่ลาศึกษาต่อด้วย
2. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพในประเทศ ในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนบุคลากรสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพในต่างประเทศในปีการศึกษานั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 7.4.3 ระดับคุณภาพของการพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.ร.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

- บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง อาจารย์ประจำ และบุคลากรประจำสายสนับสนุน รวมถึงลูกจ้างชั่วคราวที่มีสัญญาจ้างทั้งปีการศึกษา (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน)
- อาจารย์ประจำ หมายถึง อาจารย์ประจำทุกระดับ ได้แก่ อาจารย์ข้าราชการ อาจารย์พนักงาน รวมถึงอาจารย์พิเศษที่มีสัญญาจ้างทั้งปีการศึกษา (จ้างไม่ต่ำกว่า 9 เดือน)
- บุคลากรประจำสายสนับสนุน หมายถึง บุคลากรสายช่วยวิชาการ สายการจัดการและธุรการ
- คุณภาพของการพัฒนาบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง การที่อาจารย์ประจำของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมประชุมวิชาการ หรือนำเสนอผลงานทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ หรือบุคลากรประจำสายสนับสนุนที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เทียบกับบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมด โดยนับรวมบุคลากรที่ลาศึกษาต่อด้วย แต่จะไม่นับซ้ำ แม้ว่าบุคลากรท่านนั้นจะได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพหลายครั้งในปีงบประมาณนั้นก็ตาม
- ผลงานทางวิชาการของอาจารย์ประจำ ได้แก่
  1. ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการ ระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชา
  2. การแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติและระดับชาติ

3. งานที่ได้รับสิทธิบัตร หรืออนุสิทธิบัตรทั้งในและต่างประเทศ
4. การแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชา หรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิดของผลงาน หรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น
5. สิ่งประดิษฐ์หรืองานสร้างสรรค์ทางด้านศิลปกรรม และจิตรกรรม
  - การพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพ ได้แก่
    1. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปศึกษาต่อ
    2. การส่งบุคลากรสายสนับสนุนไปอบรม สัมมนาหรือดูงาน
    3. การฝึกอบรมที่สถาบันจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรสายสนับสนุน

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการพัฒนาความรู้ และทักษะในวิชาชีพทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550}}{\text{จำนวนบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2550}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
40 %	50 %	60 %	70 %	80 %

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5 ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และการวิจัย (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ ควรต้องพัฒนาขึ้นจากนโยบายและการวางแผนระดับสถาบัน เพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์ สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถาบัน เป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากร เพื่อการติดตาม ตรวจสอบและประเมินการดำเนินงาน ตลอดจนเพื่อการ

ปรับปรุงและพัฒนา ทั้งนี้ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้ มีระบบป้องกันสิทธิและความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศ มีระบบสำรองและกู้คืน ตลอดจนเป็นระบบที่มีแผนจัดการกับเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. นโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. ระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. ผลการประเมินประสิทธิภาพและความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล และประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
4. รายงานการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปใช้ปรับปรุงระบบฐานข้อมูล

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีนโยบายในการจัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
2. มีระบบฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจ
3. มีการประเมินประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของระบบฐานข้อมูล
4. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ฐานข้อมูล
5. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 และ 4 มาปรับปรุงระบบฐานข้อมูล
6. มีการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลของสถาบันผ่านระบบเครือข่ายกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามรูปแบบมาตรฐานที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 2 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 3 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 7.5.1 ระดับความสำเร็จของการพัฒนาระบบฐานข้อมูลอุดมศึกษาด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรและการเงิน (ทำเฉพาะระดับมหาวิทยาลัย) (ก.พ.ร.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสำเร็จของระบบฐานข้อมูลอุดมศึกษา หมายถึง การดำเนินการร่วมกันในการพัฒนาระบบฐานข้อมูลอุดมศึกษา ได้แก่ ข้อมูลนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาในปีการศึกษา

นั้น และจัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายในวันที่ 30 กรกฎาคม เพื่อให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน มีระบบการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์ปฏิบัติงานสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและศูนย์ปฏิบัติงานสถาบันอุดมศึกษาของรัฐรวม 73 แห่ง ในอันที่จะพัฒนาระบบสารสนเทศและการสื่อสารฐานข้อมูลอุดมศึกษาด้านต่างๆ ดังกล่าวให้เป็นเอกภาพ รวมทั้งเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา และเพื่อการเผยแพร่ข้อมูลการอุดมศึกษาต่อสาธารณชนได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

โดยพิจารณาประเด็นการประเมินผลความสำเร็จใน 3 ประเด็นคือ

1. คุณภาพของข้อมูลที่มีความสมบูรณ์และตรงตามรูปแบบมาตรฐานกลาง หมายถึง

จำนวนรายการข้อมูลด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรที่สถาบันอุดมศึกษาส่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้ง 3 ฐาน

จำนวนรายการข้อมูลด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรที่ตรงตามรูปแบบมาตรฐานกลางของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ทั้ง 3 ฐาน

2. ผลสำเร็จของการส่งข้อมูลภายในระยะเวลาที่กำหนด หมายถึง

สถาบันอุดมศึกษาจัดส่งข้อมูลรายบุคคลด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรของภาคการศึกษานั้น ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ภายในวันที่ 30 กรกฎาคม ผ่านทางระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยพิจารณาจากวันที่ทำการ Upload ข้อมูล

สถาบันอุดมศึกษาจัดส่งชื่อเว็บไซต์ของสถาบันอุดมศึกษาที่เผยแพร่รายงานข้อมูลด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตร พร้อมทั้งแจ้งรายชื่อคณะทำงานผู้รับผิดชอบการจัดทำข้อมูล และช่องทางการติดต่อสื่อสาร (โทรศัพท์, E-mail) ให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาทางไปรษณีย์ภายในวันที่ 30 กรกฎาคม โดยพิจารณาจากวันที่ลงทะเบียนรับเอกสาร

3. ผลสำเร็จของการเผยแพร่รายงานข้อมูลที่มีความถูกต้อง หมายถึง

3.1 สถาบันอุดมศึกษามีการเผยแพร่รายงานข้อมูลด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรที่มีจำนวนข้อมูลครบถ้วนตรงตามข้อมูลรายบุคคลที่จัดส่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยเผยแพร่รายงานข้อมูลผ่านทางเว็บไซต์ของสถาบันอุดมศึกษา

3.2 สถาบันอุดมศึกษามีการเผยแพร่รายงานข้อมูลด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรที่มีรูปแบบตรงตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

เกณฑ์การให้คะแนน :

ประเด็นการให้คะแนน	ระดับการให้คะแนน				
	1	2	3	4	5
1. คุณภาพของข้อมูล 3 ฐาน ที่มีความสมบูรณ์ และตรงตามรูปแบบ มาตรฐานกลาง	ข้อมูลไม่ สมบูรณ์และไม่ ตรงตามรูปแบบ มาตรฐานกลาง	ข้อมูลยังไม่ สมบูรณ์แต่ตรง ตามรูปแบบ มาตรฐานกลาง หรือข้อมูล สมบูรณ์แต่ไม่ ตรงตามรูปแบบ มาตรฐานกลาง	ข้อมูลสมบูรณ์ และตรงตาม รูปแบบ มาตรฐานกลาง 1 ฐาน	ข้อมูลสมบูรณ์ และตรงตาม รูปแบบ มาตรฐานกลาง 2 ฐาน	ข้อมูลสมบูรณ์ และตรงตาม รูปแบบ มาตรฐานกลาง ทั้ง 3 ฐาน
2. ผลสำเร็จของการส่ง ข้อมูลทั้ง 3 ฐาน และ ส่งชื่อเว็บไซต์ที่เผยแพร่ รายงานข้อมูล พร้อม รายชื่อคณะทำงาน ผู้รับผิดชอบภายใน ระยะเวลาที่กำหนด	ภายในวันที่ กำหนด อย่างน้อย 1 ฐาน	ภายในวันที่ กำหนด อย่างน้อย 2 ฐาน	ภายในวันที่ กำหนด อย่างน้อย 2 ฐาน	ภายในวันที่ กำหนด อย่างน้อย 2 ฐาน	ภายในวันที่ กำหนด ทั้ง 3 ฐาน
3. ผลสำเร็จของการ เผยแพร่รายงานข้อมูล 3 ฐาน ที่มีความครบถ้วน ตรงกัน และมีรูปแบบ ถูกต้องตามที่กำหนด โดยเผยแพร่ผ่าน เว็บไซต์ของ สถาบันอุดมศึกษา	จำนวนข้อมูลไม่ ตรงกันและ รูปแบบรายงาน ไม่ตรงตามที่ กำหนด	-	จำนวนข้อมูล 1 ฐาน ครบถ้วน ตรงกันและ รูปแบบรายงาน ตรงตามที่ กำหนด	จำนวนข้อมูล 2 ฐาน ครบถ้วน ตรงกันและ รูปแบบรายงาน ตรงตามที่ กำหนด	จำนวนข้อมูล 3 ฐาน ครบถ้วน ตรงกันและ รูปแบบรายงาน ตรงตามที่ กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนา
สถาบันอุดมศึกษา (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การบริหารที่สถาบันอุดมศึกษาเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจทางการบริหารและการดำเนินงานของสถาบัน ในทางตรงหรือทางอ้อม การที่สถาบันอุดมศึกษาจะมีระบบการบริหารที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้นนั้น พิจารณาจากการที่สถาบันมีระบบการทำงานที่เป็นไปตามหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม ที่มีการประยุกต์ใช้ในระดับสากล 5 ประการ ดังนี้

1. มีการเปิดเผยข้อมูลและโปร่งใสในภารกิจที่หน่วยงานดำเนินการ โดยมีช่องทางในการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นิสิตนักศึกษา คณาจารย์ และประชาชน
2. มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้รับบริการและประชาชนเกี่ยวกับภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาอย่างสม่ำเสมอ
3. มีระบบการจัดเก็บข้อมูลที่ได้รับจากผู้รับบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องไปประกอบการปรับปรุงระบบการให้บริการประชาชน การปรับปรุงระบบการจัดการของสถาบัน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ประชาชนหรือเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน
4. มีการเปิดโอกาสให้ภาคเอกชน ประชาชน และเครือข่ายต่างๆ ได้มีโอกาสเข้าร่วมในกระบวนการของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษา เพื่อร่วมกำหนดทิศทางนโยบายของสถาบันอุดมศึกษา การตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะที่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน
5. ภาคประชาชนมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ โดยได้มีการจัดกระบวนการหรือกลไกที่เป็นรูปธรรมให้ภาคประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องได้เข้าร่วมในการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าของการดำเนินงานและผลสำเร็จในการทำงานของสถาบันอุดมศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานการดำเนินงานในเรื่องการเปิดเผยข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส อย่างน้อย 5 ช่องทาง จากเอกสารตีพิมพ์ แผ่นพับ จดหมายข่าว ประกาศเว็บไซต์ การโฆษณา โลโก้ การจัดนิทรรศการ การแถลงข่าว
2. หลักฐานการมีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ผู้รับฟังความคิดเห็น ศูนย์ข้อมูล ห้องสมุด หมายเลขโทรศัพท์สายด่วน ตู้ ปณ. เพื่อรับเรื่องร้องเรียน การจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น เว็บไซต์ เว็บบอร์ด

3. หลักฐานการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน ดังนี้
  - มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวม และประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น
  - มีผลสรุปจากระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน
  - มีบันทึกข้อความ หรือรายงานการประชุม หรือการจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่นๆ ที่แสดงว่า
  - มีการนำเสนอผลจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ไปกำหนดแนวทางหรือแผนการบริหารงาน
4. หลักฐานการมีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ดังนี้
  - คำสั่งแต่งตั้งที่ปรึกษาภาคประชาชน
  - รายชื่อหน่วยงานหรือองค์กรหรือบุคคลที่เป็นที่ปรึกษาภาคประชาชนที่เข้าร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
  - รายงานการประชุมที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมของที่ปรึกษาภาคประชาชน
  - การจัดสัมมนาหรือรูปแบบอื่นๆ ระหว่างสถาบันที่ปรึกษาภาคประชาชน
5. หลักฐานการมีกระบวนการหรือกลไกการติดตาม ตรวจสอบโดยภาคประชาชน โดยมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม ดังนี้
  - ช่องทาง รูปแบบ รอบระยะเวลาการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชนที่กำหนดไว้ อย่างชัดเจน
  - กิจกรรมหรือแผนงานหรือ โครงการหรือประเด็นหรือเรื่องที่มีการตรวจสอบโดยภาคประชาชน
  - รายงานผลการติดตาม ตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างโปร่งใส ผ่านช่องทางต่าง ๆ อาทิ เอกสารสิ่งพิมพ์ เว็บไซต์ นิทรรศการ
2. มีระบบการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผ่านช่องทางที่เปิดเผยและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปอย่างน้อย 3 ช่องทาง
3. มีการนำความคิดเห็นของประชาชนไปประกอบการบริหารงาน โดยมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและมีการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรม
4. มีที่ปรึกษาที่มาจากภาคประชาชน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีการดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่องและชัดเจน เช่น จัดประชุมร่วมกันอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีกระบวนการหรือกลไกการติดตามตรวจสอบโดยภาคประชาชน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.6.1 ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติราชการ (ก.พ.ร.)

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

พิจารณาจากกระบวนการบริหารราชการและการปฏิบัติราชการของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อกระตุ้นการปรับระบบราชการสู่การบริหารราชการที่เปิดเผย โปร่งใส เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน และพัฒนาระบบการบริหารราชการเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

เกณฑ์การให้คะแนน :

กำหนดเป็นระบบขั้นของความสำเร็จ (Milestone) แบ่งเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ พิจารณาจากความก้าวหน้าของขั้นตอนการดำเนินงานตามเป้าหมายแต่ละระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับขั้นของความสำเร็จ (Milestone)				
	ขั้นตอนที่ 1	ขั้นตอนที่ 2	ขั้นตอนที่ 3	ขั้นตอนที่ 4	ขั้นตอนที่ 5
1	✓				
2	✓	✓			
3	✓	✓	✓		
4	✓	✓	✓	✓	
5	✓	✓	✓	✓	✓

โดยที่ :

ขั้นตอน	รายละเอียดการดำเนินการ
ขั้นตอนที่ 1	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถาบันอุดมศึกษาวิเคราะห์ภารกิจหลักหรือยุทธศาสตร์ที่สำคัญ และเหมาะสมในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและนำผลการวิเคราะห์ไปกำหนดกลุ่มผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียได้อย่างเหมาะสม 2. สถาบันอุดมศึกษามีกระบวนการในการสร้างความรู้ความเข้าใจสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียที่เป็นรูปธรรมชัดเจน 3. สถาบันอุดมศึกษาแต่งตั้งคณะทำงานภาคประชาชน โดยเป็นคณะทำงานร่วมระหว่างภาครัฐ (ผู้แทนองค์กรภาครัฐที่เกี่ยวข้อง) และภาคประชาสังคม (เอกชน ผู้แทนประชาชน NGOs สื่อมวลชน เป็นต้น) เพื่อจะได้ร่วมกันผลักดันกระบวนการพัฒนาระบบราชการหรือผลักดันให้เกิดผลการปฏิบัตินิติราชการ หรือการพัฒนาบริการสาธารณะ
ขั้นตอนที่ 2	<p>สถาบันอุดมศึกษากับคณะทำงานภาคประชาชนมีการปรึกษาหารือเพื่อกำหนดและเลือกประเด็นการพัฒนาระบบราชการ/ผลการปฏิบัตินิติราชการ/การพัฒนาบริการสาธารณะที่เห็นว่าเหมาะสมที่จะนำมาดำเนินการในปีงบประมาณที่ดำเนินการ โดยประเด็นการพัฒนาระบบราชการ/ผลการปฏิบัตินิติราชการ/การพัฒนาบริการสาธารณะที่เลือกดำเนินการควรเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับภารกิจหลัก (Core Function) ของหน่วยงานหรือเรื่องที่มีผลกระทบกับประชาชนโดยตรง และต้องได้รับการยอมรับหรือมีฉันทามติ</p>
ขั้นตอนที่ 3	<p>สถาบันอุดมศึกษาและคณะทำงานภาคประชาชนร่วมกันกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด วิธีการวัดผล และระบบการจัดเก็บข้อมูลตามประเด็นการพัฒนาระบบราชการ/ผลการปฏิบัตินิติราชการ/การพัฒนาบริการสาธารณะที่เลือกมาดำเนินการในขั้นตอนที่ 2</p>
ขั้นตอนที่ 4	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถาบันอุดมศึกษาและคณะทำงานภาคประชาชน ร่วมกันวางระบบการติดตามความก้าวหน้าหรือระบบในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน 2. สถาบันอุดมศึกษาและคณะทำงานภาคประชาชนร่วมกันติดตาม ตรวจสอบและรายงานผลการดำเนินงานตามประเด็นการพัฒนาระบบราชการ/ผลการปฏิบัตินิติราชการ/การพัฒนาบริการสาธารณะที่เลือก ให้เป็นไปตามระบบที่วางไว้และเสนอต่อผู้บริหารของส่วนราชการอย่างสม่ำเสมอ (รายเดือน/รายไตรมาส)
ขั้นตอนที่ 5	<p>สถาบันอุดมศึกษาจัดทำรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานตามประเด็นการพัฒนาระบบราชการ/ผลการปฏิบัตินิติราชการ/การพัฒนาบริการสาธารณะที่เลือก และเผยแพร่ให้ประชาชนผู้ที่เกี่ยวข้องและผู้มีส่วนได้เสียรับทราบผ่านกระบวนการ หรือกลไกที่ส่วนราชการจัดให้มีขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม</p>

ตัวบ่งชี้ที่ 7.7 ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันพึงส่งเสริมให้คณาจารย์สร้างและพัฒนาผลงานทางวิชาการ หรือวิชาชีพให้มีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง เพื่อยกระดับคุณภาพของสถาบันและความเป็นเลิศทางวิชาการ การส่งเสริมให้คณาจารย์ได้เสนอผลงานในเวทีต่างๆ จนได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ จะเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์สร้างผลงานที่มีคุณภาพและเป็นเกียรติภูมิต่อตนเอง สถาบัน และประเทศชาติ

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

ข้อมูลพื้นฐานและเอกสารหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจารย์ประจำให้นับรวมนักวิจัย และการนับผู้ได้รับรางวัลสามารถนำซ้ำได้หากได้รับหลายรางวัล และสามารถนับรวมอาจารย์ประจำและนักวิจัยที่ลาศึกษาต่อได้ด้วย

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
ร้อยละ 0.1 – ร้อยละ 0.99	ร้อยละ 1 – ร้อยละ 1.99	มากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 2

ตัวบ่งชี้ที่ 7.8 มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบในการบริหารความเสี่ยง โดยการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงิน หรือไม่ใช่ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียง และการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า คุณค่า) ให้ระดับความเสี่ยง และขนาดของความเสียหายที่เกิดขึ้นในอนาคตให้อยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ โดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมายขององค์กรตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงระดับสถาบัน โดยองค์ประกอบของคณะกรรมการ ควรมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของสถาบัน
2. การระบุความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง ควรประกอบด้วยความเสี่ยงที่ครอบคลุมในด้านต่างๆ ดังนี้
ความเสี่ยงด้านงบประมาณ
ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์
ความเสี่ยงด้านนโยบาย
ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน
ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
3. การจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง สามารถพิจารณาจากมิติของโอกาส และผลกระทบจากสูงมายังต่ำ เพื่อกำหนดมาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเป้าหมายองค์กรได้ง่ายขึ้น
4. มาตรการหรือแผนการจัดการความเสี่ยงเพิ่มเติม สามารถใช้แนวคิดของ 4T เข้ามาช่วย คือ
Take : ยอมรับ Treat : ลดหรือควบคุม Transfer : โอน หรือ กระจาย Terminate : หยุดหรือหลีกเลี่ยง
5. สามารถบูรณาการความเสี่ยงและระบบการควบคุมภายใน เพื่อใช้ประโยชน์ในการควบคุมหรือลดโอกาสของความสูญเสียทั้งในแง่โอกาสและผลกระทบได้

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษาและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษาของสถาบัน ตลอดจนหลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับและแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงานหรือคณะกรรมการผู้รับผิดชอบหลัก ยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ พร้อมเป้าหมายของสถาบัน
4. รายงานการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยงที่จะส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลว หรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมาย ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจสูงสุดของสถาบัน รายงานการจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง รายงานขั้นตอนหรือรายละเอียดการดำเนินงานตามแผน รายงานผลการวิเคราะห์ความเสี่ยง ปัจจัยเสี่ยง และผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติงานของสถาบัน เอกสารการประเมินผลการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยง โดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของสถาบันร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน โดยผู้บริหารระดับสูงต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายหรือแนวทางในการบริหารความเสี่ยง
2. มีการวิเคราะห์และระบุปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารงาน และจัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยง
3. มีการจัดแผนบริหารความเสี่ยง โดยแผนดังกล่าวต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการในการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรทุกระดับในด้านการบริหารความเสี่ยงและการดำเนินการแก้ไข ลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม
4. มีการดำเนินการตามแผนบริหารความเสี่ยง
5. มีการสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยง ตลอดจนมีการกำหนดแนวทางและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนบริหารความเสี่ยง โดยได้รับความเห็นชอบจากผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3-4 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.9 ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กร สู่ระดับบุคคล หมายถึง ความสำเร็จที่สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีระบบประเมินผลการดำเนินงานภายใน โดยจะต้องจัดให้มีระบบในการถ่ายทอดเป้าประสงค์ ตัวบ่งชี้ ตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ กำหนดเป็นตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานและเป้าหมายในระดับหน่วยงานจนถึงระดับบุคคล และจัดทำคำรับรองการปฏิบัติงานรวมถึงจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันได้จัดทำแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลและแผนงานการประเมินผลภายในสถาบันอุดมศึกษา
2. หลักฐานแสดงการทบทวนวิสัยทัศน์ และประเด็นยุทธศาสตร์
3. หลักฐานแสดงการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า
4. หลักฐานแสดงถึงการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมาย และการจัดทำคำรับรองระหว่างผู้บริหารระดับสถาบันกับผู้บริหารระดับคณะ
5. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงระบบการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมาย
6. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงการดำเนินการตามระบบติดตามและประเมินผลที่กำหนดไว้ได้ครบถ้วนและสม่ำเสมอ
7. บันทึกหรือรายงานสรุปผลการดำเนินงาน
8. หลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงกิจกรรมที่มีการประเมินผลการดำเนินงาน และมีผลคะแนนที่ได้จากการประเมินผลการดำเนินงานดังกล่าว
9. หลักฐานที่แสดงถึงหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรสิ่งจูงใจ โดยมีการนำผลการประเมิน ผลการดำเนินงานมาใช้ประกอบการพิจารณาจัดสรรสิ่งจูงใจ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดแนวทางการดำเนินการในการประเมินผลภายในสถาบัน
2. มีแผนงานการประเมินผลภายในสถาบัน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามพันธกิจและยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน
4. มีการจัดทำ Strategy Map ของหน่วยงานในระดับคณะหรือเทียบเท่า โดยกำหนดเป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานให้เชื่อมโยงกับเป้าประสงค์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบัน
5. มีการยืนยันวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์ของสถาบันอุดมศึกษาในระดับคณะหรือเทียบเท่า
6. มีระบบในการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรองของผู้บริหารระดับต่าง ๆ
7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายตามคำรับรอง
8. มีการนำผลการประเมินผลการดำเนินงานของผู้บริหารไปเชื่อมโยงกับระบบการสร้างแรงจูงใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-7 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ :

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันการศึกษา โดยปกติแหล่งเงินทุนของสถาบันการศึกษาได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้ เช่น ค่าเล่าเรียนของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันการศึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันการศึกษาภายหลังจากหักงบดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถานศึกษาที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงินและงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการวางแผนกลยุทธ์ทางการเงิน มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงาน โดยพิจารณาจากทุกแหล่งเงินทุน ทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้จากค่าบำรุงการศึกษา รวมทั้งรายได้อื่นๆ ที่สถาบันได้รับ มีการนำเงินรายได้ไปจัดสรรอย่างเป็นระบบ มีระบบฐานข้อมูลทางการเงิน แยกค่าใช้จ่ายตามหมวดต่างๆ มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีการนำระบบโปรแกรมสามมิติด้านการเงินมาใช้รวมทั้งมีผู้ตรวจสอบการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องสามารถทราบข้อมูลค่าใช้จ่ายทั้งหมดทั้งด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการพัฒนาบุคลากร เช่น ค่าใช้จ่ายในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศแก่นักศึกษา ค่าใช้จ่ายในการวิจัย ค่าใช้จ่ายของสถาบันในการบริการวิชาการ วิชาชีพ ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรมต้องบ่งชี้ดำเนินการ สิ้นทรัพย์สินถาวรต่อนักศึกษา งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อนักศึกษา ระดับความสำเร็จของการประหยัด

งบประมาณ รายจ่ายลงทุน ค่าใช้จ่ายด้านไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง งบประมาณที่ประหยัดได้ ร้อยละเงินเหลือจ่ายสุทธิต่องบประมาณดำเนินการ และต้นทุนต่อหน่วยผลผลิตรายหลักสูตร

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินของสถาบันที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจของสถาบันในทุกๆ ด้าน ทั้งการผลิตบัณฑิต งานวิจัย การบริการวิชาการและการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งส่งเสริมยุทธศาสตร์ของสถาบันให้เป็นไปตามเป้าหมาย

2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน ทั้งในส่วนของจัดหาแหล่งเงิน วิธีการที่ได้มาซึ่งแหล่งเงิน รวมทั้งวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้

3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงิน เพื่อให้สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลาและสามารถนำข้อมูลให้แต่ละหน่วยงานนำมาใช้ในการบริหาร และการตัดสินใจ

4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่แสดงถึงสถานะทางการเงินของสถาบัน สามารถปิดงบบัญชีได้อย่างน้อยทุก 6 เดือน และเสนอข้อมูลให้ผู้บริหารเพื่อใช้ในการตัดสินใจในภาพรวมขององค์กร รวมทั้งการนำเสนอรายงานฐานะทางการเงินให้สภาสถาบันทราบอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

5. รายงานทางการเงิน สามารถบ่งชี้ถึงข้อมูลทางการเงินทุกด้านที่แสดงถึงประสิทธิภาพของการบริหารจัดการของสถาบัน

6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก เพื่อตรวจ ติดตามการใช้จ่ายเงินของทุกหน่วยงานย่อย ให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะแก่หน่วยงานย่อย รวมทั้งเสนอผลการตรวจสอบภายในและภายนอกให้คณะผู้บริหารของสถาบัน

7. ผู้บริหารระดับสูงให้ความสำคัญกับรายงานทางการเงิน และข้อเสนอแนะของหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ตลอดจนข้อเสนอแนะอื่นๆ จากสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาหาแนวทางปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนยุทธศาสตร์สถาบันอุดมศึกษา และแผนยุทธศาสตร์ทางการเงินของสถาบัน
2. งบประมาณประจำปีของสถาบัน
3. แหล่งของงบประมาณรายได้จากแหล่งต่างๆ
4. การจัดสรรงบประมาณ ค่าใช้จ่ายให้กับหน่วยงาน
5. วิธีการใช้เงิน การบันทึกบัญชี การติดตามผลการใช้เงินของหน่วยงาน
6. ผลจากการจัดทำระบบบัญชีสามมิติของสถาบัน
7. ฐานข้อมูลทางการเงินของสถาบัน
8. รายงานทางการเงินของสถาบัน และการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการตัดสินใจ

9. การคิดค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา ต้นทุนผลผลิต
10. รายงานฐานะทางการเงินต่อสภาสถาบัน และข้อเสนอแนะจากสภาสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของสถาบันให้เป็นไปตามเป้าหมาย
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงิน แผนการจัดสรร และการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้
3. มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลทางการเงินที่ผู้บริหารสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจและวิเคราะห์สถานะทางการเงิน
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย และวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอก ทำหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่สถาบันกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมาย และนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1.1 ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการและวิชาชีพเพื่อสังคมต่ออาจารย์ประจำ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้กับทุกโครงการ/กิจกรรมในการบริการวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชน สังคม โดยไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ ต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการบริการวิชาการและวิชาชีพ

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

คำนวณมาจาก :

$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายและมูลค่าของสถาบันในการบริการวิชาการเพื่อสังคมในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น}}$
--

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 6,499 บาท/คน	6,500 – 9,999 บาท/คน	$\geq 10,000$ บาท/คน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชน หรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. มูลค่าที่เกิดขึ้นจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ให้บริการทางวิชาการ และวิชาชีพแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา รวมทั้งค่าวัสดุอุปกรณ์และค่าแรงงานที่ใช้เพื่อประกอบการให้บริการวิชาการในปีการศึกษานั้น
3. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1.2 รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันต่ออาจารย์ประจำ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

จำนวนรายรับหลังจากหักต้นทุนในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่สามารถนำผลลัพธ์กลับสู่องค์กรในนามสถาบันหรือคณะวิชา/หน่วยงานในสังกัดของสถาบัน ต่ออาจารย์ประจำ ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

แหล่งที่มาของรายรับ ได้แก่

1. จากกิจกรรม/โครงการที่ดำเนินการบริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบัน หรือคณะวิชา/หน่วยงานในสังกัดของสถาบัน (สถาบันเป็นผู้จัด)
2. จากการหักเป็นค่า Over charge จากโครงการที่ผ่านสถาบัน (คณาจารย์ของสถาบันได้รับงบประมาณภายนอกให้ดำเนินการ)

คำนวณมาจาก :

รายรับของสถาบันในการให้บริการวิชาการและวิชาชีพในนามสถาบันในปีการศึกษานั้น
จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 14,999 บาท/คน	15,000 – 19,999 บาท/คน	≥ 20,000 บาท/คน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนเงินที่สถาบันได้รับจากการให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา
2. จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้นับอาจารย์ประจำเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

หมายเหตุ - ไม่นับรวมรายได้จากการจัดการเรียนการสอนภาคพิเศษ หรือการศึกษาเพื่อปวงชน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1.3 ร้อยละของค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้ในการอนุรักษ์พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะ และวัฒนธรรมต้องบ่งบ่งดำเนินการ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : บ่งชี้เข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่สถาบันใช้ไปเพื่อการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมเทียบกับงบดำเนินการ

ค่าใช้จ่าย (in-cash) หมายถึง ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในรูปของตัวเงินที่ใช้ในการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มูลค่า (in-kind) หมายถึง ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากบริการที่สถาบันจัดให้ เช่น ค่าตอบแทนวิทยากรที่เป็นบุคลากรของสถาบัน ค่าใช้อุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น

งบดำเนินการ หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจากทั้งสองแหล่ง คือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน) ทั้งนี้ให้คิดตามปีการศึกษา

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{จำนวนค่าใช้จ่ายและมูลค่าใช้จ่ายเป็นตัวเงินที่เกิดขึ้นในการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ใช้เพื่อการอนุรักษ์ พัฒนา และสร้างเสริมเอกลักษณ์ศิลปะและวัฒนธรรมในปีการศึกษานั้น}}{\text{งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
0.01 – 0.49% ของงบดำเนินการ	0.50 – 0.99 % ของงบดำเนินการ	≥ 1 % ของงบดำเนินการ

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. จำนวนค่าใช้จ่ายที่สถาบันใช้ไปในการอนุรักษ์ พัฒนาและเสริมสร้างเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรม ให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนหรือสังคมในแต่ละปีการศึกษา

2. ค่าใช้จ่ายที่ได้จากการคำนวณเป็นจำนวนเงินเทียบเคียงจากการที่อาจารย์ประจำของสถาบันได้ใช้เพื่ออนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปะและวัฒนธรรมในแต่ละปีการศึกษา
3. งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น

หมายถึง :

1. นับเฉพาะโครงการที่ไม่เรียกเก็บเงินใดๆ จากผู้รับบริการ
2. นับค่าใช้จ่ายและมูลค่าที่ใช้จริง ไม่ใช่ที่ตั้งงบประมาณ
3. นับเฉพาะโครงการที่สถาบันพิจารณาเห็นชอบให้ดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1.4 สิ้นทรัพย์ถาวรต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า) (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การแสดงให้เห็นถึงเสถียรภาพทางการเงินและศักยภาพด้านทรัพยากรการเงินของสถาบันในระยะยาว สิ้นทรัพย์ถาวร หมายถึง สิ้นทรัพย์ที่สถาบันครอบครองในฐานะนิติบุคคลตามกฎหมาย โดยจัดเป็นประเภทย่อย 3 ประเภท คือ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน ซึ่งโดยทั่วไปแล้วสิ้นทรัพย์ถาวรจะแสดงถึงการจัดสรรเงินของสถาบันที่จะนำไปใช้จ่ายในหมวดครุภัณฑ์และการก่อสร้างอาคาร

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าให้นับรวมทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และระดับปริญญาเอก

คำนวณมาจาก :

สิ้นทรัพย์ถาวรในปีงบประมาณนั้น
จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ในปีงบประมาณนั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 64,999 บาท/คน	65,000 – 99,999 บาท/คน	≥ 100,000 บาท/คน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. สิ้นทรัพย์ถาวรจำแนกตามค่านิยาม ได้แก่ ครุภัณฑ์ อาคารสถานที่ และที่ดิน
2. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าในปีงบประมาณนั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1.5 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา (เต็มเวลาเทียบเท่า) (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาสำหรับใช้ในการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

เกณฑ์ปกติของค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า

1. วิทยาศาสตร์สุขภาพ
  - แพทยศาสตร์ = 395,208 บาทต่อคน
  - เภสัชศาสตร์ = 127,152 บาทต่อคน
  - ทันตแพทยศาสตร์ = 327,426 บาทต่อคน
  - พยาบาลศาสตร์ = 102,880 บาทต่อคน
  - เทคนิคการแพทย์/สาธารณสุขศาสตร์/สหเวชศาสตร์ = 119,905 บาทต่อคน
2. วิทยาศาสตร์กายภาพ 66,338 บาทต่อคน
3. วิศวกรรมศาสตร์ 70,312 บาทต่อคน
4. สถาปัตยกรรมศาสตร์ 71,394 บาทต่อคน
5. เกษตรศาสตร์ 109,910 บาทต่อคน
6. บริหารธุรกิจฯ 62,532 บาทต่อคน
7. ครุศาสตร์ 90,610 บาทต่อคน
8. สังคมศาสตร์ 45,457 บาทต่อคน

คำนวณมาจาก :

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีงบประมาณนั้น}}{\text{จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ในปีงบประมาณนั้น}}$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
$\geq +10\%$ หรือ $\leq -10\%$ ของเกณฑ์	5 ถึง 9.99% และ -5 ถึง (-9.99)% ของเกณฑ์	(-4.99) ถึง 4.99% ของเกณฑ์

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในปีงบประมาณนั้น จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา
2. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ในปีงบประมาณนั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1.6 ร้อยละของเงินเหลือจ่ายสุทธิต้องบดำเนินการ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

รายได้ทั้งหมดของสถาบันภายหลังจากหักจากงบดำเนินการทั้งหมดออกแล้ว โดยแสดงในรูปของร้อยละของงบดำเนินการ เป็นการแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารจัดการด้านการเงินของสถาบันอุดมศึกษา และใช้บ่งบอกเสถียรภาพทางการเงินและศักยภาพด้านทรัพยากรการเงินของสถาบันในระยะยาว ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

งบดำเนินการ ได้แก่ ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{เงินเหลือจ่ายสุทธิในปีงบประมาณนั้น}}{\text{งบดำเนินการในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 ถึง 4% ของงบดำเนินการ	+5 ถึง 9 % หรือ > 15% ของงบดำเนินการ	+ 10 ถึง 15 % ของงบดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1.7 งบประมาณสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศ และต่างประเทศต่ออาจารย์ประจำ (สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

จำนวนเงินที่สถาบันจัดสรรเพื่อพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ นับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อด้วย

เงินที่สถาบันจัดสรรเพื่อพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่เงินที่ใช้เพื่อ

1. การส่งบุคลากรไปศึกษาต่อ
2. การส่งบุคลากรไปอบรม หรือดูงาน
3. การฝึกอบรมที่สถาบันจัดขึ้นเอง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพของอาจารย์

การคิดร้อยละตัวบ่งชี้ : คำนวณมาจาก

$$\frac{\text{เงินจัดสรรสำหรับการพัฒนาอาจารย์ทั้งในประเทศและต่างประเทศในปีการศึกษานั้น}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำในปีการศึกษานั้น}} \times 100$$

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 6,499 บาท/คน	6,500 – 9,999 บาท/คน	≥ 10,000 บาท/คน

ตัวบ่งชี้ที่ 8.1.8 ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศต่อนักศึกษา
(สมศ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาใช้เพื่อพัฒนาระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศที่ใช้เพื่อการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด ได้แก่ งบดำเนินการและงบลงทุนที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ อุปกรณ์ โปรแกรม และครุภัณฑ์คอมพิวเตอร์อื่นๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบและเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการค้นคว้าของนักศึกษา ค่าจ้างบุคลากร และค่าเสื่อมราคาต่อจำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES)

ตัวบ่งชี้นี้บ่งบอกถึงสภาพความพร้อมเพียงของเครื่องมือในการสนับสนุนการเรียนการสอน การเรียนรู้ด้วยตนเองว่าเหมาะสมพอเพียงหรือไม่ อย่างไร ซึ่งย่อมส่งผลกระทบต่อกระบวนการจัดการเรียนการสอน และคุณภาพของผลผลิตโดยตรง

งบดำเนินการ หมายถึง งบหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย ค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค เงินอุดหนุน และค่าเสื่อมราคา โดยไม่รวมงบลงทุน (งบครุภัณฑ์ ที่ดิน สิ่งก่อสร้าง) งบดำเนินการคิดจากทั้งสองแหล่ง คือ จากงบประมาณแผ่นดินและงบเงินรายได้ (เงินนอกงบประมาณแผ่นดิน) ทั้งนี้ให้คิดตามปีงบประมาณ

ค่าใช้จ่ายทั้งหมด หมายถึง งบดำเนินการและงบลงทุน ที่เกี่ยวกับ

- การจัดซื้อหนังสือ วารสาร สิ่งพิมพ์ สื่อมัลติมีเดีย
- การพัฒนาระบบสารสนเทศ ซอฟต์แวร์ และฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์เพื่อการสืบค้นและการศึกษา
- วัสดุ อุปกรณ์ ครุภัณฑ์การศึกษา เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในระบบห้องสมุด และศูนย์สารสนเทศ (กรณีของครุภัณฑ์ให้ใช้ค่าเสื่อมราคา)
- ค่าใช้จ่ายในการปรับปรุงอาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ
- ค่าจ้างบุคลากร

คำนวณมาจาก :

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่ใช้ในระบบห้องสมุด คอมพิวเตอร์ และศูนย์สารสนเทศในปีงบประมาณนั้น

จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า ในปีงบประมาณนั้น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
1 – 3,999 บาท/คน	4,000 – 5,999 บาท/คน	≥ 6,000 บาท/คน

ข้อมูลที่ต้องการ :

1. งบดำเนินการและงบลงทุนที่ใช้ในการจัดซื้อระบบ อุปกรณ์ โปรแกรม และครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์อื่นๆ ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการพัฒนาระบบและเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอน และการค้นคว้าของนักศึกษา ค่าจ้างบุคลากร และค่าเสื่อมราคา
2. จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) ในปีงบประมาณนั้น

ตัวบ่งชี้ที่ 8.2 มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารงานโดยบูรณาการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ทั้งภายในและภายนอกสถาบันให้เกิดประโยชน์สูงสุด แสดงให้เห็นถึงกลยุทธ์การบริหารงานที่สอดคล้องกับสถานการณ์ในโลกยุคปัจจุบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกันของสถาบันพร้อมเป้าหมาย และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการบริหารการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกันของสถาบัน ตลอดจน หลักเกณฑ์ ประกาศ กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกันของ สถาบัน เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายผู้รับผิดชอบ รายงานการประชุมของทีมงานหรือคณะกรรมการ ผู้รับผิดชอบหลัก รายงานผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรร่วมกันของสถาบัน ระบบฐานข้อมูลทรัพยากรกลางที่เชื่อมโยงทุกหน่วยงาน รายงานการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ ทรัพยากรร่วมกัน

แนวทางปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันกำหนดนโยบายการบริหารทรัพยากรของสถาบันรวมทั้งการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกร่วมกัน
2. สถาบันกำหนดกลไกการดำเนินงานบริหารและใช้ทรัพยากรร่วมกันที่เป็นรูปธรรม อาทิ การแต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและดำเนินงาน การจัดทำแผนการใช้ทรัพยากร
3. สถาบันจัดให้มีระบบฐานข้อมูลทรัพยากรเชื่อมโยงทั้งสถาบันและสามารถเรียกใช้ได้อย่างคล่องตัว
4. มีระบบการติดตามประเมินผลการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีคณะกรรมการวิเคราะห์ความต้องการการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
2. มีผลการวิเคราะห์ความต้องการในการใช้ทรัพยากรของสถาบัน
3. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นในสถาบัน
4. มีแผนการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่นนอกสถาบัน
5. มีผลการประหยัดงบประมาณที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรร่วมกันกับหน่วยงานอื่น

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ :

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบัน โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่องและมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษา (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของสถาบันตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งสถาบันการศึกษาต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ ประเมินและพัฒนาคำดำเนินงานของสถาบันให้เป็นที่ไปตามนโยบาย เป้าประสงค์และระดับคุณภาพตาม มาตรฐานที่กำหนดโดยสถาบันและโดยหน่วยงานต้นสังกัดตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ถือว่าการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่าง ต่อเนื่อง เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มี คุณภาพ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. สถาบันจัดให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการบริหารการศึกษา โดยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
2. มีการกำหนดมาตรฐาน ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตลอดจนสอดคล้องกับเอกลักษณ์ของสถาบัน โดยตัวบ่งชี้ที่ พัฒนาขึ้นต้องครอบคลุมปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพอย่างครบถ้วน ทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ตลอดจนเป็นตัวบ่งชี้ที่สามารถรองรับการประเมินภายนอกโดยหน่วยงานต่างๆ
3. มีการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่สมบูรณ์ทั้งการตรวจติดตาม การดำเนินงาน การ ประเมินคุณภาพ การปรับปรุงพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินทั้งภายในและภายนอกจนเป็นวัฒนธรรม องค์การ

4. มีระบบสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบฐานข้อมูล และมีการส่งเสริม สนับสนุนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันและหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง โดยการสนับสนุนจากสภาสถาบันและผู้บริหารทุกระดับ

2. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ การบริหารงานด้านการประกันคุณภาพของสถาบัน ตั้งแต่การควบคุม ติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ตลอดจนระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

3. ข้อมูลและสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประกันคุณภาพ เช่น คำสั่งแต่งตั้งหรือมอบหมายหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบ คู่มือการประกันคุณภาพของสถาบัน ฐานข้อมูลที่ใช้ในการประกันคุณภาพ หลักฐานการส่งเสริม สนับสนุนระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาให้เข้มแข็งและเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารงาน โดยการมีส่วนร่วมของประชาคม ข้อมูลหรือหลักฐานการจัดสรรทรัพยากรสนับสนุน กระบวนการจัดการความรู้เรื่องการประกันคุณภาพของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบาย และผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
3. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ปี นับรวมปีที่มีการติดตาม)
5. มีการนำผลการประเมินคุณภาพมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน
6. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ร่วมกันทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน
7. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานทั้งภายใน และภายนอกสถาบัน

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 5 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สถาบันอุดมศึกษา มีการดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อส่งเสริมการประกันคุณภาพของสถาบันให้เข้มแข็ง รวมทั้งจัดระบบให้ทุกกิจกรรมหรือโครงการของนักศึกษา มีการประกันคุณภาพทุกกิจกรรม หรือโครงการ

แนวปฏิบัติที่ดี :

1. มีระบบและกลไกในการสร้างความรู้ความเข้าใจและทักษะด้านการประกันคุณภาพให้กับนักศึกษา
2. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพของสถาบัน
3. มีระบบและกลไกส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านประกันคุณภาพ กระบวนการคุณภาพ เช่น 5 ส PDCA ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา
4. การติดตามประเมินผลและพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษา และที่นักศึกษามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. แผนงานการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน และหลักฐานการดำเนินงานตามแผน ตลอดจนการประเมินและปรับปรุง
2. โครงการส่งเสริมให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและนำไปใช้ในกิจกรรมนักศึกษาและมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ตลอดจนระเบียบข้อบังคับ มาตรการและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
2. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา
3. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย
4. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา
5. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน
6. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการและในส่วนที่

นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของหน่วยงาน

7. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 4 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 4-5 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 6 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.3 ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน (สกอ.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน วัดจากผลการดำเนินงานตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่กำหนดขึ้นทั้งในระดับสถาบันและหน่วยงานย่อย ตลอดจนจนถึงในองค์การนักศึกษา ทั้งนี้โดยมีการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน มีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องและมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพระหว่างบุคคลและหน่วยงาน ตลอดจนมีนวัตกรรมหรือมีแบบอย่างที่ดีในการประกันคุณภาพการศึกษา

ข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้ประเมิน :

1. รายงานการตรวจติดตามภายในสถาบันทุกระดับ
2. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน
3. รายงานความเปลี่ยนแปลงอันสืบเนื่องมาจากการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
4. นวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สถาบันพัฒนาขึ้นหรือการปฏิบัติที่เป็นเลิศหรือการเป็นแหล่งอ้างอิงของหน่วยงานอื่นๆ ตลอดจนผลการพัฒนาหรือมูลค่าเพิ่ม (Value added) จากการประกันคุณภาพภายใน
5. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่มีต่อการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
6. รายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพบัณฑิต คุณภาพงานวิจัย ประสิทธิภาพของการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบัน

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
2. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน
3. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนภายในเวลาที่กำหนด
4. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง
5. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อการเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและสถาบันอื่น ๆ

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 3 ข้อแรก	มีการดำเนินการอย่างน้อย 4 ข้อแรก

ตัวบ่งชี้ที่ 9.3.1 ระดับคุณภาพของสถาบันจากผลการประเมิน สมศ. (ก.พ.ร.)

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของสถาบันจากผลการประเมินของ สมศ. หมายถึง การที่สถาบันอุดมศึกษาผ่านการประเมินของ สมศ. และได้รับการรับรองมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับสถาบันและกลุ่มสาขาวิชา

เกณฑ์การประเมิน : ระดับ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ผลประเมินรอบที่ 2 ของ สมศ. ระดับ สถาบันอยู่ในช่วง 1.00 – 1.50	ผลประเมินรอบที่ 2 ของ สมศ. ระดับ สถาบันอยู่ในช่วง 1.51 – 2.50	ผลประเมินรอบที่ 2 ของ สมศ. ระดับ สถาบันอยู่ในช่วง 2.51 – 3.50	ผลประเมินรอบที่ 2 ของ สมศ. ระดับ สถาบันอยู่ในช่วง 3.51 – 4.50	ผลประเมินรอบที่ 2 ของ สมศ. ระดับ สถาบันอยู่ในช่วง 4.51 – 5.00

ข้อมูลที่ต้องการ :

หลักฐานที่แสดงว่าสถาบันอุดมศึกษาได้รับการประเมินมาตรฐานคุณภาพจากผลการประเมินของ สมศ. ในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่ 2

ตัวอย่างการเขียนรายงานการประเมินตนเอง

การเขียนรายงานการประเมินตนเอง ประกอบด้วย

ส่วนประกอบตอนต้น	ปก คำนำ สารบัญ
------------------	----------------------

ส่วนประกอบตอนกลาง	ส่วนที่ 1 (ข้อมูลเบื้องต้น) ส่วนที่ 2 (ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพ)
-------------------	--

ส่วนประกอบตอนท้าย	ภาคผนวก
-------------------	---------

ตัวอย่างปก

รายงานการประเมินตนเอง
(Self Assessment Report : SAR)

ของ

โปรแกรมวิชา/คณะ/ศูนย์/สำนัก/สถาบัน.....

เพื่อรับการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

ประจำปีการศึกษา 2550

ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2550 – วันที่ 31 พฤษภาคม 2551

รายงานวันที่ 1 มิถุนายน 2551

คำนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐาน และกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ..... มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จึงนำระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาใช้ในการบริหารจัดการและปฏิบัติงาน ตั้งแต่ ปีการศึกษา ..... มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา และ ปีการศึกษา 2550 จัดทำรายงานการประเมินตนเอง (SAR) ตามองค์ประกอบคุณภาพและตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อการประเมินและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายใน และเตรียมความพร้อมรับการประเมินคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นทางการ

รายงานการประเมินตนเอง (SAR) ของ ..... จัดทำสำหรับการประเมินคุณภาพภายในอย่างเป็นทางการ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2550 ถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2551 เป็นรายงานที่เสนอข้อมูลจำนวน 9 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และ แผนดำเนินการ องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ และ องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ลายเซ็นหัวหน้าหน่วยงาน

(ชื่อ – นามสกุลเต็มของหัวหน้าหน่วยงาน)

ตำแหน่งของหัวหน้าหน่วยงาน

วันที่ 1 มิถุนายน 2551

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของ.....

ส่วนที่ 2 ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพ

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนงานดำเนินการ

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา

สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

สรุปผลการประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน และแนวทางปรับปรุงพัฒนา

ภาคผนวก

สรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในปีการศึกษา 2549

สรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอก โดย สมศ. รอบสอง

เอกสารการติดตามประเมินผลต่างๆ

ข้อมูลพื้นฐานประจำปีการศึกษา 2550

รายชื่อคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

รายชื่อกรรมการประกันคุณภาพการศึกษา

คำสั่งที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 1

ข้อมูลเบื้องต้นของ.....

- ๑ ประวัติความเป็นมาและสภาพปัจจุบัน
- ๑ ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ และแผนงาน
- ๑ โครงสร้างการบริหารงาน
- ๑ หลักสูตรและสาขาที่เปิดสอน
- ๑ ข้อมูลบุคลากร
- ๑ ข้อมูลนักศึกษา
- ๑ งบประมาณ
- ๑ ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
- ๑ การบริหารหลักสูตร
- ๑ คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
- ๑ อาคารสถานที่
- ๑ องค์ประกอบคุณภาพ
- ๑ สรุปผลการปรับปรุงตามผลการประเมินในรอบปีที่ผ่านมา และเป้าหมายในปีปัจจุบัน
- ๑ ฯลฯ

ตัวอย่างการเขียนผลการดำเนินงาน

ส่วนที่ 2

ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพ

ผลการดำเนินงานและผลการประเมินคุณภาพการศึกษาเทียบกับเกณฑ์ และเทียบกับเป้าหมาย จุดแข็ง/จุดอ่อน และแนวทางการพัฒนาปรับปรุงแต่ละตัวบ่งชี้

.....มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม รายงานผลการดำเนินงานจริง ประเมินคุณภาพตนเองตามเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งวิเคราะห์จุดแข็ง/จุดอ่อน และแนวทางการพัฒนาปรับปรุงตามตัวบ่งชี้แต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนการดำเนินการ

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 : มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีให้สอดคล้องกันและกัน และสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบัน ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และกำหนดเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน
4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ
5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้งและรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบัน
6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
7. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการไม่ครบ 5 ข้อแรก	มีการดำเนินการ 5-6 ข้อแรก	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ผลการดำเนินงาน :

ในปีงบประมาณ 2549 มหาวิทยาลัยฯ มีผลงานผ่านระดับ 7 ตามเกณฑ์มาตรฐาน สกอ. คือ

1. มีการกำหนดปรัชญา ปณิธาน (1.1.1) และทบทวนความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของมหาวิทยาลัยฯ ก่อนนำไปใช้ในปีงบประมาณ 2549 (1.1.2) โดยใช้การประชุมปฏิบัติการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ตัวแทนคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ (1.1.3) แล้วเผยแพร่ให้คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ (1.1.4) นักศึกษา (1.1.5) และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบทั่วกัน (1.1.6)

2. คณะกรรมการจัดทำและพัฒนากลยุทธ์ ได้วิเคราะห์ จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threats) (1.2.1) แล้วนำมาพัฒนาและกำหนดกลยุทธ์ (strategy) วิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) วัตถุประสงค์ (objective) (1.2.2) และแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย (1.2.3) ให้สอดคล้องกันและกัน ชัดเจน และครอบคลุมภารกิจการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (1.2.4) โดยนำเข้าแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ในที่ประชุมปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร ตัวแทนคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ (1.2.5)

จากนั้น คณะกรรมการนำกลยุทธ์มาจัดทำเป็นแผนดำเนินการในระดับคณะวิชา โปรแกรม กอง สำนัก สถาบัน (1.2.6) โดยใช้การประชุมปฏิบัติการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ตัวแทนคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ (1.2.7) โดยร่วมกันกำหนดเป้าหมาย (target) ของตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนของแต่ละปีการศึกษา/ปีงบประมาณ อิงตามวิสัยทัศน์และความหมายของ สกอ. สมศ. ก.พ.ร. (1.2.8)

คณะกรรมการจัดทำและพัฒนากลยุทธ์ ได้วิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ (strategy) และแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย กับภารกิจหลักของสถาบัน (1.2.9) หลักการอุดมศึกษาทั้งความเป็นเลิศทางวิชาการ (academic excellence) เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) และความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ (autonomous) (1.2.10) มาตรฐานการศึกษาของชาติ (1.2.11) มาตรฐานการอุดมศึกษา (1.2.12) ยุทธศาสตร์ของชาติ (1.2.13) และแผนพัฒนาของชาติ (1.2.14)

3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้หลัก (KPI) และตัวบ่งชี้ (PI) ของการดำเนินงานโดยผนวกใช้ตัวบ่งชี้ของ สกอ. สมศ. ก.พ.ร. และตัวบ่งชี้ที่พัฒนาเป็นเครื่องชี้ผลงานขีดความสามารถและศักยภาพในการแข่งขันและเทียบเคียงกับสถาบันชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ (1.3.1) และกำหนดเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนทุกภารกิจทั้งการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (1.3.2)

4. มีการดำเนินการตามแผนของภารกิจการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้ร้อยละ 98.8, 85.4, 92.5 และ 94.6 ของโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน ตามลำดับ (1.4.1)

5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานอิงตามตัวบ่งชี้ (1.5.1) ประเมินผลการดำเนินงานในที่ประชุมคณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติภายใน 2 สัปดาห์หลังสิ้นไตรมาส (1.5.2) และเสนอรายงานผลการติดตามเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยฯ ภายในเดือนเมษายน และตุลาคม 2549 (1.5.3) และเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ ในเดือนพฤษภาคม และพฤศจิกายน 2549 (1.5.4)

6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ในที่ประชุมคณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติ ภายใน 4 สัปดาห์ หลังสิ้นไตรมาส (1.6.1) และเสนอรายงานผลการติดตามเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยฯ ภายในเดือนเมษายน และ

ตุลาคม 2549 (1.6.2) และเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ ในเดือนพฤษภาคม และพฤศจิกายน 2549 (1.6.3)

7. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานในที่ประชุมร่วมของคณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติ และคณะกรรมการจัดทำและพัฒนากลยุทธ์ (1.7.1) และเสนอรายงานผลการติดตามเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย (1.7.2) และเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย (1.7.3)

ผลการประเมินตนเองเทียบกับเกณฑ์ ของ สกอ. :

ตัวบ่งชี้	หน่วยวัด	ผลการดำเนินงาน	คะแนนเชิงเกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้ของ สกอ.
1.1	ระดับ	ผ่าน ระดับ 7	3 คะแนน

ผลการประเมินตนเองเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด :

ตัวบ่งชี้	หน่วยวัด	ผลการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2549	เป้าหมายปี การศึกษา 2550	ผลการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2550	การบรรลุเป้าหมาย
1.1	ระดับ		ระดับ 7	ผ่าน ระดับ 7	บรรลุเป้าหมาย

สรุปผลการประเมินตนเอง :

คะแนนเชิงเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ สกอ.	การบรรลุเป้าหมายของสถาบัน
3 คะแนน	บรรลุเป้าหมาย

จุดแข็ง :

แนวทางการพัฒนา :

รายการหลักฐาน :

- 1.1.1 ปรัชญา และปณิธานในคู่มือนักศึกษาระดับปริญญาตรี หน้าที่ 12-13 และในคู่มือนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หน้าที่ 5 – 6
- 1.1.2 เอกสารสรุปผลการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของสถาบันก่อนนำไปใช้ในปีงบประมาณ 2549 ที่นำเสนอเป็นเอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการ
- 1.1.3 สรุปผลการจัดโครงการประชุมปฏิบัติการ “จากกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ สู่การพัฒนาผลงาน” เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ตัวแทนคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่
- 1.1.4 ตัวอย่าง Print –out “FACULTY e-message” ที่ใช้ส่งบันทึกแจ้งเวียนให้คณาจารย์ เพื่อโปรดทราบและเพื่อโปรดพิจารณาเสนอข้อคิดเห็น “เอกสารสรุปผลการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของสถาบัน ก่อนนำไปใช้ในปีงบประมาณ 2549”

- 1.1.5 ตัวอย่าง print-out “STUDENT e-message” ที่ใช้ส่งบันทึกแจ้งเวียนให้นักศึกษาเพื่อโปรดทราบและเพื่อโปรดพิจารณาเสนอข้อคิดเห็น “เอกสารสรุปผลการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของสถาบัน ก่อนนำไปใช้ในปีงบประมาณ 2549”
- 1.1.6 ตัวอย่าง print-out “STAKEHOLDERS e-message” ที่ใช้ส่งบันทึกแจ้งเวียนให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อโปรดทราบ และเพื่อโปรดพิจารณาเสนอข้อคิดเห็น “เอกสารสรุปผลการพิจารณาทบทวนความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของสถาบัน ก่อนนำไปใช้ในปีงบประมาณ 2549”
- 1.2.1 เอกสาร “สรุปผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threats) ของมหาวิทยาลัย ณ เดือนกันยายน 2548” ที่คณะกรรมการจัดทำและพัฒนากลยุทธ์ได้วิเคราะห์ร่วมกับคณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติ และเสนอเป็นเอกสารประกอบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในที่ประชุมปฏิบัติการระหว่างผู้บริหาร ตัวแทนคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่
- 1.2.2 เอกสาร “กลยุทธ์ (strategy) วิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) วัตถุประสงค์ (objective)” ในเล่มแผนกลยุทธ์ หน้าที่ 4-7
- 1.2.3 แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการภารกิจการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ 2549 ของมหาวิทยาลัย
- 1.2.4 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้อง (matrix) ระหว่างกลยุทธ์ (strategy) วิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) วัตถุประสงค์ (objective) เทียบกับแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีแยกตามภารกิจการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในเล่มแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 หน้า 9-13
- 1.2.5 สรุปผลการจัดโครงการประชุมปฏิบัติการ “จากกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ สู่การพัฒนาผลงาน” เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ตัวแทนคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ส่วนที่แสดงสรุปความเห็นของผู้บริหาร ตัวแทนคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ในเรื่องความสอดคล้องระหว่างแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการ
- 1.2.6 แผนดำเนินการของแต่ละคณะวิชา โปรแกรมวิชา กอง สำนัก สถาบัน
- 1.2.7 สรุปผลการจัดโครงการประชุมปฏิบัติการ “จากกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ สู่การพัฒนาผลงาน” เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้บริหาร ตัวแทนคณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ส่วนที่แสดงสรุปผลการจัดทำแผนดำเนินการของแต่ละคณะวิชา โปรแกรมวิชา กอง สำนัก สถาบัน
- 1.2.8 ตารางสรุปเป้าหมาย (target) ตามรายตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนของแต่ละปีการศึกษา/ปีงบประมาณ อิงตามวิสัยทัศน์ และความหมายของ สกอ. สมศ. ก.พ.ร. ในเล่มแผนดำเนินการของมหาวิทยาลัย แต่ละคณะวิชา โปรแกรมวิชา กอง สำนัก สถาบัน
- 1.2.9 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้อง (matrix) ระหว่างกลยุทธ์ (strategy) และแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย เทียบกับภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยในเล่มแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 หน้าที่ 14
- 1.2.10 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้อง (matrix) ระหว่างกลยุทธ์ (strategy) และแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย เทียบกับหลักการอุดมศึกษา ทั้งความเป็นเลิศทางวิชาการ (academic excellence) เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) และความเป็นอิสระในการบริหารจัดการ (autonomous) ในเล่มแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 หน้า 15

- 1.2.11 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้อง (matrix) ระหว่างกลยุทธ์ (strategy) และแผนการดำเนินงาน และแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย เทียบกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ในเล่มแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 หน้าที่ 16
- 1.2.12 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้อง (matrix) ระหว่างกลยุทธ์ (strategy) และแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย เทียบกับมาตรฐานการอุดมศึกษา ในเล่มแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 หน้าที่ 17
- 1.2.13 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้อง (matrix) ระหว่างกลยุทธ์ (strategy) และแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย เทียบกับยุทธศาสตร์ของชาติ ในเล่มแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 หน้าที่ 18
- 1.2.14 ตารางวิเคราะห์ความสอดคล้อง (matrix) ระหว่างกลยุทธ์ (strategy) และแผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปีของมหาวิทยาลัย เทียบกับแผนพัฒนาของชาติ ในเล่มแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 หน้าที่ 19
- 1.3.1 ตารางสรุปตัวบ่งชี้หลัก (KPI) และตัวบ่งชี้ (PI) ของการดำเนินงาน โดยผนวกใช้ตัวบ่งชี้ของ สกอ. สมศ. ก.พ.ร. พร้อมทั้งตัวบ่งชี้ที่พัฒนาเป็นเครื่องชี้ (Lead Indicators) ผลงาน ชีตความสามารถ และศักยภาพในการแข่งขันและเทียบเคียงกับสถาบันชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ ในเล่มแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 หน้าที่ 20 – 22 ของมหาวิทยาลัย
- 1.3.2 เป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ ในตารางสรุปตัวบ่งชี้หลัก (KPI) และตัวบ่งชี้ (PI) ของการดำเนินงาน โดยผนวกใช้ตัวบ่งชี้ของ สกอ. สมศ. ก.พ.ร. พร้อมทั้งตัวบ่งชี้ที่พัฒนาเป็นเครื่องชี้ (Lead Indicators) ผลงาน ชีตความสามารถ และศักยภาพในการแข่งขันและเทียบเคียงกับสถาบันชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ ในเล่มแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 หน้าที่ 20 – 22 ของมหาวิทยาลัย
- 1.4.1 สรุปผลการดำเนินงานโครงการ กิจกรรม เทียบกับโครงการ/กิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2549 ตามภารกิจเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในประเด็น 1. การเสร็จทันเวลา 2. ค่าใช้จ่ายจริงเทียบกับที่ประมาณการ 3. ผู้เข้าร่วมจริงเทียบกับกลุ่มเป้าหมาย 4. การบรรลุผลตามวัตถุประสงค์โครงการ กิจกรรม และ 5. ความเห็นความพึงพอใจของผู้เข้าร่วม/ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ กิจกรรม
- 1.5.1 ตารางสรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ (สังเคราะห์จากผลการกำกับ ติดตาม รายโครงการ กิจกรรม) เทียบกับเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ในตารางสรุปตัวบ่งชี้หลัก (KPI) และตัวบ่งชี้ (PI) ของการดำเนินงาน
- 1.5.2 รายงานการประชุมคณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำแผนไปปฏิบัติ ครั้งที่ 2/2549 วันที่ 10 มกราคม 2549 วาระที่ 2.2 เรื่อง พิจารณาประเมินผลการดำเนินงานตามรายตัวบ่งชี้ พร้อมสรุปความเห็นเพื่อเสนอทบทวนผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threats) ของมหาวิทยาลัย
- รายงานการประชุมคณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำแผนไปปฏิบัติ ครั้งที่ 5/2549 วันที่ 9 เมษายน 2549 วาระที่ 2.3 เรื่อง พิจารณาประเมินผลการดำเนินงานตามรายตัวบ่งชี้ พร้อมสรุปความเห็นเพื่อเสนอทบทวนผลการวิเคราะห์จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threats) ของมหาวิทยาลัย

- 1.5.3 รายงานสรุปผลการติดตามการนำไปปฏิบัติ เล่มที่คณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติสรุปในเดือนมกราคม เมษายน กรกฎาคม และตุลาคม 2549 แล้วเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยฯ ในเดือนเมษายน และตุลาคม 2549
- 1.5.4 รายงานสรุปผลการติดตามการนำไปปฏิบัติ เล่มที่คณะทำงานติดตามประเมินผลการนำไปปฏิบัติสรุปในเดือนมกราคม เมษายน กรกฎาคม และตุลาคม 2549 แล้วเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ ในเดือนพฤษภาคม และพฤศจิกายน 2549
- 1.6.1 รายงานการประชุมคณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติ ครั้งที่ 2/2549 วันที่ 10 มกราคม 2549 วาระที่ 2.4 เรื่อง พิจารณาทบทวนการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต
รายงานการประชุมคณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติ ครั้งที่ 5/2549 วันที่ 9 เมษายน 2549 วาระที่ 2.5 เรื่อง พิจารณาทบทวนการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต
รายงานการประชุมคณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติ ครั้งที่ 7/2549 วันที่ 11 กรกฎาคม 2549 วาระที่ 2.3 เรื่อง พิจารณาทบทวนการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต
- 1.6.2 ข้อเสนอตามผลการพิจารณาทบทวนการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ในเล่มรายงานสรุปผลการติดตามการนำไปปฏิบัติ เล่มที่คณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติสรุปในเดือนมกราคม เมษายน กรกฎาคม และตุลาคม 2549 แล้วเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยฯ ในเดือนเมษายน และตุลาคม 2549
- 1.6.3 ข้อเสนอตามผลการพิจารณาทบทวนการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต ในเล่มรายงานสรุปผลการติดตามการนำไปปฏิบัติ เล่มที่คณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติสรุปในเดือนมกราคม เมษายน กรกฎาคม และตุลาคม 2549 แล้วเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยฯ ในเดือนพฤษภาคม และพฤศจิกายน 2549
- 1.7.1 ร่าง แผนกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงาน ฉบับปรับปรุงเดือนพฤษภาคม 2549 ที่คณะทำงานติดตามและประเมินผลการนำไปปฏิบัติ และคณะกรรมการจัดทำและพัฒนากลยุทธ์ จัดทำตามผลการประเมินและผลการวิเคราะห์ เพื่อเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย
- 1.7.2 แผนกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงาน ฉบับปรับปรุงเดือนพฤษภาคม 2549 ที่เป็นผลจากการพิจารณาโดยที่ประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยฯ เพื่อเสนอเข้าพิจารณาในที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย
- 1.7.3 แผนกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงาน ฉบับปรับปรุงเดือนพฤษภาคม 2549 ที่เป็นผลจากการพิจารณาโดยที่ประชุมสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 : ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

ชนิดตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

เกณฑ์มาตรฐาน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
บรรลุเป้าหมายร้อยละ 60-74	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 75-89	บรรลุเป้าหมายร้อยละ 90-100

ผลการดำเนินงาน :

ในปีงบประมาณ 2549 ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด เท่ากับ 91.2%

ผลการประเมินตนเองเทียบกับเกณฑ์ ของ สกอ. :

ตัวบ่งชี้	หน่วยวัด	ผลการดำเนินงาน	คะแนนอิงเกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้ของ สกอ.
1.2	ร้อยละ	90	3 คะแนน

ผลการประเมินตนเองเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด :

ตัวบ่งชี้	หน่วยวัด	ผลการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2549	เป้าหมายปี การศึกษา 2550	ผลการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2550	การบรรลุเป้าหมาย
1.2	ร้อยละ		85	90	บรรลุเป้าหมาย

สรุปผลการประเมินตนเอง :

คะแนนอิงเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ สกอ.	การบรรลุเป้าหมายของสถาบัน
3 คะแนน	บรรลุเป้าหมาย

จุดแข็ง :

แนวทางการพัฒนา :

รายการหลักฐาน :

- 1.2.1 ตารางสรุปผลการดำเนินงานรายตัวบ่งชี้ (สังเคราะห์จากผลการกำกับ ติดตาม รายโครงการ กิจกรรมตามภารกิจ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม) เทียบกับเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ในตารางสรุปตัวบ่งชี้หลัก (KPI) และตัวบ่งชี้ (PI) ของการดำเนินงาน
- 1.2.2 ตารางสรุปเป้าหมาย (target) ตามรายตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนของแต่ละปี การศึกษาปีงบประมาณ อิงตามวิสัยทัศน์ และความหมายของ สกอ. สมศ. ก.พ.ร. ในเล่มแผนดำเนินการของมหาวิทยาลัย แต่ละคณะวิชา ภาควิชา กอง สำนัก ศูนย์

สรุปผลการประเมินตนเอง องค์ประกอบที่ 1 (เฉพาะ สกอ.)

ตัวบ่งชี้	รายละเอียด	คะแนนการประเมิน (เต็ม 3.00)	การบรรลุเป้าหมาย
1.1	ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	3	บรรลุ
1.2	ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด	3	บรรลุ

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

ตัวบ่งชี้ที่ 7.1 : สถานสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล

ชนิดตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. สถานสถาบัน มีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์และนโยบายของสถาบัน
2. สถานสถาบัน มีการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบันมากกว่าปีละ 2 ครั้ง
3. มีการประชุมคณะกรรมการสถานบัน อย่างต่ำร้อยละ 80 ของแผน ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 โดยมีการส่งเอกสารให้กรรมการสถานบันอย่างน้อย 7 วันก่อนการประชุม
4. สถานสถาบัน จัดให้มีการประเมินผลงานของอธิการบดี หรือผู้บริหารสูงสุด ตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า
5. สถานสถาบันมีการดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการบริหารงานโดยใช้หลัก ธรรมาภิบาลทั่วทั้งองค์กร

เกณฑ์การประเมิน :

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3
มีการดำเนินการ ไม่ครบ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการครบทุกข้อ

ผลการดำเนินงาน :

มีผลการดำเนินงาน 5 ข้อ ตามเกณฑ์มาตรฐาน สกอ. ดังนี้

1. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีบทบาทสำคัญในการกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์และนโยบายของมหาวิทยาลัย เช่น Job Description ของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย (7.1.1) การเข้าร่วมจัดทำกลยุทธ์แผนงาน โครงการ ของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย (7.1.2)

2. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักของสถาบัน มากกว่าปีละ 2 ครั้ง โดยแต่งตั้งคณะทำงาน 4 ชุด (7.2.1) จากนั้นแต่ละชุดเสนอผลการติดตามเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยพร้อมกันในการประชุมเดือนกรกฎาคม 2549 ตุลาคม 2549 มกราคม 2550 เมษายน 2550 โดยแต่ละครั้งได้สรุปเป็นรายงานการติดตามผลการดำเนินงานตามภารกิจหลักทั้งหมด (7.2.2)

3. มีการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัย จำนวน 12 ครั้ง จากที่กำหนดไว้ 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100 ของแผน (7.3.1) ในการประชุมแต่ละครั้งมีกรรมการเข้าร่วมอย่างน้อย 17 คน จากทั้งหมด 20 คน คิดเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 (7.3.2) โดยมีการส่งเอกสารให้กรรมการสภามหาวิทยาลัยอย่างน้อย 7 วัน ก่อนการประชุม (7.3.3)

4. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินผลงานของอธิการบดีตามหลักเกณฑ์ที่ตกลงกันไว้ล่วงหน้า (7.4.1)

5. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยมีการดำเนินงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลและส่งเสริมการบริหารงาน โดยใช้หลักธรรมาภิบาลทั่วทั้งองค์กร เช่น เปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

ผลการประเมินตนเองเทียบกับเกณฑ์ ของ สกอ. :

ตัวบ่งชี้	หน่วยวัด	ผลการดำเนินงาน	คะแนนเชิงเกณฑ์การประเมินตามตัวบ่งชี้ของ สกอ.
7.1	ข้อ		

ผลการประเมินตนเองเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด :

ตัวบ่งชี้	หน่วยวัด	ผลการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2549	เป้าหมายปี การศึกษา 2550	ผลการดำเนินงาน ปีการศึกษา 2550	การบรรลุเป้าหมาย
7.1	ข้อ				

สรุปผลการประเมินตนเอง :

คะแนนเชิงเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้ สกอ.	การบรรลุเป้าหมายของสถาบัน
คะแนน	บรรลุเป้าหมาย

จุดแข็ง/จุดอ่อน :

แนวทางการพัฒนา/แนวทางเสริม :

รายการหลักฐาน :

7.1.1

7.1.2

สรุปผลการประเมินและทิศทางการพัฒนา

จากการรายงานผลการดำเนินงานการประเมินผลตนเอง รวมทั้งการวิเคราะห์จุดแข็ง / จุดอ่อน และแนวทางพัฒนาปรับปรุงของ ..... ตามตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ ในหัวข้อนี้เป็นการสรุปผลการประเมินในภาพรวมของแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ และแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา รวมทั้งสรุปวิธีการเสริมจุดแข็ง ปรับปรุงจุดอ่อน เพื่อคุณภาพการศึกษาที่ดียิ่งขึ้น การจัดการแผนการพัฒนา และการกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต ดังนี้

สรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพเฉพาะตัวบ่งชี้ของ สกอ.

..... สรุปผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพเฉพาะ ตัวบ่งชี้ของสกอ. ดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางสรุปการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพเฉพาะตัวบ่งชี้ของสกอ.

ประเภทสถาบัน เน้นผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

องค์ประกอบคุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
องค์ประกอบที่ 1			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2			
เฉลี่ยคะแนนองค์ประกอบที่ 1			
องค์ประกอบที่ 2			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5			

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ คุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 2			
องค์ประกอบที่ 3			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 3			
องค์ประกอบที่ 4			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 4			
องค์ประกอบที่ 5			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.5			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 5			

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ คุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
องค์ประกอบที่ 6 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 6			
องค์ประกอบที่ 7 ตัวบ่งชี้ที่ 7.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 7			
องค์ประกอบที่ 8 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 8			

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ คุณภาพ	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
องค์ประกอบที่ 9			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3			
เฉลี่ยคะแนน องค์ประกอบที่ 9			
เฉลี่ยคะแนนรวม ทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกองค์ประกอบ			

¹ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นคำร้อยละหรือ ระบุเป็นจำนวนหรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ (ดูรายละเอียดในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.)

สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเฉพาะตัวบ่งชี้ของสกอ.

.....สรุปผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา เฉพาะตัวบ่งชี้ของสกอ. ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางสรุปการประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเฉพาะตัวบ่งชี้ของสกอ. ประเภทสถาบันเน้นผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม

มาตรฐานการอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
มาตรฐานที่ 1			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.9			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.10			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.11			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.12			
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 1			
มาตรฐานที่ 2 ก			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.6			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.7			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.8			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.9			
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 8.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 9.3			
เฉลี่ยคะแนนมาตรฐานที่ 2 ก			

ตารางที่ 2 (ต่อ)

มาตรฐาน การอุดมศึกษา	เป้าหมาย ¹	ผลการดำเนินงาน ¹	คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์สกอ.)
มาตรฐานที่ 2 ข			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6			
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.3			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.4			
ตัวบ่งชี้ที่ 5.5			
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1			
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 2 ข			
มาตรฐานที่ 3			
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2			
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3			
เฉลี่ยคะแนน มาตรฐานที่ 3			
เฉลี่ยคะแนนรวม ทุกตัวบ่งชี้ของ ทุกมาตรฐาน			

¹ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ต่างๆ เช่น ระบุเป็นคำร้อยละหรือระบุเป็นจำนวนหรือระบุเป็นข้อ หรือระบุเป็นระดับ (ดูรายละเอียดในคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของสกอ.)

สรุปผลการประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุงพัฒนา เป้าหมาย และแผนการพัฒนา

..... สรุปผลการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุงพัฒนา รวมทั้งกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานระยะสั้น ระยะยาวในอนาคต และกำหนดแผนการพัฒนา .....ในอนาคตให้สอดคล้องกับเป้าหมาย จำแนกตามแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ และ จำแนกตามแต่ละมาตรฐานการอุดมศึกษา ดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางสรุปผลการประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุงพัฒนา เป้าหมาย และ แผนการพัฒนา ..... จำแนกตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนน ประเมิน	จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุง พัฒนา	เป้าหมาย ระยะสั้น/ ระยะยาว	แผนการพัฒนา
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ				
องค์ประกอบที่ 2 การเรียน การสอน				
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรม การพัฒนานักศึกษา				
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย				
องค์ประกอบที่ 5 การบริการ วิชาการแก่สังคม				
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุ บำรุงศิลปวัฒนธรรม				
องค์ประกอบที่ 7 การบริหาร และการจัดการ				
องค์ประกอบที่ 8 การเงิน และงบประมาณ				
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและ กลไกการประกันคุณภาพ				

ตารางที่ 4 ตารางสรุปผลการประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุงพัฒนา เป้าหมาย และ
แผนการพัฒนา ..... จำแนกตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษา	คะแนน ประเมิน	จุดแข็ง จุดอ่อน แนวทางปรับปรุง พัฒนา	เป้าหมาย ระยะสั้น/ ระยะยาว	แผนการพัฒนา
มาตรฐานที่ 1 มาตรฐาน ด้านคุณภาพบัณฑิต				
มาตรฐานที่ 2 ก มาตรฐาน ด้านการบริหารจัดการ การอุดมศึกษา : ก มาตรฐานด้าน ธรรมาภิบาลของการบริหาร การอุดมศึกษา				
มาตรฐานที่ 2 ข มาตรฐาน ด้านการบริหารจัดการ การอุดมศึกษา : ข มาตรฐานด้าน พันธกิจของการบริหาร การอุดมศึกษา				
มาตรฐานที่ 3 มาตรฐาน ด้านการสร้างและพัฒนา สังคมฐานความรู้ และสังคม แห่งการเรียนรู้				

ภาคผนวก

- สรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในปีการศึกษา 2549
- สรุปผลการประเมินคุณภาพการศึกษาภายนอกโดยสมศ. รอบสอง
- เอกสารการติดตามประเมินผลต่างๆ ของ (มหาวิทยาลัย / คณะ / ศูนย์ / สำนัก)
- ตารางข้อมูลพื้นฐาน
- คำสั่งที่เกี่ยวข้อง